

perkara bagi Kerajaan Negeri masing-masing untuk menentukannya. Bagi Wilayah Persekutuan, Jabatan Perdana Menteri, Bahagian Agama telahpun menyusun program-program untuk pegawai-pegawainya membuat lawatan ke hospital-hospital.

Tidaklah benar untuk menyatakan bahawa tidak ada pemimpin-pemimpin agama Islam dan pegawai-pegawai Jabatan Agama menziarahi pesakit-pesakit beragama Islam di hospital-hospital sebagaimana pemimpin-pemimpin agama lain. Apa yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu mungkin lawatan yang tersusun.

Selain daripada itu, saya suka juga menegaskan bahawa soal menziarahi pesakit-pesakit beragama Islam di hospital-hospital adalah merupakan tanggungjawab bagi semua orang Islam, lebih-lebih lagi pemimpin-pemimpin masyarakat Islam seperti Ahli-ahli Yang Berhormat, badan-badan dakwah dan badan-badan sukarela Islam dan badan-badan politik, termasuklah Pergerakan Wanita UMNO, Badan-badan Kebajikan Perempuan Islam, PERKIM dan lain-lain lagi.

Lawatan ini lazimnya dibuat pada masa Hari Raya ataupun bulan-bulan Perayaan Islam seperti menyambut Maulud Nabi. Adalah diyakini apakala pegawai-pegawai agama di semua jabatan-jabatan agama di negeri-negeri dan badan-badan dakwah telah dapat bekerja rapat dengan melancarkan Bulan Dakwah yang akan datang ini sudah barang tentu secara lawatan untuk menziarahi pesakit-pesakit di hospital dapat diatur dengan lebih rapi lagi.

THE MALAY DILEMMA

31. Tuan Oh Keng Seng minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada beliau akan menimbang membatalkan pengharaman ke atas buku "The Malay Dilemma" yang pengarangnya Dr Mahathir Mohamed kini menjadi Timbalan Perdana Menteri Malaysia; jika tidak, mengapa.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di-Pertua, sekiranya ada permohonan daripada pengarangnya untuk mengkaji semula, Kementerian akan menimbang perkara ini, tetapi pada masa ini belum ada mendapat apa-apa permohonan (*Ketawa*).

Tuan Oh Keng Seng: Soalan tambahan, Adakah Yang Berhormat Menteri sedar pengarangnya, Dr Mahathir sendiri ada berkata bahawa buku beliau "The Malay Dilemma" majoritinya telah dilancarkan oleh Kerajaan?

Tuan Yang di-Pertua: Tidak ada sangkut-paut dengan soalan asal. Soalan asalnya Yang Berhormat bertanya: Adakah Kerajaan akan lift the ban atau batalkan pengharaman buku ini. Jawapannya sudah cukup terang, tidak boleh bawa perkara lain.

Dr Chen Man Hin: Adakah Yang Berhormat Menteri itu sedar apabila buku itu sudah dikeluarkan, Kerajaan telah memberitahu yang buku itu dibanned, bukan pengarang sendiri minta kebenaran, tetapi Kerajaan sendiri sudah ban buku itu. Dengan sebab itu, saya ingat pengarang itu tidak mahu buat permohonan untuk lift the ban itu.

Tuan Yang di-Pertua: Itu tidak bersangkut dengan soalan asal.

Tuan Lim Kit Siang: Mengenai pembatalan pengharaman buku ini, bolehkah Yang Berhormat Menteri menerangkan samada keadaan telah berubah dimana apabila buku ini diharamkan, buku yang disebutkan ini, mengancam keselamatan negara. Adakah keadaan telah berlaku dimana buku ini tidak lagi mengancam keselamatan negara oleh kerana barangkali keadaan keselamatan telah terkawal?

Tuan Yang di-Pertua: Itupun tidak bersangkutan dengan soalan asal. Tempoh Soal-Jawab telah cukup.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG PER- LEMBAGAAN (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Perdana Menteri; dibaca kali yang pertama; akan dibaca kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

Menteri Perusahaan Utama; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Persidangan akan datang.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

3.40 ptg.

Perdana Menteri (Datuk Hussein bin Onn): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan dibacakan bagi kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana naskhah sahah Rang Undang-undang ini adalah dalam bahasa Inggeris dan ada kandungan-kandungannya yang mengenai dengan istilah-istilah serta perkataan-perkataan Undang-undang, di samping saya berucap dalam Bahasa Kebangsaan, saya minta izin dalam ucapan saya berucap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua: Diizinkan.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, di hadapan kita ialah sebuah Undang-undang (Pindaan) bagi meminda Perlembagaan kita. Tentu kita boleh mengagakkan iaitu Ahli-ahli Yang Berhormat di hadapan saya ini tentu akan membangkitkan dan mengatakan bagaimana yang telah dibuat dan lazim yang dibuat dahulu tatkala kita mengemukakan pindaan kepada Perlembagaan mengatakan pindaan Perlembagaan ini telah dibuat dengan terburu-buru, terharu-haru dan Perlembagaan kita dipinda terlampau selalu dan terlampau banyak kali.

Tuan Yang di-Pertua, saya inginlah memberi jaminan kepada Dewan ini iaitu pindaan yang dikemukakan sekarang ialah usaha kita tidak kurang daripada dua tahun. Memikirkan pindaan-pindaan yang patut diperbuat mengikut pengalaman dan perubahan masa serta juga daripada hasil kajian Lapuran Jawatankuasa Kerajaan Antara Kerajaan 1962 iaitu Lapuran Perjanjian di antara Kerajaan Persekutuan dengan Negeri Sabah

dan Sarawak dan juga pindaan-pindaan yang telah dikemukakan dan disyorkan oleh Kementerian-kementerian, Jabatan-jabatan Kerajaan sebagaimana yang saya katakan tidak kurang daripada dua tahun dahulu. Maka tidaklah boleh jika sekiranya Ahli-ahli ada niat hendak berkata iaitu pindaan ini telah dibuat dengan terburu-buru, dengan tidak memikirkan sedalam-dalamnya dan mengkaji dengan sehalus-halusnya.

(*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, selalu orang bertanya: should the Constitution be amended from time to time or should the Constitution be amended at all? Now we must remember that a Constitution is a current document and, as such, it is bound to develop. Our society is not static and cannot long be governed by a document which is unchanging.

What I would like to draw the attention of Honourable Members to is that our Constitution is a working document. Our Federation is a partnership of many States, and the Constitution regulates the relations between the Federal Government and the component States. Every partner has insisted on safeguards for its own interest. Thus our Constitution contains details not found in many other Constitutions.

Being a working document, the Constitution is used everyday by fourteen Governments—thirteen State Governments and the Central Government. When certain provisions are found from experience to be unsatisfactory or no longer appropriate to present circumstances, should these provisions be regarded as sacred and immutable or should they be amended to bring them in accord with current needs and thinking. Obviously a balance has to be struck between the two opposing points of view implied in these questions.

Tuan Yang di-Pertua, some Honourable Members may use the American Constitution as an example, that it is not amended as often as ours, in spite of it having a much longer history. Now, the American Constitution, if some Honourable Members may wish to quote it as an example, it should be noted, is a very brief Constitution or document containing only the barest essentials, though intended to meet the needs of a much larger country. As I have said, our Constitution, on the other hand, is a very long and elaborate one. The American Constitution has changed

most frequently, most profoundly and most dramatically through the actions of Judges in interpreting or applying the fundamental document. Our Constitution, on the other hand, has undergone large and repeated change, not through the interpretation of the Courts or the Judges, but through legislative amendments.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak berniat hendak menghuraikan dan menerangkan dengan panjang lebarnya kandungan-kandungan di dalam Akta (Pindaan) ini oleh kerana di dalam Huraian kepada Rang Undang-undang itu telah dibentangkan dan diterangkan satu-persatunya fasal-fasal yang hendak dipinda dengan sebab-sebabnya. Kalau Ahli-ahli Yang Berhormat menatapi Rang Undang-undang ini tentu terdapat Bahagian-bahagian yang hendak dipindahkan.

Yang pertamanya, saya sebut di sini mengikut susunan Bahagian di dalam Perlembagaan kita iaitu Bahagian I (Part I) yang mengenai "The States, Religion and Law of the Federation."

Dengan itu pindaan-pindaan yang akan dikemukakan dan yang hendak dikemukakan ialah berkenaan dengan Fasal 1 (2) iaitu menyusun semula, nama-nama negeri yang di dalam Persekutuan ini. Dan Article 3 (3) berkenaan dengan Ketua Ugama Islam yang saya fikir mengenai Sabah dan Sarawak. Bahagian II (Part II) pula yang berkaitan dengan fundamental liberties.

Fasal 5 (5) ialah satu perkara yang mustahak tetapi sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat mengetahui pindaan kepada Clause 4 di dalam Rang Undang-undang itu akan dipinda pula dan notis pindaan itu telah disampaikan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian dan ini masuklah pindaan kepada Clause 30 di dalam Rang Undang-undang itu di mana notisnya telah pun disampaikan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat. Saya akan kemukakan pindaan kepada Clause 4 dan Clause 30 apabila kita membincangkan Rang Undang-undang ini dalam Jawatankuasa kelak.

Saya tidak bersetuju untuk hendak menerangkan kesemuanya Fasal-fasal yang hendak dipinda, tetapi saya suka juga menarik satu dua perkara yang saya fikir Ahli-ahli Yang Berhormat tentu mengetahui mustahaknya iaitu pindaan kepada Fasal 5 yang berkaitan dengan liberty of the person.

Fasal 12 (2) berkenaan dengan pelajaran, dan saya pergi kepada Bahagian III (Part III) di dalam Undang-undang iaitu berkenaan dengan Kerakyatan. Di dalam Rang Undang-undang ini, Article 24 (2) dicadangkan dipinda iaitu berkenaan dengan deprivation of citizenship on acquisition or exercise of foreign citizenship, dan begitu juga Article 25 pecahan 1 (a) dan (2) berkenaan dengan deprivation juga. Ini berkaitan dengan negara-negara yang bukan di dalam Commonwealth dan yang akan disifatkan juga iaitu negara-negara dalam Commonwealth sama juga disifatkan tidak ada perbezaannya dengan negara-negara yang bukan di dalam Commonwealth berkenaan dengan kelucutan kerakyatan dan sebab-sebab yang tertentu.

Di dalam Rang Undang-undang ini ada juga menyentuh Bahagian IV dalam Perlembagaan kita iaitu bahagian yang mengenai Persekutuan kita (the Federation) dan Article 32 (2) yang akan dicadangkan dipindahkan adalah bersangkut-paut dengan Yang di-Pertuan Agong serta Raja Permaisuri Agong.

Article 33 (1) yang berkaitan dengan Timbalan Yang di-Pertuan Agong dan yang lain itu Article 34 pecahan (2) dan pecahan (6) di dalam Perlembagaan berkenaan dengan "disabilities" yang berkaitan dengan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dan juga Raja Permaisuri Agong.

Fasal 42 (10) berkaitan dengan kuasa mengampunkan berkenaan dengan kesalaban-kesalahan dan berkenaan dengan Ugama Islam, kalau saya tidak salah faham.

Fasal 48 (1) yang berkaitan dengan disqualification for membership of Parliament.

Fasal 54 (1) dan (2) Vacancies to the Senate dan casual vacancies.

Fasal 65 (2) Clerks of Senate and House of Representatives dan sebagainya.

Ini adalah Fasal-fasal yang terkandung di dalam Rang Undang-undang yang memang banyak dan saya tidak hendak menyebut satu-persatunya. Tetapi saya ada satu dua perkara yang saya hendak menarik perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian iaitu Article 106 (2). Ini amatlah mustahak jikalau kita lihat dari segi tujuannya.

(*Dengan izin*) Tuan Speaker, we have been very concerned over the lack of accountability of some Government-sponsored agencies which has resulted in a lack of proper control and supervision being exercised over the expenditure of certain bodies. When the Government had a look at the situation, it decided that something should be done as regards supervision and control over expenditure. At the moment the Auditor-General has no power whatsoever to audit the accounts of these statutory bodies and agencies and it is proposed that the auditing of these should be done by the Auditor-General as well.

As regards Article 111 (2)—this will be of interest to State Governments—this is the Article with regard to the restriction on borrowing by State Governments. The intention of the amendment is to relax the restrictive provision which is at the moment existent in the Constitution with regard to borrowing by State Governments which can only:

- (i) borrow from a bank approved by the Federal Government; and
- (ii) borrow only for a period of not more than twelve months.

That is the present provision in the Constitution. Now, we feel that in view of the developments that are going on in the various States and in view of the financial requirements of those States being increased from time to time, it is thought advisable to reconsider this restrictive provision and to relax it somewhat so as to enable the States to borrow not only from the banks but also to borrow from other financial resources as approved by the Central Government. This, as I have said, is of interest and importance to the State Governments.

There are other provisions which I will only touch on lightly. These provisions affect Part IX of the Constitution, i.e., The Judiciary with regard to the constitution of the High Court, the number of Judges and how Judges are to be appointed or their numbers are to be increased, and so on. These are all provided in Articles 122 to 128.

The next Part is with regard to the Public Services. In this respect Honourable Members will be aware that over many months there have been discussions with the States of Sabah and Sarawak with a view to start

thinking of the integration of Federal Departments in those States with those in Peninsular Malaysia. Discussions and negotiation had been going on over a number of months, and all amendments which are included in the Bill have been the result of agreement achieved between the Central Government and the Governments of the States of Sabah and Sarawak.

I may also add, Tuan Yang di-Pertua, that some of the amendments which have been suggested in the draft Bill require consultation with and approval of the Conference of Rulers. All these have been done, and I am very glad to inform this House that all the proposals have been very carefully considered by the State Governments and through the State Governments by the Conference of Rulers in so far as they affect the rights and jurisdiction of the Conference of Rulers.

There is another suggestion for amendment which is in Part XI, i.e. Special powers against subversion, and emergency powers. This is with regard to Article 151 (1) (b) with regard to restriction on preventive detention.

There are also other provisions which affect the interpretation of the general provision in Article 160 of the Constitution.

In addition to these, as a result of the various amendments, certain Schedules will have to be amended, i.e. the Eighth Schedule and the Ninth Schedule. As regards the Ninth Schedule, there are four Lists there—List I concerns the Federal List; List IIa is a supplement to the State List for the Borneo States, i.e. Sabah and Sarawak; and also List III which is the Concurrent List.

Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang saya cakapkan tadi, saya tidak bertujuan hendak menghuraikan dengan panjang lebar sebab-sebab dicadangkan pindaan-pindaan sebagaimana yang terkandung dalam Rang Undang-undang ini. Saya akan mengikuti perbahasan-perbahasan yang akan dijalankan selepas saya mengemukakan cadangan ini, dan tentulah Ahli-ahli Yang Berhormat akan membangkitkan beberapa perkara dan meminta penjelasan atau boleh jadi salah faham tujuan dan maksud sesuatu cadangan pindaan yang diperbuat di dalam Rang Undang-undang ini dan bila saya mengulangkan perbahasan ini kelak, saya akan

cuba memberi penjelasan seberapa yang boleh atas perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Datuk Lee San Choon): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Dewan ditempokan selama 15 minit.

Persidangan ditempokkan pada pukul 4.05 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 4.35 petang.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, suatu Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan telah dikemukakan untuk bacaan kali kedua telah disokong dan sekarang ini terbuka untuk dibahas.

Menurut Jadual yang kita telah cadangkan, kita hendak tamatkan perbincangan dan mendapatkan keputusan di atas Rang Undang-undang ini pada hari esok. Jadi, saya mintalah Ahli-ahli Yang Berhormat jika ada cadangan hendak membuat apa-apa teguran atau ucapan minta tolong pendekkan. Saya syorkan sebagai Ketua Pembangkang diberi masa lebih kurang setengah jam dan Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain diberi lebih kurang 20 minit.

4.36 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Kota Melaka): Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana naskah sahah dalam bahasa Inggeris dan juga istilah-istilah Undang-undang, saya minta izin

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat bolehlah campur-campurkan tetapi janganlah membuat ucapan dalam bahasa Inggeris sahaja sebab naskah sahah dalam bahasa Inggeris bolehlah rujuk kepada Rang Undang-undang ini dalam bahasa Inggeris dan jika sekiranya ada apa-apa perkataan teknikal yang payah hendak disebut dalam Bahasa Kebangsaan boleh diizinkan Ahli-ahli Yang Berhormat menyebut dalam bahasa Inggeris. Silakan.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, Dewan Rakyat sekarang adalah diminta untuk meluluskan sekumpulan pindaan terhadap Perlembagaan Persekutuan, dan kali ini adalah berjumlah 19 halaman sebagaimana yang tercatat dalam Rang Undang-undang (Pindaan) Perlembagaan yang terdiri daripada 48 Clauses.

Barangkali Perlembagaan Persekutuan Malaysia merupakan salah satu Perlembagaan yang terbanyak sekali diadakan pindaan di dunia ini. Dari pengiraan secara kasar, sejak kemerdekaan pada 1957, Perlembagaan Persekutuan ini telahpun dipinda lebih kurang 1,000 kali dan dalam Rang Undang-undang ini ada lebih 60 tempat pindaan.

Perlembagaan Persekutuan ini merupakan satu Undang-undang asas negara kita dan tidak seharusnya dianggap sebagai undang-undang yang biasa dan dipinda dengan sesuka hati dan kehendak Kerajaan yang memerintah sungguhpun saya bersetuju bahawa Perlembagaan ini satu current and living document.

Apa yang dibangkang dan yang tidak boleh dipersetujui ialah Rang Undang-undang (Pindaan) Perlembagaan 1976 ini adalah diperuntukkan untuk meminda Bahagian II dari Perlembagaan yang termaktub fundamental liberties yang sekarang dinikmati oleh semua rakyat Malaysia. Di antara pindaan-pindaan yang baharu dibentangkan ada satu pindaan kepada Article 5 (4) di mana sekarang ada diperuntukkan seorang yang ditahan dalam tempoh 24 jam mesti dibawa ke hadapan magistrate tetapi sekarang ada satu proviso dicadangkan:

"Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which makes no provision for the production of such person before a magistrate, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day."

Tuan Yang di-Pertua, sebetulnya saya sukacita bahawa oleh kerana desakan public opinion niat Kerajaan mula-mulanya untuk meminda Article 5 (3) telah ditarik balik dan tidak ada pindaan untuk mengeneipkan hak-hak seseorang tahanan untuk Counsel dan "to be informed as soon as may be of the grounds of his arrest". Tuan Yang di-Pertua, tetapi pindaan kepada Article 5 (4) ini ialah

satu pindaan yang sangat serious yang akan menafikan hak-hak asasi orang-orang yang berkenaan. Sebab itu kita mesti timbang dengan mendalam atas perkara ini, Tuan Yang di-Pertua.

(*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, with the amendment of this particular provision, it will remove with one stroke of the pen an essential safeguard and check against arbitrary exercise of power by the Executive and in particular by the Police Force making Malaysian citizens even more naked and helpless in the face of Police abuse of arrest and detention powers which are becoming more and more frequent.

The increasingly serious security situation can be no justification for this Constitutional Amendment which derogates from Malaysians their fundamental rights as enshrined in the Federal Constitution. We should not forget that the Federal Constitution was drawn up and promulgated at a time when the country was faced with an existing emergency in the form of a communist insurgency.

At that time, the Constitution defined and guaranteed certain fundamental individual rights because they were generally regarded as essential conditions for a free and democratic way of life and, even more important, these fundamental individual rights were the distinguishing marks which the Government asked the people, the Malaysians and subsequently the Malaysians, to rally round and defend and to protect and distinguish it from the system of government which the communist wanted to establish.

In fact, the Constitutional Commission in 1957 stated, and I quote:

"The rights which we recommend should be defined and guaranteed are all firmly established now throughout Malaya and it may seem unnecessary to give them special protection in the Constitution. But we have found in certain quarters vague apprehensions about the future. We believe such apprehensions to be unfounded, but there can be no objection to guaranteeing these rights subject to limited exceptions in conditions of emergency and we recommend that this should be done."

Tuan Pengerusi, 20 tahun selepas Merdeka, these "vague apprehensions about the future", to use the word of the Reid Commission, discounted by the Commission have come to pass, and fundamental rights which the people had enjoyed, even in the worst days of the 1948-1960 Emergency, are being removed despite the fact that it has been guaranteed in the Constitution.

Is this an admission that the security situation faced by Malaysia is or is likely to be even more challenging, bleak and grim than during the first 1948-1960 Emergency, as to justify such curtailment of fundamental rights, which were respected and honoured in earlier emergencies?

Government leaders, in particular, the Honourable Deputy Prime Minister, have used as one of the recurrent themes the things that Malaysians will lose should the communists come to power in Malaysia, especially freedom and liberties of the individual.

Now, these fundamental liberties of Malaysians are themselves being tampered with by the Government. What then are the fundamental liberties Malaysians will lose if the communists come to power in Malaysia, especially as the Government keeps to its past practice of whittling away by piecemeal legislation of such enshrined liberties.

The Government and Parliament must weigh seriously the question posed by the Bar Council when it stated its opposition to any modifications to Article 5, and I quote, Tuan Yang di-Pertua:

"One basic difference distinguishes those who are loyal to this country from those who are bent on overthrowing it; and that is, the former have respect for the law. But harsh and unjust laws cannot command respect willingly; and a law which treats persons who may have committed ordinary crimes in the same way as it does communist terrorists cannot be a good law. What distinguishes our system of government from that advocated by our adversaries is the fundamental rights protected by the Constitution. Are these not what we are fighting for?"

Tuan Yang di-Pertua, the purpose of enshrining fundamental rights in the Constitution is to ensure that the government recognised by the Constitution is a government of laws and not a government of men.

Even at present, notwithstanding the provisions of Article 5 of the Constitution, there have been many cases of persons arrested under the Restricted Residence Enactment who have been detained for a considerable length of time without production before a Magistrate within the prescribed time.

There are also more and more cases of abuses of police powers of arrest on trumped-up charges, and of the detention of persons who pose no threat whatsoever to the law and order or security of the country, without proper effective remedy.

The Honourable the Minister of Home Affairs who signs these orders of detention or restriction would not know in the overwhelming majority of cases the truth or untruths of the charges that had been prepared at the lower levels of the police hierarchy.

Only recently, there was an insurance agent in Malacca, a father of two, whose wife is a graduate teacher, who has a steady occupation, who was detained under the Public Order and Prevention of Crime Ordinance. He was subsequently served with an order of detention signed by the Minister of Home Affairs and sent to Pulau Jerejak on the charge of "extortion". The police acknowledged that this person has no secret society connections, has no record of previous convictions, and there are many people in Malacca who can vouch for this. This insurance agent, however, does make a nuisance of himself when he drinks in bars and nightclubs and getting into arguments with police officers, but surely this is no justification for framing him up and sending him to Pulau Jerejak.

How many cases are there of such misuse of police powers of arrest and detention in the country? This amendment will weaken and even remove the checks and controls on arbitrary abuse of power by police officers at lower levels, which the Minister does not know, and who is too busy with the pressing security situation to know.

This amendment in fact will give a further spurt and stimulus to an irresponsible group of police officers who often take the law into their own hands. Only on 24th May in Kuala Lumpur at about 10 a.m., a 19 years old odd job labourer, Arumugam s/o A. Vengadasalam, I.C. 8254725 staying with his parents at Jalan Cheras Municipal Quarters, was taken to Jalan Cheras Police Station as a suspected drug addict. He was assaulted by police officers in the police lock-up until he lost consciousness. He was brought to High Street Police Station in a state of unconsciousness. His body was sent over to the Kuala Lumpur General Hospital mortuary at about 3 p.m. The youth's mother had gone to Jalan Cheras Police Station to see her son at about 12 noon, but was refused permission. At about 8 p.m. the parents were informed by a Rukun Tetangga unit that their son had hanged himself in the High Street Police Station lock-up.

The deceased's brother, Paneselvam, was later informed by the Police that Arumugam hanged himself with his trousers, and claimed that Arumugam was allowed to keep his trousers because he did not have his underpants on. Paneselvam however noticed that Arumugam was wearing his purple underpants when he went to the mortuary to recognise the body. The father has lodged a report at the High Street Police Station but no action was taken.

These brutalities and "official murders" of Malaysians by some irresponsible police officers are becoming too often and frequent and the present amendment, Tuan Yang di-Pertua, in removing another check on . . .

Tuan Yang di-Pertua: I do not like that expression "official murders". I suggest you withdraw the expression "official murders".

Tuan Lim Kit Siang: Ya. These brutalities and killings of Malaysians by some irresponsible Police Officials are becoming too often and frequent. The present amendment to remove another check on abuse of police powers of arrest and detention will not reduce such incidents but only increase them.

This is where the battle for the hearts and minds of the people is lost. If this amendment is adopted, then the Federal Constitution will become even more out of touch with the people's life, aims and aspirations, and

become rather empty as it would have failed to protect individual human rights, liberties and values.

Part II of the Federal Constitution, Tuan Yang di-Pertua, on the Fundamental Liberties of Malaysians is the conscience of the Constitution in spelling out Malaysia's commitment to a free and democratic society.

In Malaysia, the conscience of the Constitution, spelling out these fundamental rights to life, liberty, property, free speech, free assembly and association, and even freedom of religion, has been subject to repeated assault by the Government, either in the form of Constitutional amendments or other forms of Government action, probably with one exception. This is the right to property, which probably speaks eloquently of the unequal and undemocratic society we have, as property is the possession of the few but individual rights affect the rights of many.

The present batch of Constitutional amendments is another serious assault to the principle of Rule of Law in Malaysia.

I had pointed out during the debate on the Essential (Security Cases) Regulations last year that the Government's definition of the Rule of Law is a very superficial one.

What is the use of an independent Judiciary when the laws allow arbitrary interference with the fundamental rights and liberties of the individual?

Malaysia is rapidly reaching a state where there is no more Rule of Law, but Rule by Law. Every system of government, including a totalitarian and a soulless one, has a legal order. We all know that even the Nazi system had a legal order, a Rule by Law. But there was no Rule of Law in the Nazi system by which is meant that powers of government should be restrained so as to protect as far as possible the "personal freedoms" and "fundamental rights" of individuals.

What makes the proposed amendment to Article 5 so unsupportable is that no good reason has been adduced to show why, what Malaysians and Malaysians enjoyed in previous emergencies cannot be enjoyed now by Malaysians today.

The provision for the retrospective effect of various constitutional amendments is an even greater blow to the Rule of Law, for

retrospective legislation is in principle deplorable as it makes legal what was illegal when done and renders illegal what was legal when done. Retrospective legislation, except in extraordinary circumstances, have no place in a country which believes in the Rule of Law.

The 1976 Constitution (Amendment) Bill provides for the retrospective effect not only for one amendment, but for four amendments.

Thus Clause 4 of the Bill, the present one on Article 5, provides for retrospective effect. Clause 17 of the Bill provides for retrospective effect with regard to the appointment of a Clerk to the Parliament. Clause 28 of the Bill provides retrospective effect with the insertion of a new Article 125A to enable the Lord President and all Judges of the Federal Court to exercise all or any of the powers of a judge of a High Court. This new Article is deemed to be an integral part of the Constitution as from Malaysia Day. And possibly Clause 30 of the Bill also provides retrospective effect in connection with Clause (1) of Article 135 with regard to the dismissal or reduction in rank of public servants.

I have studied these four proposed amendments and for argument's sake, even if one accepts the need for such amendments to the Constitution, there are no good national reasons why these amendments should have retrospective effect all the way back to Merdeka Day in 1957, 19 years ago. In view of my criticism and opposition to Article 5, and my reservations to Clauses 17, 23 and 30 which I hope I would come to deal with later, there is even less compelling reason to effect retrospective operation for their amendments.

One feature stands out sharply, Tuan Yang di-Pertua, from the proposals to provide for retrospective effect for these amendments. The Government had committed irregularities and even illegalities in all these areas covered by these four amendments, which it now proposes to regularise and legalise. This is most shocking, and it can only be the result of one or two causes:

- (1) either the Government has been consistently getting atrociously bad legal advice; or

(2) the Government has consistently shown little respect and a lot of contempt for the Rule of Law, disregarding Constitutional safeguards and provisions operating as if in Malaysia there is a government of men rather than a government of laws. Parliament should not be asked to legalise past Government illegalities and regularise past irregularities unless and until Parliament is informed of the catalogue of the illegalities and the irregularities that have been committed under each head, and an opportunity to weigh the magnitude and enormity of such illegalities and irregularities. In fact, retrospective legislation is so obnoxious that there should be a special Parliamentary procedure requiring the Government to make a full and frank disclosure of the illegal or irregular acts that the Government intends to validate by any such retrospective legislation.

Clause 7 of the Bill seeks to amend Article 24 of the Constitution so as to render liable to deprivation of citizenship any citizen who voluntarily claims and exercises in a country outside the Federation, regardless whether it is a Commonwealth or a non-Commonwealth country, any rights accorded exclusively to citizens of that country. The amendment would remove any distinction in the present Article between a Commonwealth and a non-Commonwealth country.

As citizenship is one of the four entrenched, sensitive issues, and as the questioning of any matter, right, status, position, privilege, sovereignty or prerogative established or protected by the provisions of Part III of the Constitution relating to citizenship, Article 152 relating to the National Language, Article 153 relating to the special position of the Malays and Article 181 relating to the sovereignty of Rulers is prohibited by the Amendments to the Constitution in 1971, as a prelude and precondition to the reconvening of Parliament following the N.O.C. rule, punishable as an offence of sedition, have the Government and the Honourable the Prime Minister committed an offence of sedition in proposing an amendment to Part III of the Constitution relating to citizenship?

Let me quote from the Honourable Attorney General when winding up his speech on the 1971 Constitution (Amendment) Bill in the Senate on March 9, 1971. I quote in English:

"Mr President, Sir, allow me to explain what I have said for the interest of all in this House who might be involved later on. I hope such an incident will never occur in this House. For instance, the law which forbids the questioning of any of the provisions in Section III, i.e. citizenship. Although it may sound short and simple, in actual fact there are three parts to it, i.e. Part One, attainment of citizenship; Part Two, termination of citizenship and Part Three, Extension. Section III contains 17 items and all are protected. This means all terms and conditions for obtaining citizenship and for terminating one's citizenship by the Government as enshrined in the Constitution cannot, in any case, be questioned although one might raise only one of the terms and conditions. We must fully understand this."

Clause 7 of this Bill questions Part III, Article 24 of the Constitution regarding termination of citizenship, and in seeking to amend this entrenched protected Clause, have the Honourable the Prime Minister and the Government committed an offence of sedition as expounded by the Honourable the Attorney-General? In fact, in printing this very Bill to amend an entrenched Clause on citizenship, have the Government and the Government Printer committed an offence of sedition in questioning Part III of the Constitution?

Will Members of Parliament, while in the course of debate whether giving their views in support of the proposed amendment to the entrenched Part III of the Constitution, which would involve a questioning of Part III of the Constitution relating to citizenship, be committing an offence of sedition? As Members of Parliament have lost their parliamentary immunity in connection with the four entrenched subjects, Members of Parliament, including the Honourable the Prime Minister, can be prosecuted for questioning any one of them, whether in the form of expressing support for an amendment to one of the entrenched Constitutional Clauses, or voting in support of it in the Dewan Rakyat. There is no difference, Tuan Yang di-Pertua, between expressing support

for the amendment of one of the entrenched clauses or voting in support for such an amendment as both constitutes a questioning of one of the entrenched, sensitive clauses.

If Part III of the Constitution on citizenship can be amended as it is presently proposed, then it is also possible for the Government, or for any Member of Parliament by way of Private Member's Bill, to amend or propose amendment not only to Part III of the Constitution, but also to Article 152, Article 153 and Article 181 explain both inside and outside the Dewan Rakyat why such amendments are necessary. If this view is wrong, is contested, then it can only mean that out of the four entrenched subjects, Part III is less entrenched than the other three entrenched clauses, so that Part III of the Constitution on citizenship can be further amended with regard to the terms of acquisition and termination of citizenship while the other entrenched subjects are immune to any amendment. I hope the Honourable the Prime Minister will make a clear statement on this when he winds up the debate tomorrow. The question that must be answered is how do you amend any one of the entrenched clauses, without at the same time, questioning the present entrenched provisions, and therefore contravening the law which prohibits any questioning of any one of the entrenched issues. I am aware that there is provision for the amendment of the entrenched clauses—two-thirds majority and with the consent of the Conference of Rulers—but the question is how do you amend without questioning these entrenched issues and what is there to stop tomorrow or day after somebody from lodging a complaint at the Police Station that an offence of sedition has been committed?

Tuan Yang di-Pertua, I am opposed to Clause 17 of the Bill which seeks to amend Article 65 of the Constitution governing the appointment of the Clerks of Senate and Dewan Rakyat. It is one of the fundamental pre-conditions of an independent Parliament, which is not to be a subservient creature of the government of the day but, on the contrary, its master, that there should be an independent Clerk, whose appointment and tenure of office are not dependent on the whims and fancies of the government of the day and subject to Government pressure. This is why the Parliamentary Service is a completely autonomous and closed service.

This is also why Article 65 of the Constitution provided the safeguards for an independent Clerk. Thus Article 65 provides that the Clerk shall be appointed by His Majesty the Yang di-Pertuan Agong and shall hold office until he attains the age of 60 years or such other age as Parliament may by law provide, unless he sooner resigns his office. The Clerk may be removed from office on the like grounds and in the like manner as a judge of the Federal Court on a representation made by the Speaker of the House. It is now proposed to bring in an amendment which will enable the appointment of a Clerk from amongst the members of the public service for short periods, or in other words, on secondment, and to give retrospective effect to this amendment to Merdeka Day. This amendment will destroy the whole principle of an autonomous Parliamentary Service which is answerable only to Parliament and not to the Government of the day. The Government had many times violated Article 65 of the Constitution in appointing public service officers to the post of Clerk of the House on secondment, and now Parliament is asked to regularise all these past irregularities. The Clerk should be appointed from the Parliamentary Service, or if he is appointed from the public service, he should cut all ties with the public service and be the sole servant of the House. No clerk who is the servant of two Masters, namely Parliament and the Government to whom he is to return at the end of his secondment, can properly discharge his responsibilities as Parliament's principal executive.

Clause 30 of the Bill seeking to amend Article 135 will create not only insecurity of tenure, but expose officers of the public service to unscrupulous victimisation and "McCarthyite-type" of persecutions.

Article 135 (2) of the Constitution provides that "No Member of such a service as aforesaid shall be dismissed or reduced in rank without being given a reasonable opportunity of being heard". The services referred to are spelled out in Article 132 of the Constitution and the Government is now proposing to amend this Clause to enable the dismissal or reduction in rank without giving the public servant a reasonable opportunity of being heard, in four specified circumstances. What is most important is the fourth circumstances where a public servant will not be given an opportunity to be heard for

dismissal and reduction in rank where he has had an order of detention, supervision, restricted residence, banishment or deportation made against him under any law relating to the security of the Federation, prevention of crime, preventive detention, restricted residence, banishment, immigration, or protection of women and girls of where there has been imposed on such a member any form of restriction or supervision by bond under any of the above-mentioned laws.

It is public knowledge, Tuan Yang di-Pertua, that many persons have been falsely detained or placed under supervision or restricted residence, and that the Police who caused such detention, supervision or restricted residence do not have to give valid reasons as whatever reasons they give cannot be challenged in a court of law. This means a public servant can be dismissed without good and proper cause, by means of serving upon him an order of detention, supervision or restricted residence. This makes not only a mockery of the Rule of Law but introduces a most dangerous principle affecting questions of security and stability of tenure in the public service.

Tuan Yang di-Pertua, Clause 40 of the Bill amends Article 151 of the Constitution, Article 151 (2) provides that "where any law or ordinance made or promulgated provides for preventive detention", namely Internal Security Act, Prevention of Crime Ordinance, "no citizen shall be detained under that law or ordinance for a period exceeding three months unless an advisory board (appointed by His Majesty the Yang di-Pertuan Agong) has considered any representations made by him and made recommendations thereon to the Yang di-Pertuan Agong". This means that the Advisory Board must consider any representations made by a detainee against allegations for his detention and make recommendations to the Yang di-Pertuan Agong within three months' of detention. This is now amended to extend the time to allow the Advisory Board more leisurely pace to consider representations, although fundamental rights to liberty are involved. Under the proposed new Article 151 (1) (b) the Advisory Board is required to consider representations not within three months of the detention but within three months of receiving such representations, or within such longer period as the Yang di-Pertuan Agong

may allow. This is a provisions to allow the Advisory Board to take one or two years to consider a representation by a detainee.

The Advisory Board is generally regarded as a show-piece without real meaningful powers or influence. It has not been known to effect the release of detainees who had been wrongfully detained. Even in the rare cases where the Advisory Board recommended that there were no good grounds for the detention of a person, as in the case of Datuk James Wong of SNAP, the release was eventually made, not on the recommendations of the Advisory Board which were at that time rejected, but based on political considerations of getting the SNAP into the Barisan Nasional. If the Advisory Board is to serve any useful purpose, then a detainee must have a right to know what recommendations it has made to the Yang di-Pertuan Agong after consideration of his representation.

Article 151 in purporting to provide restrictions on preventive detention by the constitution of an Advisory Board, has failed completely to provide a proper check and control on the abuses of powers of detention without trial. I would call on the Government to abolish all laws which permit detention without trial, so as to put an end to the gross abuses of such detention powers by Police officers.

Under the new amendments, the Governors of Malacca and Penang will now be known as Yang di-Pertua Negeri respectively. In this connection, I want to remind the Government to honour the Merdeka understanding that in the case of Malacca, the high posts of Malacca Chief Minister and the Governor would be alternated between a Malaysian Chinese and a Malay. The former Prime Minister Allahyarham Tun Razak when moving the 1971 Constitution Amendment Bill spoke of the "careful and balanced character of the Constitution which was so painstakingly negotiated and agreed upon by the major races in Malaysia before we attained independence". This understanding, both in letter and spirit, explicit and implicit, must be honoured. In Malacca, this understanding has not been observed. In fact, we have at present the sorry spectacle in Malacca of the President of the Malacca Municipality who is also the M.C.A. Malacca President, Datuk Tan Cheng Swee, desperately clinging

to his post of Malacca Municipal Commissioner although he has been abused, disgraced and condemned by every UMNO branch.

In conclusion, the D.A.P. cannot support the present batch of amendments because they constitute:

- (1) Serious erosion of fundamental liberties of Malaysians.
- (2) Negates the Rule of Law by providing for unjustifiable retrospective legislation.

While we support some of the amendments, like Clauses 26 and 27 to increase the number of Federal judges and High Court judges to deal with the backlog of cases, so that justice is speeded up, as justice delayed is justice denied, and for instance Clause 106 to give expanded powers to the Auditor-General to audit accounts of statutory boards and agencies, we cannot accept the Bill because the other amendments involved even more important principles on which the continued survival of Malaysia as a democratic nation depends.

5.03 pm.

Dr Tan Chee Khoon (Kepong): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan di samping itu, Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris juga.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, bolch.

Dr Tan Chee Khoon: (Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, the founding fathers of our Constitution took great care and spent a great deal of time in drawing up our Constitution. Suruhanjaya Reid yang anggotanya terdiri dari jurists yang termahir, dan terkenal daripada berbagai negara dalam Commonwealth. They saw to it that the checks and balances, as between the Executive, as represented by the Cabinet and the Civil Service, the Legislative, as represented by Parliament, and the Judiciary are carefully balanced. Mr Speaker, Sir, under the Constitutional amendment, unfortunately, as I shall presently show this delicate balance is now being upset.

Tuan Yang di-Pertua, as a developing country we are well aware that the question of fundamental liberties is very important. Thus it is that right at the beginning of our Constitution, Part II of the Constitution deals with Fundamental Liberties. This shows that Mr Speaker, Sir, our founding fathers and the people who wrote the Constitution saw the importance of fundamental liberties.

If the majority of our people regard our Federal Constitution as the cornerstone on which rests the hopes and future of the country, then it would be true to say that they regard the fundamental liberties as are enshrined in the Constitution as the bedrock on which the hopes and aspirations of the people not only of our generation but also for generations yet unborn are repositied.

Mr Speaker, Sir, out of the holocaust of World War II was born the Universal Declaration of Human Rights which have been adopted by the United Nations. Malaysia is a member nation of the United Nations and has ratified the Universal Declaration of Human Rights and, as I have mentioned before, these are now enshrined in our Constitution.

Mr Speaker, Sir, all men are born free and fundamental and basic human rights are regarded as essential conditions for a free and democratic way of life. Just now the Member for Kota Melaka made a quotation from the Reid Commission. The Reid Commission reiterated time and again the importance of fundamental liberties, but nevertheless, saw the point of making restrictive laws to protect the safety of the country and had made provision in Article 149 to cope with any emergencies.

Tuan Yang di-Pertua, it is very sad for me to say in this House that first Malaya and later Malaysia has known very little freedom since World War II. Thus during the First Emergency we had the Emergency Regulations which sanctioned arbitrary detention where those detained were denied the writ of *habeas corpus* and Malaya looked like a vast concentration camp. Then when the Emergency was deemed to be over, Mr Speaker, Sir, and the threat of communism was deemed to be over, we had the ISA, i.e. the Internal Security Act, when all the loopholes in the Emergency Regulations were plugged up and new screws were applied to

curb fundamental liberties. Since then the Government has passed one repressive legislation after another and this greatly restricted fundamental liberties. The Government has even gone to the extent of gazetting the Essential (Security Cases) Regulations without the need of coming to this House for approval. Fortunately, because of protests made by the Bar Council and by Members of the Opposition and by others as well, it had given us permission to debate the Essential (Security Cases) Regulations. Mr Speaker, Sir, thus we can see that the lights of democracy in this country are being dimmed one after another and slowly but surely we are degenerating into a police state without our knowing it. Indeed many inside and outside this country have stated that we are already a police state without our knowing it.

Mr Speaker, Sir, in this House time and again I have stated that we became a free country since 1957, and that we are a nascent democracy. As such, I have stated before in this House, and I reiterate it again today, Mr Speaker, Sir, that it behoves all of us whether the Government or the Opposition to nurture and nourish this tender plant known as democracy so that in the fullness of time it will take deep roots and bloom forth and withstand the buffeting to which it is sure to be subjected.

Mr Speaker, Sir, unfortunately the Barisan Nasional Government has been making greater and greater inroads into human rights and has sought to institutionalise them through their passage in this House and thus mask their repression with a cloak of legal propriety and respectability. But I must warn the Government that this will not fool anyone and I must urge the Government to think before it is too late.

Mr Speaker, Sir, recently I attended the first Pacific Regional Conference on Human Rights organised by the Amnesty International held at Tozanso, Japan. And, with your permission, Mr Speaker, Sir, I shall quote a short excerpt from the Declaration that was drawn up:

"The Conference maintains that the use of such repressive measures for the curtailment of basic human rights creates a situation in which the use of violence by the oppressed becomes inevitable and believes that the consistent resort to

institutional violence in order to crush dissent and deprive the people of their freedom creates an explosive situation for any State."

The Conference also calls upon the peoples and upon the governments in our region to prepare the way towards the creation of a truly just and humane society by:

"Working for the ratification of the United Nations International Covenants on Human Rights and, wherever these Covenants are ratified, to ensure the implementation of their provisions in the life of each country and the introduction of the necessary legislation for the protection of human rights."

Tuan Yang di-Pertua, malangnya kita tiada ratify ketiga-tiga United Nations' International Covenants on Human Rights.

I shall now, Mr Speaker, Sir, refer to the amendments that are being brought by the Government again today.

Clauses (3) and (4) of Article 5 of our Constitution reads:

"(3) Where a person is arrested he shall be informed as soon as may be of the grounds of his arrest and shall be allowed to consult and be defended by a legal practitioner of his choice."

"(4) Where a person is arrested and not released he shall without unreasonable delay, and in any case within twenty-four hours (excluding the time of any necessary journey) be produced before a magistrate and shall not be further detained in custody without the magistrate's authority."

In Article 5 of the Constitution, these two rights are denied to the enemy aliens. But now Clause 4 of the Constitutional amendment that is before us now seeks to extend this denial to citizens. This, Mr Speaker, Sir, will make a mockery of the fundamental human rights that are enshrined in our Constitution, and I shall touch a little later on the amendment proposed in Clause 4.

Mr Speaker, Sir, to put it in layman's language, this amendment seeks to withdraw from citizens their basic rights to be represented by a counsel of their choice, to

know the reason of their arrest and to production before a magistrate within twenty-four hours of their arrest.

This is a terrible piece of legislation unworthy of any civilised nation and worthy of an authoritarian regime which represses its people and where all fundamental liberties are denied to the people.

Why does the Government seek this vast power when under the legislation that is in the Statute Book it has all the powers that it needs to crush any threat of communist insurgency?

Mr Speaker, Sir, arbitrary detention without trial in a court of law is bad enough. But Clause 4 of the amendments which proposes to withdraw fundamental rights from persons arrested, detained or placed under restricted residence in order to prevent them not only from being represented by counsel of their choice but also from knowing the reasons of their arrest, must surely take the cake. Under the Emergency Regulations of 1948-1960, and the Internal Security Act after that, as I have always stated, the detainee was fighting an unseen accuser. But at least he was being represented by counsel and he knew the reasons for his detention.

But under this proposed amendment, our benevolent (sic) Barisan Nasional Government has denied the detainee his rights to counsel and the reasons of his detention. In the name of God, what is the Government up to? This is what I mean when I say that the Government has institutionalised terror and repression. In all solemnity, I urge the Government to withdraw this amendment before it alienates the whole population of this country.

Now, Mr Speaker, Sir, the Government, I am glad, has seen it fit to withdraw—I hope that is the meaning of it—this amendment and table another amendment as a tail-end to Clause (4) of Article 5. As I read it, and here I stand corrected, this means that Clause (3) of Article 5 remains as it is and it merely amends a little bit of Clause (4), although, frankly, I do not know. I have read the amendment that is tabled today several times and I must admit that it has not sunk in, and I hope that the Prime Minister, when he comes to the Committee Stage, will explain in great detail, in layman's language, so that those of us on this side of the House

who are in the Opposition will understand what this new amendment is. However, I am assured by a few friends of mine in the Barisan Nasional that it means that virtually Clauses (3) and (4) of Article 5 remain intact, and to that extent, Mr Speaker, Sir, I think not only I but the whole country is reassured.

Mr Speaker, Sir, one of our fundamental liberties is the freedom to practise one's faith. I charge the Government with making a serious inroad into the freedom of religion by amending Clause (2) of Article 12 with the new Clause (2). Let me quote the original Clause (2) of Article 12. It reads, and I quote:

"Every religious group has the right to establish and maintain institutions for the education of children and provide therein instruction in its own religion"

When one compares this with the new Clause (2) of Article 12 contained in Clause 6 of these amendments, it will be seen that the words, "and provide therein instruction" have been omitted. I sincerely hope that this is an inadvertent omission. If it is deliberately done, then it is a serious infringement of the freedom of religion. I hope that the Prime Minister will clarify this when he comes to wind up the debate with regard to Clause 6 of the amendments, which is not so simple as it looks or purports.

But if it is a deliberate omission and the Prime Minister refuses to restore the words I have referred, i.e. "and provide therein instruction", then I wish to ask the Prime Minister if he is aware that failure to provide instruction in one's faith may well turn one's children into atheists and communists? Is that the intention of the Prime Minister? Or is it the intention of the Prime Minister that Islam only should flourish in this country and that the other great religions in this country—i.e. Christianity, Buddhism, Hinduism, Confucianism; etc—should all wither away in this country through lack of instruction? This is a very serious matter and I hope the Prime Minister will clarify this omission.

Mr Speaker, Sir, Clauses 26 and 27 provide for the alteration in the number of Judges of the Federal Court and the High Court by the Yang di-Pertuan Agong instead of by Parliament.

I maintain that this is a serious breach of the delicate balance between the Executive, the Judiciary and the Legislative Branches of the Government that now exists between them. These checks and balances have been carefully worked out and have worked well in the past. What, then, is the necessity for this change?

We are a Constitutional Monarchy, Mr Speaker, Sir, and it follows that the Yang di-Pertuan Agong must follow the advice of the Prime Minister of the day. Hence if the Prime Minister wishes to pack the Federal Court or the High Court all that he needs to do is to mention this to the Yang di-Pertuan Agong and the latter will have to comply. And Parliament will have lost one of its cherished rights. But why is the Government so power-hungry that it must interfere with judicial appointments as well?

Mr Speaker, Sir, I cannot too greatly emphasise that in this country the last hope of the citizens of this country, despite all the repressive laws that the Government may provide, is the Judiciary and if the Government now seeks to take away from Parliament the right to increase the number of Judges and give this right virtually to itself, then I say this is a great breach in the delicate balance that rests between the three branches of the Government, namely, the Executive, the Judiciary and the Legislature.

Mr Speaker, Sir, the Government says that it respects the Rule of Law and that these changes are necessary for it to fight militant communism. But does the Government realise that by institutionalising repression it has brought the law into disrepute and disrespect and makes it very much easier for those who want to subvert the Constitution to do so?

Does the Government realise too that in many respects the cure is worse than the disease.

Mr Speaker, Sir, any amendment to our Constitution is a very serious matter. I have, in the past, maintained that adequate time should be given to all the people of this country to study any Constitutional amendment. In particular, the Government should give an opportunity to the Bar Council to study the amendments and to offer its views on them. I regret to say that enough time has not been given to the people to study the

impact of these amendments and the Bar Council up to today, I am told, has not been given a copy of this Bill for it to study.

Mr Speaker, Sir, these amendments are the largest batch of Constitutional amendments that have been brought to this House. These amendments touch on many aspects of human endeavour in this country. While I agree with some of them, many of them I do not agree. Many of them, I do confess although I can understand them, I do not know the impact of them, and the reason is very simple, Mr Speaker, Sir. These amendments have been given to, I think, Members of Parliament since the 5th of July, if I am not mistaken, which means that those of us who are in this country since the 5th of July had to try and study these amendments, in addition to taking part in the various debates in this House, and in addition to taking part in the various cocktails that were abundant in this Capital City, with the result that many of us had very little time left. I myself must confess that I had only time to read these amendments on last Friday and Saturday nights and thinking about it on Sunday.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat ada dua minit lagi!

Dr Tan Chee Khoon: Yes. Mr Speaker, Sir, hence the Government should give us adequate time.

Now, one thing that I oppose also is the retrospective powers that have been given in four of these amendments. This retrospective effect to any legislation is very bad and I do urge the Government to use such powers very sparingly.

Under Article 149 of the Constitution, the Government has the power to pass any legislation to contain any attempt to subvert the country. Thus, it has passed the Internal Security Act and other Emergency Regulations so that it has got all the powers that is necessary for it to deal with any emergency situation. But why then is it so power-hungry that it is now power-drunk?

Let me remind the Government that all power corrupts and absolute power corrupts absolutely. Let it not be said that the country has not been warned. Mr Speaker, Sir, in conclusion, I wish to move that this Bill, because of the shortness of time that has been

allowed to the country and to those of us in this House to study it, be referred to a Select Committee.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Permatang Pauh.

Dr Tan Chee Khoo: Mr Speaker, Sir, I have moved that this Bill be referred to a Select Committee.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: You have got to give notice for moving such a motion. *(Kepada Tuan Ariffin bin Haji Daud)* Ahli Yang Berhormat dari Permatang Pauh!

5.25 ptg.

Tuan Ariffin bin Haji Daud (Permatang Pauh): Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perlembagaan Persekutuan (Pindaan) yang telah dibawa oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Saya menyokong Article 1, Clause 2 di dalam pindaan ini kerana dengan adanya pindaan ini maka sekarang tidaklah dapat satu negeri luar dalam negara Malaysia iaitu a foreign country in Malaysia kerana dengan dipindanya Undang-undang ini maka Sabah dan Sarawak juga termasuk atau tertakluk kepada Perlembagaan ini, dan ini ialah satu perkara yang baik.

Lagi satu perkara yang saya ingin menarik perhatian ialah berkaitan dengan Clause 8 dalam pindaan ini iaitu pindaan kepada Article 25. Ini juga satu pindaan yang baik, kerana sebelum ini berkaitan dengan kerakyatan negeri-negeri Komenwel dan Republic of Ireland tidak termasuk dalam foreign country. Jadi dengan adanya pindaan ini maka negara-negara ini sekarang ialah dianggap sebagai foreign country iaitu negara yang di luar daripada negara Malaysia. Selain daripada itu, ada beberapa perkara yang saya ingin mengambil perhatian dan sebelum itu saya ingin memberitahu di Dewan yang mulia ini apa-apa pendapat atau teguran yang saya kemukakan ini tidak lain dan tidak bukan ialah demi kedaulatan Undang-undang dan keagongan Perlembagaan.

Satu perkara yang saya tertarik hati ialah Article 5, perenggan 2 dalam Perlembagaan Malaysia mengenai fundamental liberties ataupun apa yang disebutkan dalam

Suruhanjaya Perlembagaan sebagai constitutional guarantees. Ini ialah satu perkara yang diiktiraf, diakui oleh seluruh dunia bebas masyarakat antarabangsa. Apabila Suruhanjaya Perlembagaan ini diadakan, timbul satu perkara sehingga perkara ini tidak akan dimasukkan di dalam Perlembagaan kerana hak ini telah diakui. Tetapi walau bagaimanapun, oleh sebab ada keraguan, maka perkara ini dijadikan satu daripada Article dalam Perlembagaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin sekali-sekala berucap dalam bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Diizinkan, jika perlu.

Tuan Ariffin bin Haji Daud: Saya ingin membaca di sini apa yang disebutkan oleh Suruhanjaya Perlembagaan iaitu:

(Dengan izin) These rights flow from the recommendations of the Constitutional Commission which observe that the rights "are all firmly established in Malaya and it may seem unnecessary to give them special protection in the Constitution, but we have found in certain quarters vague apprehensions about the future. We believe such apprehensions to be unfounded, but there can be no objection to guaranteeing these rights subject to limited exceptions in conditions of emergency, and we recommend that this should be done."

The guarantee afforded by the Constitution is the supremacy of the law and the power and duty of the Court to enforce these rights and to annul any attempt to subvert any of them, whether by legislative or administrative actions or otherwise."

Ini ialah pendapat Suruhanjaya Perlembagaan ketika mengubalkan Perlembagaan ini. Jadi ketika ini saya sendiri tidak faham mengapakah kita hendak meminda Article ini, mungkin keadaan keselamatan dalam negara kita begitu mendesak, tetapi walau bagaimanapun cuma dua-tiga hari yang lalu sahaja Ketua Polis Negara berkata: masalah keselamatan dalam memerangi komunis bukan perkara baru, kita telah memerangi komunis sejak tahun 1948-1961 dan Perlembagaan ini juga digubalkan dalam ketika itu juga. Itulah yang saya hairan, mengapa pindaan diperlukan, kerana dalam Perlembagaan ini juga telah disebutkan di

perenggan 11 iaitu mulai Article 149 di mana Perlembagaan telah memberi kuasa yang luas; iaitu:

Perenggan 11. Bahawasanya kalau keadaan suasana begitu buruk maka Undang-undang boleh dibuat tanpa pindaan Undang-undang Perlembagaan.

Misalnya, keadaan yang ada sekarang iaitu Undang-undang Internal Security Act, ini telah memberi kuasa yang banyak tanpa meminda undang-undang.

Berkaitan dengan perenggan (3) yang akan dipinda di mana:

- (3) "Where a person is arrested he shall be informed as soon as may be of the grounds of his arrest and shall be allowed to consult and be defended by a legal practitioner of his choice."

Inilah hak yang termaktub dalam Perlembagaan. Perenggan 4 pula:

- (4) "Where a person is arrested and not released he shall without any unreasonable delay, and in any case within twenty-four hours (excluding the time of any necessary journey) be produced before a magistrate and shall not be further detained in custody without the magistrate's authority."

Berkaitan dengan Undang-undang yang ada sekarang, misalnya Seksyen 117 Criminal Procedure Code telah memberi kuasa kepada Majistret untuk mengeluarkan perintah tahanan sehingga 14 hari dan 14 hari lagi mungkin jadi 28 hari. Ini telah ada dalam Undang-undang yang ada sekarang, mungkin akan diperkatakan bahawa susah hendak mendapat perintah daripada majistret itu. Tetapi sepanjang yang saya tahu semenjak tahun 1958 lagi di mana ketika itu saya menjadi seorang pegawai Polis, tak pernah permohonan untuk menahan orang-orang yang dituduh ditolak oleh majistret dan pada tahun 1972 juga di mana saya menjadi seorang pegawai dalam Jabatan Kehakiman, tak pernah satu ketika di mana saya sendiri menolak permohonan untuk menahan orang yang dituduh, kecuali syaratnya tak cukup, tetapi kalau syaratnya tak cukup, itu bukanlah silap undang-undang, itu silap jentera pentadbiran. Itulah perkara-perkara yang merunsingkan kami, terutama sekali saya sebagai Ahli Parlimen apabila saya berikrar mengangkat Sumpah tempoh hari, satu daripada syaratnya ialah memelihara, melindungi

serta mempertahankan undang-undang. Inilah ikrar saya yang saya buat dalam Dewan yang mulia ini.

Selain dari itu berkaitan dengan Article 125 berhubung dengan kuasa-kuasa yang akan diberi kepada Hakim Mahkamah Persekutuan. Pada masa sekarang kuasa-kuasa yang diberi kepada Hakim Mahkamah Persekutuan ialah terdapat dalam Court of Judicature Act dan satu daripada original jurisdictionny ialah berkaitan dengan perkara-perkara yang terlibat dalam Article 128 Perlembagaan. Jadi dia tak ada kuasa yang terdapat kepada hakim-hakim Mahkamah Tinggi. Saya tertarik kepada kejadian baru-baru ini di mana semua Ahli Yang Berhormat saya fikir telah mengetahui tentang perbicaraan Yang Berhormat Datuk Harun. Perbicaraan itu dijalankan oleh seorang Hakim Mahkamah Persekutuan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Perkara itu masih dalam rayuan.

Tuan Ariffin bin Haji Daud: Tuan Yang di-Pertua, inilah yang menjadi hairan. Jadi mungkin satu daripada alasan-alasan rayuan yang dibuat oleh yang kena tuduh ialah perkara itu iaitu Hakim Mahkamah Persekutuan tak ada kuasa mendengar perkara-perkara di Mahkamah Tinggi. Jadi apabila kita luluskan Undang-undang ini dan lulus pula retrospective, rayuan yang dibuat oleh yang kena tuduh itu sudah mansuh—tak ada makna lagi, tetapi kalau dipinda diberi kuasa kepada Hakim Mahkamah Persekutuan dan dikuatkuasakan ketika Rang Undang-undang ini diluluskan, ini tak akan timbul satu kecurigaan kepada masyarakat, tetapi apabila kita luluskan Undang-undang ini with effect retrospectively. Ini akan menimbulkan satu kecurigaan, adakah undang-undang Perlembagaan yang dipinda ini kerana kes Datuk Harun. Mungkin tidak. Mungkin Ahli-ahli Yang Berhormat mengatakan tidak, tetapi masyarakat bagaimana? Satu kecurigaan akan timbul bahawa kelalaian jabatan yang berkenaan boleh diatasi dengan meminda undang-undang Perlembagaan.

Satu perkara lagi ialah mengenai Article 135 dalam Clause 30, muka 8 dalam bahasa Inggeris berkaitan dengan pemecatan pegawai-pegawai iaitu:

"135 (1) No member of any of the services mentioned in paragraphs (b) to (g) of Clause (1) of Article 132 shall be dismissed

or reduced in rank by an authority subordinate to that which, at the time of the dismissal or reduction, has power to appoint a member of that service of equal rank."

Mungkin ini timbul ialah kerana kejadian-kejadian yang telah berlaku di mana Ketua-ketua Jabatan yang tidak ada kuasa, they have no power to dismiss the officer but did so, resulting in the courts of this country overruling such decisions and incurring expenses in the form of arrears.

Dan kalau Ketua-ketua Jabatan tak tahu setakat mana hak dia, ini kita boleh betulkan tanpa meminda Perlembagaan.

Satu perkara lagi saya rasa patut dikemukakan dalam Dewan yang mulia ini ialah selepas daripada para 2:

"135 (2) No member of such a service as aforesaid shall be dismissed or reduced in rank without being given a reasonable opportunity of being heard."

Ini adalah amalan yang dibuat di mana-mana negara bebas dan dalam bahasa Latin disebut *audi alteram partem* iaitu kalau kita kata dalam bahasa Inggeris "let him be heard". Jadi dengan pindaan ini dikatakan:

"Provided that this Clause shall not apply to the following cases—

- (a) where a member of such a service is dismissed or reduced in rank on the ground of conduct in respect of which a criminal charge has been proved against him;"

Jadi apabila a criminal charge has been proved against him, Tuan Yang di-Pertua, where in mitigating circumstances, in extenuating circumstances, the courts do allow him to be released on bond without a conviction being recorded. Ini ialah di bawah Seksyen 173A Criminal Procedure Code. Sungguhpun dia telah melakukan kesalahan, sungguhpun keterangan telah ada, sungguhpun mahkamah telah dapati dia bersalah, tetapi oleh sebab-sebab yang tertentu mahkamah tak catitkan kesalahannya itu, and to all intents and purposes, there is no record of his previous convictions. Adakah ini bermakna bahawa pegawai yang berkaitan itu tak dibenarkan mendengar, membela dirinya sebelum dia dibuang kerja ataupun diturunkan pangkat. Pada fikiran saya, secara ikhlas, saya ingat ini satu perkara yang tidak berapa

wajar, kerana apakah salahnya, apakah ruginya memberi peluang kepada pegawai itu untuk membela dirinya sekali lagi.

Tuan Yang di-Pertua, saya tak mahu bercakap panjang lagi dalam hal ini, cuma saya minta dan merayu supaya perkara ini ditimbangkan, kerana kalau kita tengok dalam pindaan kepada Article 5 disebutkan iaitu:

"or any person who is arrested or detained or placed under restricted residence under any law relating to the security of the Federation, preventive detention, restricted residence, immigration or banishment, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day."

Dalam Undang-undang Imigresen sahaja bermacam-macam kesalahan ada di dalam Undang-undang itu, ada yang kecil sehingga memberi keterangan yang tidak betul pun menjadi satu kesalahan. Adakah orang ini akan ditarik juga haknya apabila pindaan ini dibuat? Banyak perkara-perkara, kesalahan-kesalahan yang disebut di dalam Undang-undang Imigresen yang kecil-kecil tetapi apabila pindaan ini dibuat orang ini juga haknya akan ditarik.

Jadi inilah saya minta dengan tulus ikhlas demi kedaulatan Undang-undang, demi keagungan Perlembagaan, difikirkan halus-halus dan ditimbangkan.

5.43 ptg.

Tuan Chin Hon Ngian (Rengam): Tuan Yang di-Pertua, saya juga menyokong pindaan yang dikemukakan sebentar tadi oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita dan saya minta di sini dalam ucapan saya, saya kadang-kadang akan juga berucap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan yang dikemukakan pada petang ini adalah satu pindaan yang sangat penting. Tadi saya telah mendengar Ahli-ahli Yang Berhormat terutamanya Ahli-ahli Yang Berhormat dari parti-parti Pembangkang yang membuat beberapa tuduhan iaitu pindaan ini adalah satu pindaan yang barangkali akan menghapuskan demokrasi di negara kita ini dan saya di sini menafikan tuduhan itu, kerana kita dalam negara ini sampai masa sekarang pun sentiasa menikmati hak-hak demokratik

dan juga menikmati privileges yang warga-negara-warganegara di negara lain barangkali tidak dapat menikmati seperti kita.

Di sini, Tuan Yang di-Pertua, saya hendak memberi sedikit-sebanyak komen atas beberapa pindaan. Yang Pertama, pindaan atas Perkara 5 kepada Perlembagaan kita. Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya beberapa hari yang lalu kita telah menerima pindaan-pindaan atas Perlembagaan ini tetapi pada hari ini saya baru dapat satu pindaan atas pindaan kepada Perlembagaan. Oleh sebab itu kita tidak dapat peluang untuk mengkaji lebih dalam atas pindaan yang terakhir ini, tetapi di sini saya hendak memberi komen sedikit-sebanyak atas perkara ini.

(*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, Article 5, sub-clause (4) is proposed to be amended and with your permission, I will read the sub-clause (4) with the amending new provision, viz:

“(4) Where a person is arrested and not released he shall without unreasonable delay, and in any case within twenty-four hours (excluding the time of any unnecessary journey) be produced before a magistrate and shall not be further detained in custody without the magistrate’s authority provided”—this is the new amendment, Mr Speaker, Sir—“that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which make no provision for the production of such a person before a magistrate, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day.”

Mr Speaker, Sir, what I wish to seek a clarification is in regard to the interpretation of this proviso. What I can imagine is this: that any person who is arrested or detained under any existing law which makes no provision for his production before the magistrate within twenty-four hours, in a case like this, it would mean that under any law which does not provide expressly—in other words, the law is silent on the matter in that it does not say expressly that you must produce the detained or arrested person before the magistrate within twenty-four hours.

Mr Speaker, Sir, if I may draw your attention, practically under all the law in the country, for example, our Penal Code which

contains all the laws, under which if any person is alleged to have committed an offence, he can be arrested or detained, but the Penal Code does not provide for that person who is detained or arrested to be produced before a Magistrate within twenty-four hours. Now, in such a case if that is the meaning of this new proviso, then I would say that it sounds rather ridiculous, because all the provisions in the Penal Code or under the Road Traffic Ordinance or under the Customs Act do not provide expressly for the production of a detained or arrested person before a magistrate within twenty-four hours. If that is so, as I said, then it would mean that all those persons arrested under the existing laws which do not provide for the production of the arrested or detained person, from now on if we pass this Bill, are going to be deprived of their right and you can imagine there will be thousands and thousands of people who are going to be deprived of this fundamental right. So, I could only think that this is not the intention of Parliament today. Parliament does not have that intention by the introduction of this clause to exclude all persons arrested or detained to be brought before the court. I think the intention of Parliament is that in the case of those people who are alleged to have committed very serious offences and who are arrested or detained, they need not be produced before the court within twenty-four hours and that they may be produced after a certain length of time. This is how I look at this matter, i.e. the intention of Parliament today, whether we are passing this particular amendment to exclude all the persons arrested and detained, so that they could be excluded from being brought before the court within twenty-four hours.

Perhaps another way at least of interpreting this particular proviso, i.e. “provided this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which . . .” instead of “which makes no provision for the production of”, it could be interpreted as “which makes no express provision for the non-production of a particular person who is detained or arrested”. Perhaps that is the intention. If that is so, then I would say I will agree with it. Interpretation is very important because when we have passed this Amendment or any law, the body that is responsible for interpreting this law, i.e. the Judges, the

Sessions Court President, the Magistrates, they will be looking for the intention of Parliament. Therefore, the words that we use today are of extreme importance; if they are not clear, then the Judges, the Sessions Court President and the Magistrates will read all kinds of intention in the interpretation of this provision.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga merojok kepada perkara yang lain iaitu perkara (2) iaitu Amendment of Article 1. Di bawah pindaan ini, "the States of Federation shall be Johore, Kedah, Kelantan, Melaka, Negri Sembilan, Pahang, Penang, Perak, Perlis, Sabah, Sarawak, Selangor and Trengganu." This, to my mind, Tuan Yang di-Pertua, places every State equal to one another within the Federation of Malaysia and from this, I hope it is a forerunner of better things to come especially in the efforts of unifying our country of so many States and especially with regard to Sabah and Sarawak where many laws which are applicable here are not applicable there. We hope that this places all States at par with one another and that one day, all the laws would be applicable throughout the whole nation covering all the States. At the present moment, there are still quite a number of laws which do not apply to Sabah or Sarawak.

Besides these, Tuan Yang di-Pertua, in conclusion, I wish to point out that naturally the Constitution is a very, very special document and that the less amendments be made to the Constitution, the better it is. But we must not forget as Yang Amat Berhormat Perdana Menteri has stated, these are changing times and not only changing times, things are changing very fast and therefore a document, even a special document like the Constitution will have to change in order to suit changing times. Therefore, let us not be unduly worried about any amendments introduced to amend the Constitution because we must trust our leaders who bring in amendments to the Constitution because the Constitution has not lived up to our expectations. That is the only way we can look at any amendments.

Finally, because times have changed so fast—in fact although we have been independent only for 20 years, I would say that during these 20 years, not only changes have taken place very fast in our country, changes

are taking place very fast in the world—men have gone to the moon and come back. Therefore, I suggest that it is time for us now to set up a special Royal Commission to examine all the provisions of the Constitution and especially to review matters contained in the Constitution under the heading of "Federal, State and Concurrent Lists" because it is those Lists that contain matters that very often give rise to disagreements between the State and Central Governments and I think all possible areas which can give rise to such conflict ought to be minimised as much as possible.

5.56 pm.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin (Sepang): Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana naskah sahehnya dalam bahasa Inggeris, saya minta izin di sana sini menyelitkan ucapan saya di dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, one of the prominent features of the Constitutional changes that are being brought to this Honourable Dewan is the lack of Explanatory Statement.

Kita kurang mendapat tahu apakah sebab-sebab yang begitu mendesak yang memerlukan sesuatu pindaan yang telah dicadangkan. Jika kita kaji di bawah bab Explanatory Statement tidaklah kita mendapat gambaran yang saheh, yang terang apakah sebab-sebabnya, apakah reasonnnya yang mendorong satu-satu daripada pindaan yang dicadangkan ini. Dan pada pendapat saya, Tuan Yang di-Pertua, pindaan sesuatu Perlembagaan itu adalah sesuatu perkara yang amat serious dan tentulah kita memerlukan sebab-sebab disokong dengan natijah-natijah yang boleh meyakinkan bahawa sesuatu pindaan itu perlu untuk diluluskan di Dewan yang mulia ini.

Saya memberi satu contoh, Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan Fasal 125A. Fasal 28 mengatakan:

"Perlembagaan adalah dengan ini dipinda dengan memasukkan selepas sahaja Perkara 125 suatu Perkara baru 125A seperti berikut:

Walaupun apa jua yang terkandung dalam Perlembagaan ini, adalah dengan ini ditetapkan bahawa—

(a) Ketua Hakim Negara Mahkamah Persekutuan dan sesorang hakim

Mahkamah Persekutuan boleh menjalankan semua atau mana-mana daripada kuasa-kuasa hakim Mahkamah Tinggi; dan

(b) x x x x x x

(2) Peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah disifatkan sebagai telah menjadi sebahagian integral Perlembagaan ini mulai dari Hari Malaysia."

Dan sekiranya kita pergi ke muka 20 di dalam Rang Undang-undang ini, paragraph 29 menyatakan di sini di atas sebab-sebab Undang-undang ini dipinda. Di bawah Huraian menyatakan:

"29. *Fasal 28* Rang Undang-undang ini bertujuan untuk memasukkan suatu perkara Baru 125A bagi membolehkan Ketua Hakim Negara dan hakim-hakim Mahkamah Persekutuan menjalankan semua atau mana-mana daripada kuasa-kuasa seseorang Hakim sesuatu Mahkamah Tinggi

dan seterusnya menyatakan:

Perkara baru ini akan disifatkan sebagai telah menjadi sebahagian integral Perlembagaan mulai dari Hari Malaysia."

Pada pendapat saya, Tuan Yang di-Pertua, Undang-undang pada hari ini menyatakan bahawa seseorang Hakim Mahkamah Persekutuan (Federal Judge) tidak ada kuasa duduk mendengar kes itu untuk dibicarakan di Mahkamah Tinggi. Itu pendapat saya berkenaan undang-undang dan saya akan menjelaskan pendapat saya itu.

Berkenaan dengan kuasa-kuasa Hakim Mahkamah Persekutuan ada terkandung di dalam Bahagian 9 Perlembagaan (The Judiciary) dan di sini ada menyebutkan, saya bacakan dalam bahasa Inggeris:

"The following jurisdiction shall be vested in a court which shall be known as the Federal Court and shall have its principal Registry in Kuala Lumpur, that is to say:

(a) exclusive jurisdiction to determine appeals from decisions of the High Court or a judge thereof, except decisions of a High Court given by the Registrar or other official of the court and appealable under Federal law to a judge of the court; and

(b) such original or consultative jurisdiction as is specified in Articles 128 and 130."

Dan kita rujuk kepada Article 128 dan di sini kita boleh dapati bahawa Article 128 menyatakan bahawa:

"The Federal Court shall, to the exclusion of any other court, have jurisdiction to determine:

(a) any question whether a law made by Parliament or by the Legislature of a State is invalid on the ground that it makes provision with respect to a matter with respect to which Parliament or, as the case may be, the Legislature of the State has no power to make laws; and

(b) disputes on any other question between States or between the Federation and any State."

Keadaan itu dicerminkan pula oleh the Courts of Judicature Act yang menyatakan di bawah Seksyen 45. The Courts of Judicature Act, (Act No. 7 of 1964) save as hereinafter in this Act provided:

"The Federal Court, for the purposes of its jurisdiction under sub-articles (1) and (2) of Article 120 of the Constitution, hereinafter called the original jurisdiction, shall have the same jurisdiction and may exercise the same powers as are held and may be exercised by any High Court."

Dengan Undang-undang yang saya telah baca dan huraikan tadi, Tuan Yang di-Pertua, nyatalah bahawa Mahkamah Persekutuan tidak boleh dan tidak ada mempunyai kuasa untuk mendengar kes-kes yang boleh didengar oleh Mahkamah Tinggi melainkan berkenaan dengan Perlembagaan (Constitution). Kalau ada kes-kes Perlembagaan ataupun disputes on any other question between States or between Federation and any State, maka bolehlah Mahkamah Persekutuan duduk sebagai Mahkamah Tinggi dengan menggunakan kuatkuasanya sebagai kuasa yang asli ataupun dalam bahasa Inggerisnya "original jurisdiction."

Tetapi ada pula setengah-setengah pihak yang menyatakan itu Mahkamah, tetapi Hakim lain. Ya, benar Mahkamah Persekutuan tidak ada kuasa untuk mendengar kes-kes Mahkamah Tinggi melainkan yang dikecualikan seperti terkandung di dalam

Perlembagaan, yakni membuat perbezaan antara Mahkamah dengan Hakim itu sendiri. Di sini pun saya rasa Hakim Mahkamah juga tidak ada kuasa.

Memang benar sebelum daripada tahun 1951 ada suatu fasal dalam Perlembagaan iaitu Fasal 125 pecahan (10) yang menyatakan:

“A judge of the High Court who is appointed to be a judge of the Federal Court shall cease to be a judge of the said High Court.”

Tetapi pecahan itu telahpun dimansuhkan di dalam suatu Act, Akta (A) 31 pada tahun 1971 tetapi dengan segala hormatnya saya menyatakan bahawa pemansuhan Clause 125 (10) itu tidak memberi kuasa kepada Hakim Mahkamah Persekutuan duduk bagi mendengar sebagai Hakim Mahkamah Tinggi. Dan kalau kita kaji cara-cara perlantikan Mahkamah Persekutuan, cara-cara melantik Hakim-hakim Persekutuan dan cara-cara melantik Hakim-hakim Mahkamah Tinggi jelas, nyata dan terang kita dapati bahawa Hakim Mahkamah Persekutuan hanya mempunyai kuasa terkandung seperti-mana saya telah nyatakan tadi, mereka adalah Hakim Mahkamah Persekutuan boleh mendengar appeal dan sebagainya tetapi mereka hanya boleh dan mempunyai kuasa mendengar sebagai Hakim Mahkamah Tinggi di dalam kes Perlembagaan. Jadi, bermakna sekiranya seseorang Hakim Persekutuan itu duduk di Mahkamah Tinggi untuk membicarakan sesuatu kes jenayah umpamanya, maka perbicaraan itu adalah tidak sah, the trial is null, the trial is void, maka terpaksa perbicaraan itu diadakan sekali lagi oleh kerana kes itu adalah null and void. Dan saya menyatakan sekali lagi sekiranya ada pada hari ini seorang Hakim Mahkamah Persekutuan (Federal Court) mendengar dan membicarakan kes Mahkamah Tinggi dan duduk sebagai Hakim Mahkamah Tinggi, maka kesnya itu kalau bukan kes Perlembagaan iaitu kes jenayah, maka perbicaraan itu null and void—tidak sah. Itulah keadaan Undang-undang pada hari ini pada pendapat saya, Tuan Yang di-Pertua.

Jadi, tidaklah boleh dikatakan bahawa Article 125A yang hendak dimasukkan dalam Perlembagaan ini yang memberi kuasa kepada Hakim Mahkamah Persekutuan untuk

mendengar dan mempunyai kuasa Mahkamah Tinggi adalah merupakan declaratory, tidak. Saya sekali-kali menafikan bahawa Article 125A ini adalah declaratory iaitu mengesahkan apa yang memang ada pada kuasa Federal Court, tidak. Article 125A ini bukan declaratory. Article 125A tidak mengesahkan Undang-undang yang memang sudah ada yang menyatakan bahawa Mahkamah Persekutuan boleh dan mempunyai kuasa Hakim Mahkamah Tinggi, tidak. Keadaan yang sebenarnya ialah mengikut Undang-undang pada hari ini sepertimana yang telah diuraikan bahawa tidak ada kuasa seseorang Hakim Mahkamah Persekutuan mendengar sebagai Hakim Mahkamah Tinggi kes jenayah. Maka dengan sebab demikian, timbulah persoalan mengapa pindaan ini perlu? What is the purpose? Lebih-lebih lagi Article 125 ini adalah retrospective iaitu dia pergi ke belakang. Bermakna kalau sekiranya ada sekarang seorang Hakim Mahkamah Federal, katalah, there is a Federal Court Judge, membicarakan satu kes jenayah di Mahkamah Tinggi, dan pada Undang-undang sebelum daripada pindaan Perlembagaan ini perbicaraan itu adalah tidak sah (null and void). Tetapi kalau sekiranya Perlembagaan ini lulus oleh kerana ayat dalam Fasal 28 (2) menyatakan:

“The provisions of this Article shall be deemed to be an integral part of the Constitution as from Malaysia Day.”

Bermakna tindakan Mahkamah Persekutuan tadi ataupun Hakim Federal tadi mendengar kes Mahkamah Tinggi di dalam kes jenayah tadi adalah sah, disahkan oleh pindaan ini. Bermakna apa yang tidak sah sebelum daripada Perlembagaan ini akan sah oleh pindaan ini. Ini saya rasa adalah suatu pindaan yang unjust, kerana retrospective legislation selalunya adalah memberi rights bukannya mengambil rights. Kalau kita kaji sejarah retrospective legislation adalah menolong rakyat bukannya mengambil hak rakyat ataupun mengesahkan apa yang tidak sah.

Sekiranya Article 125 ini diluluskan oleh Dewan Rakyat ini, bermakna bahawa apa juga kes-kes yang dibicarakan oleh seorang Hakim Federal di Mahkamah Tinggi, maka tindakan itu yang pada hari ini null and void menjadi sah, menjadi baik, menjadi good law. Maka timbulah persoalan yang saya nyatakan tadi, Tuan Yang di-Pertua, apa sebabnya perlu dipinda. What are the reasons

that prompted the amendment of Article 125A to the present Constitution. Apakah sebabnya? What are the reasons, dan tidak ada dinyatakan di sini dan tidak ada kita dengar di mana-mana pihak pun apa sebabnya perlu pindaan 125A. Ini bukan declaratory. Ini adalah meminda undang-undang yang ada sekarang. Oleh kerana tidak ada Huraian yang terang dan jelas maka timbullah berbagai-bagai spekulasi, lebih-lebih lagi dengan keadaan negara kita sekarang ini menghadapi banyak musuh. Musuh negara di kiri, kanan, di semua aspek dan angle ada musuh. Maka pindaan-pindaan semacam ini boleh digunakan oleh musuh untuk mengelirukan fikiran rakyat seolah-olah Kerajaan ada bad intention, ada mempunyai satu muslihat. Yang sebenarnya tidak ada, Kerajaan tidak ada muslihat yang jahat (bad intention), tetapi oleh kerana Huraian tidak terang, tidak nyata, maka timbul spekulasi, maka timbullah anasir-anasir subversif cuba mempengaruhi pendapat-pendapat rakyat dan nyatakan bahawa tujuan New Article 125A ini ialah ada muslihat, kerana ada satu kes yang kita semua tahu di mana seorang Hakim Federal mendengar kes jenayah di Mahkamah Tinggi. Sudah tentu rakyat menyatakan inilah sebabnya, sungguhpun kita di sini tahu bahawa itu bukan sebabnya New Article 125A ini dimasukkan tetapi oleh kerana sense of timing ini tidak betul. Dengan sebab itu, saya merayu supaya walaupun hendak melaksanakan, insertion of this New Article 125A jangan hendak adakan retrospective, jangan kita laksanakan effectnya itu kebelakang, biarlah perlaksanaannya mulai pada tarikh ianya digazette ataupun tarikh yang tertentu, jangan ada retrospective.

Bila ada kuasa retrospective seperti yang terkandung di dalam bentuk yang ada sekarang maka timbullah sepertimana telah saya katakan tadi iaitu spekulasi (speculation). Ini akan mendatangkan akibat yang paling buruk kepada negara kita dipermainkan dispekulasikan, dieksploitasikan oleh musuh-musuh negara pada hari ini. Malah saya nyatakan dari segi pendapat saya, saya minta maaf menyatakan di sini bahawa New Article 125A ini ialah *sub judice* dan oleh kerana ia *sub judice*—out of order Article ini dibincangkan sekarang, kerana kita membincangkan satu hal yang akan dibicarakan di Mahkamah Federal, bermakna kita tidak

boleh. Peraturan Dewan Rakyat ini menasihatkan kita bahawa sesuatu perkara yang *sub judice* tidak boleh dibincangkan dan Article 125A ini, maaf saya menyatakan dengan segala hormatnya, adalah *sub judice* kerana ia menyentuh suatu perkara yang akan diputuskan oleh Mahkamah Federal tidak berapa lama lagi.

Dengan segala penuh ikhlas dan kejujuran, Tuan Yang di-Pertua, I appeal that Clause (2) of Article 125A be deleted at the Committee Stage. Saya harap pihak Kerajaan akan mengambil inisiatif untuk memotongkan retrospective effect of the clause supaya mengelakkan segala kekeliruan yang boleh timbul daripada itu.

Tuan Yang di-Pertua, Article 125A (b) menyatakan:

“A Judge of the High Court in Malaya may exercise all or any of the powers of a Judge of the High Court in Borneo”.

Bermakna sekarang Judge ataupun Hakim Mahkamah Tinggi di Malaya boleh ditukarkan untuk menjadi Hakim di Borneo, sekarang tidak boleh. Sekarang seorang Hakim Mahkamah Tinggi di Malaya tidak boleh kita tukarkan untuk menjadi Hakim Mahkamah Tinggi di Sarawak ataupun di Sabah kerana mereka ada Court yang terasing, tetapi dengan pindaan ini membolehkan Hakim Mahkamah Tinggi di Malaya untuk duduk sebagai Hakim Mahkamah Tinggi di Sabah dan Sarawak. Timbul lagi soalan mengapa ini perlu. Oleh kerana kurang Huraian, kurang penjelasan, timbul lagi spekulasi. Mungkin ada pihak menyatakan ini satu threat kepada Judges di Malaya, kalau kita tidak sebelah Kerajaan akan di-transferkan ke Sarawak dan Sabah, katanya boleh digunakan. Ada pihak-pihak golongan-golongan yang subversif, yang anti-nasional akan menggunakan ini menyatakan bahawa ini subtle threat, satu ugutan yang subtle dari segi pihak Kerajaan kepada Hakim-hakim yang selalu memberi judgment yang anti-Kerajaan. Kalau dia berasa tidak sedap judgmentnya ditukarkan dia jadi Hakim, mungkin di pendalaman atau ke mana-mana di Sarawak, bukanlah saya hendak memperkecilkan Sarawak atau Sabah—tidak. Sabah dan Sarawak bagus, negerinya baik tetapi adalah satu kenyataan bahawa orang-orang di sini takut juga, susah hati, bimbang juga hendak berkhidmat di sana. Jadi mungkin

akan digunakan oleh pihak-pihak yang tertentu yang tidak bertanggungjawab menyatakan bahawa pindaan (b) ini adalah satu subtle threat—ugutan yang halus menakutkan Hakim-hakim di Mahkamah Tinggi Malaya yang tidak bersimpati dan tidak memberi hukuman-hukuman (judgment) selaras dan sejajar dengan kehendak dan keperluan Kerajaan ataupun Kementerian Undang-undang.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat ada dua minit sahaja lagi untuk bercakap.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Satu lagi perkara, Tuan Yang di-Pertua, saya suka menyentuh juga dan saya bersetuju dengan pandangan yang menyatakan bahawa kuasa Parlimen ini untuk menentukan bilangan Hakim Mahkamah Federal dan menentukan bilangan Mahkamah Tinggi hendaklah tidak diambil, biarlah kuasa itu tetap tinggal di Parlimen ini, jangan kita serahkan kuasa itu kepada kuasa yang lain. Ini adalah satu concept separation of powers yang membahagi-bahagikan the Judiciary, the Legislative dengan the Executive, dan kalau kita hendak mempertahankan hal ini apabila kita pergi keluar negeri, inilah kita gunakan yang ada sekarang ini, tetapi kalau ini dipinda maka tidak dapat kita hendak mempertahankan untuk public consumption, foreign consumption bahawa Judiciary kita adalah tidak terikat dengan Legislature. Sekali lagi saya merayu supaya kuasa Parlimen ini menambahkan bilangan Hakim-hakim Federal dan Hakim-hakim Mahkamah Tinggi tetap dipelihara dan tidak diserahkan kepada badan yang lain.

Akhir sekali, satu lagi point, Tuan Yang di-Pertua, ialah soal Article 5 di dalam Perlembagaan. Inipun telah banyak disentuh tetapi ada satu perkara yang belum lagi disentuh oleh Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain iaitu dengan proviso yang baru yang mana telah diberi notis untuk dipinda di dalam Committee, bermakna apa juga undang-undang sekarang yang ada tidak memerlukan production seseorang itu within 24 hours maka undang-undang itu sah. Sebelum daripada pindaan ini keadaan undang-undang sekarang menyatakan bahawa tiap-tiap orang yang ditangkap hendaklah diproducekan within 24 hours. Kalau ada undang-undang yang menyatakan

seseorang itu boleh diproduce lebih daripada 24 hours, undang-undang itu null and void kerana melanggar Perlembagaan, tetapi dengan adanya proviso yang baru ini membenarkan undang-undang yang semacam itu yang menyatakan bahawa tidak perlu dibawa (produce) orang yang ditangkap itu ke Mahkamah. Ini adalah satu perkara yang akan menyusahkan rakyat kerana apabila orang telah ditahan, apabila produce di Mahkamah sekurang-kurangnya warisnya, kakaknya, adiknya, saudara-maranya (relations) tahu yang dia ada, dia hidup lagi—dia masih ada, tidaklah hilang. Tetapi kalau dia tidak diproduce, hilang begitu sahaja, tidak tahu apa keadaannya dan ini akan menimbulkan satu kerumitan, kesusahan dan kebimbangan terhadap keluarga-keluarga (relatives) yang kena tahan itu.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana masa sudah cukup, saya mengucapkan berbanyak terima kasih di atas peluang yang diberi kepada saya.

6.20 ptg.

Tuan Lee Boon Peng (Mantim): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mengambil bahagian di dalam membahar Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Diizinkan.

Tuan Lee Boon Peng: Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya mulakan ucapan saya, saya ingin merujuk kepada satu statement yang telah dibuat oleh Y.T.M. Tunku Abdul Rahman yang menjadi Malaysia's first Prime Minister.

(Dengan izin) In the Malayan Constitutional Document, Tuan Yang di-Pertua, when Y.T.M. Tunku Abdul Rahman moved the second reading of the Constitution Bill (our present Constitution) on August 15, 1957, Tunku Abdul Rahman said:

"It must be remembered that the freedom to which we aspire is the freedom to govern ourselves under a system in which parliamentary institutions shall be exclusively representative of the people's will."

Tuan Yang di-Pertua, I think that should be the primary consideration of all Honourable Members of this House when we have Rang Undang-undang especially in so serious

a matter as the making of changes to the Constitution of a country because the Constitution of a country has been drawn up after very deliberate considerations given to existing Common Law Institutions that were in this country prior to Merdeka and after having due regard to the multi-racial composition of the peoples in this country.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri said just now that some of us in taking part in this debate here will refer to the American Constitution which is now 200 years old but there are not many changes in it. But I also agree with Yang Amat Berhormat Perdana Menteri that where the circumstances demand it, especially since the rapid industrialisation and development of a country, if we need to change the Constitution, we must do so, but subject to every Member of this House seeing to it that our fundamental rights and liberties as guaranteed under the Constitution are not encroached upon. We must see to it that when we change the Constitution that what we do is to make it workable. I believe that England which is supposed to be the Motherland of Democracy does not have a written Constitution, although we know that they have had the Magna Carta in the 12th Century. But all along the English Constitution was based on the English Common Law decisions by the Judges in the High Courts and in their House of Lords and in certain Conventions which have the force of law in England. Now, why is it that England which is acknowledged to be the "Motherland of Democracy" does not have a Constitution? Because the English feel that when the time demands it they can always change the Constitution without having to undergo the necessity of having a two-thirds majority in Parliament.

Now, that is one reason why the English who are very very astute in practising political democracy do not have a written Constitution and that is, I think, all the more reason that we can accept changes to the Constitution provided the changes so made do not encroach upon our fundamental rights.

Now, our fundamental rights have been stated to be certain rights to the liberty of the person and that is in Part II of the Constitution—Clauses 5 to 8 and it is here that we find that there is now an amendment which was tabled this morning and two of my Honourable friends have already

expressed their opinion on it, but I think that it will be better if the Clause specified the various Acts or Ordinances because the wording is so made that it is capable of a very wide interpretation. Tuan Yang di-Pertua, the Clause says:

"Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which makes no provision for the production of such person before a Magistrate, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day."

Now, even section 28 of the Criminal Procedure Code says:

"An Officer making an arrest without a warrant shall, without unnecessary delay and subject to the provisions herein as to bail or previous release, take or send the person arrested before a Magistrate's Court."

That is provided under the Criminal Procedure Code and it further states:

"No Police Officer shall detain in custody a person arrested without a warrant for a longer period than under all the circumstances of the case is reasonable. Such delay shall not in the absence or after the expiration of special Order of the Magistrate under Section 117 exceed 24 hours exclusive of the time necessary for the journey from the place of arrest to the Magistrate's Court."

Tuan Yang di-Pertua, this is almost the same as Clause (4) of Article 5 of the Constitution and the proviso I believe is meant to exclude certain persons who are arrested, most probably persons arrested under the Preventive Detention Act which was passed recently under Article 149 of the Constitution, or the Restricted Residence Ordinance which was passed before the Second World War under the British or even certain Criminal Law (Prevention of Crime) Act.

Now, all these, I am sure, even before now, in the majority of cases in my experience—as a Member of this Honourable House, I have had people coming to see me—they found that persons detained were unheard of for more than one week or even 10 days. This is a very serious provision because of the inconvenience and worry caused to the

families of the persons who are detained. They do not know whether he is detained for a criminal or a subversive offence or for any other offence. If he is not brought to the Court, then the right of the person to know that he is being detained may be lost because his family will not be able to know in which part of the Police Station he is detained—either in the Special Branch or in the ordinary Criminal Section and they will have to make a lot of enquiries to be able to find out. I think this is a very serious matter and I think it should specify there the type of offences where they need not be produced before a Magistrate.

We are aware, Tuan Yang di-Pertua, that the security situation in this country is such that steps to enforce security in the nation should be taken by Government but we hope that this kind of amendment will be the last because we must not fall into the easy way out of amending the Constitution just to meet a given situation because if we go on like this everything that is guaranteed in the Constitution will gradually be eroded by piecemeal legislation.

Tuan Yang di-Pertua, I will now refer to amendments regarding Judges. We welcome the amendment to Article 122 and 122A of the Constitution enabling the Yang di-Pertuan Agong to increase the number of Judges of the High Court and to appoint a person qualified to be a Judge of the High Court as a Judicial Commissioner for the despatch of business of the High Court in Malaya. Although the power to vary the number of Judges in the High Court is now taken away from this House and is now vested in Duli Yang Maha Mulia Yang di-Pertuan Agong, we are satisfied that, in the interest of the country, Duli Yang Maha Mulia Yang di-Pertuan Agong will use the power judicially and appoint only a sufficient number of Judges to cope with the increased volume of litigation that is now before the High Courts in Malaya.

The existing Judges that we have now in the Federal Court and in the High Courts have coped remarkably well with the increased volume of litigation and their patience in spite of the heavy load of work is appreciated.

In this connection, I would like to bring to the notice of Yang Amat Berhormat Perdana Menteri the matter of remuneration

of Judges. To have an independent Judiciary the Judges must be properly paid. We realise that the remuneration of Judges is linked and tied up with the other services of the Government resulting in that no increases are possible without disturbing the salary structures of the other services. But the other services have the benefit in recent times of the Suffian Commission and the Ibrahim Ali Commission to look into their salary structures. There is also the question of a reasonable pension for the Judge upon retirement and since a judge retires upon attaining the age of 65 years there is all the more reason why a reasonable pension in keeping with his status should be provided for a Judge when he retires. There is, I believe, certain countries in Europe where a Judge's pension is the same as his former salary. Tuan Yang di-Pertua, I now refer to

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat, masa tidak ada lagi. Masa sudah cukup.

USUL

PENANGGUHAN MESYUARAT

Menteri Perhubungan (Tan Sri V Manickavasagam): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa Majlis ini ditangguhkan sekarang.

Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

UCAPAN PENANGGUHAN

Air Bah Di Pekan Kepong

6.32 ptg.

Dr Tan Chee Khoo (Kepong): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk membangkitkan masalah air bah yang berlaku di Kepong. Sebelum penghujung tahun 1975, Tuan Yang di-Pertua, jarang ada air bah di Kepong tetapi semenjak penghujung tahun 1975 telah tiga kali air bah tiba di Kepong dan air bah itu bukan kena di kampung Kepong sahaja, tetapi di sekelilingnya juga dan air bah bukan masuk di pekan sahaja tetapi masuk di sekeliling sekolah dan rumah di sana dan

akibahnya terlampau serious kepada penduduk-penduduk di sana. Penduduk-penduduk di sana telah merayu saya supaya menyiasat perkara ini dan mengadukan kepada pihak yang berkuasa. Saya telah siasat perkara ini dan telah diketahui bahawa air bah berlaku di Kepong oleh sebab kemajuan perumahan di Desa Jaya mahupun di Ehsan Sdn. Bhd. di mana pokok-pokok di tapak rumah di sana telah ditebang dan oleh itu apabila hujan turun tidak ada halangan kepada air hujan yang turun di sana dan air itu terus masuk ke Sungai Keroh dan oleh sebab Sungai Keroh ialah sebatang sungai yang kecil maka timbullah air bah di sana.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, hujan yang turun di sana menimbulkan masalah silt yang memasuki Sungai Keroh dan oleh itu juga timbul air bah di Kepong.

Malangnya, penduduk-penduduk di sana pun ada membuang sampah ke Sungai Keroh dan oleh itu juga ada menimbulkan masalah air bah di Kepong. Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua seperti yang disebutkan oleh saya tadi ada 3 kali semenjak Disember, 1975 air bah berlaku di Kepong. Saya telah berhubung dengan Ketua Pengarah, Jabatan Parit dan Taliair dan juga dengan Jabatan Pamaritan di Bandaraya dan suruh mereka menyiasat perkara ini dan mengambil tindakan yang sewajarnya.

Dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin membaca sedikit surat yang saya terima daripada pihak Ketua Pengarah Jabatan Parit dan Taliair:

“Setelah siasatan dijalankan didapati banjir berlaku di pekan Kepong berikutan dengan aktiviti-aktiviti pembangunan perumahan di Ulu Sungai Keroh di sebelah utara. Aktiviti-aktiviti tersebut telah mengakibatkan tambahan enapan (silt) di sungai dan air yang berlari (run off) daripada kawasan tersebut berikutan hujan lebat. Untuk mengatasi masalah ini Jabatan ini telah bertindak supaya mendesak mereka yang membangunkan kawasan itu mengambil langkah-langkah untuk menahan enapan (silt retention) serta tambahan air yang berlari dari kawasan itu.”

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengambil kesempatan pada masa sekarang untuk mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih

kepada Ketua Pengarah dan pegawai-pegawainya di Jabatan Parit dan Taliair atas kerjasama mereka. Saya berharap, Tuan Yang di-Pertua, Menteri Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan boleh mengambil langkah atau bertindak untuk menghapuskan atau mengurangkan air bah yang berlaku di Kepong. Tidak berapa lama lagi, Tuan Yang di-Pertua, musim hujan akan berlaku di tanahair kita dan diharaplah langkah-langkah yang akan diambil bukan sahaja oleh Jabatan Parit dan Taliair tetapi oleh Menteri yang berkenaan boleh mengurangkan air bah yang berlaku di Kepong.

6.39 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kerajaan Tempatan dan Wilayah Persekutuan (Dr Ling Liong Sik): Tuan Yang di-Pertua, saya hendak mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Kepong di atas pandangan-pandangannya berkenaan dengan air bah di Pekan Kepong. Ada dua sebab yang mengakibatkan berlakunya banjir di Daerah Kepong seperti berikut. Yang pertama, oleh kerana disebabkan kerja-kerja pembangunan yang sedang dijalankan oleh beberapa pemaju perumahan swasta yang mana terletak di luar sempadan Wilayah Persekutuan. Anak sungai yang sedia ada telah bertambah cetek oleh kerana bertambah tebalnya tanah dasar sungai itu akibat kerja-kerja pembangunan tadi. Oleh yang demikian, tiap-tiap selepas hujan lebat air sungai itu akan melimpah ke tebing-tebing dan membanjiri kawasan-kawasan yang berhampiran yang mana kebanyakannya adalah tanah rendah. Seperti yang berlaku kepada Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (China) Kepong (2) yang kadang-kala tenggelam sebanyak 1½ kaki.

Disebabkan parit-parit di sekeliling Daerah Kepong itu adalah dalam keadaan tidak berapa baik khususnya di sekitar Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (China) Kepong (2) itu.

Pihak Dewan Bandaraya telahpun mencadangkan peruntukan sebanyak \$45,000 untuk membaiki parit-parit di Daerah Kepong yang termasuk di dalam Wilayah Persekutuan. Walau bagaimanapun, segala

2083

12 JULAI 1976

2084

kerja-kerja pembaikan parit itu tidak akan menyelesaikan masalah banjir, kerana dasar Sungai Keroh itu hendaklah diperdalam lagi dan urusan pembaikan Sungai Keroh itu adalah di bawah tanggungjawab Jabatan Parit dan Taliair. Saya diberitahu bahawa Jabatan Parit dan Taliair adalah menyedari tentang masalah ini.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Dewan ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang hari esok, Selasa, 13hb Julai, 1976.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.45 petang.

keduanya menganggap pengganas-pengganas komunis sebagai satu ancaman yang sama mereka hadapi sekarang dan akan terus berkerjasama di dalam usaha memberantas ancaman itu.

AKTA KHIDMAT UNDANGAN

28. Tuan Ngan Siong Hing minta Menteri Undang-undang menimbangkan samada beliau akan mengkaji untuk meminda Akta Khidmat Undangan, untuk memindahkan beliau sebagai ketua terus Majlis Peguam Malaysia Barat.

Menteri Undang-undang (Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusoff): Nampaknya Ahli Yang Berhormat, mengikut soalan beliau, tidak membantah terhadap sistem dalamana Peguam Negara adalah Ketua terus Majlis Peguam Malaysia Barat, tetapi adalah membantah Menteri yang berkenaan atas sifat dirinya sebagai ketua terus. Oleh itu tidaklah, yang demikian memerlukan pindaan kepada Undang-undang. Ahli-ahli Jawatankuasa Majlis Peguam yang telah menggubal Rang Undang-undang berasa lebih wajar bagi Peguam Negara menjadi Ketua Terus Majlis Peguam untuk membolehkan Peguam Negara mempengerusikan Mesyuarat Agung Tahunan Majlis Peguam.

PEGAWAI IMIGERESEN DI SEMPADAN

29. Wan Sulaiman bin Haji Wan Ibrahim minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan adakah Kerajaan bercadang akan mempersenjatai pegawai Imigresen yang bertugas di sempadan. Jika ya, bilakah rancangan akan dimulakan.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafe): Soalan ini adalah sama seperti soalan Yang Berhormat dari Parit dan telah dijawab pada 5hb Julai, 1976 lalu.

PASUKAN POLIS HUTAN DI BETONG

30. Tuan Lukman bin Abdul Kadir minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sebab-sebab Pasukan Polis Hutan kita yang ditempatkan di Betong, Thailand diminta keluar dari negara itu dengan serta

merta dan adakah tindakan ini memberi kesan terhadap hubungan baik di antara kedua negara.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafe: Pasukan Polis Hutan kita berada di Betong dengan persetujuan pihak Thailand dan di bawah perintah pihak berkuasa Thai untuk membantu kekuatan pasukan keselamatan Thai. Pasukan Polis Hutan juga memberi bantuan logistik, termasuk makanan dan ration dalam melancarkan gerakan menentang musuh bersama. Apabila Kerajaan Thai mengumumkan bahawa Pasukan Polis Hutan kita hendaklah ditarik keluar dan memberi tahu bahawa Kerajaan mereka telah terikat dengan keputusan yang diambilnya mengikut tuntutan yang dibuat oleh penduduk Betong, Kerajaan kita telah menghormati kehendak Kerajaan Thai. Tindakan ini tidak menjejaskan hubungan baik di antara kedua negara. Malahan kita saling berkerjasama untuk menjamin supaya keadaan ini tidak diambil kesempatan oleh agen-agen komunis yang berusaha hendak meretakan hubungan tersebut.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG YAYASAN TUN RAZAK

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk menubuhkan Yayasan Tun Razak dan membuat peruntukan bagi pengurusan Yayasan tersebut dan bagi perkara-perkara lain yang bersampingan dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Kewangan; dibaca kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (12hb Julai, 1976).

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, hari ini kita sambung perbahasan atau perdebatan berkenaan dengan bacaan kali kedua Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan). Dijemput Ahli Yang Berhormat yang hendak bercakap.

Ahli Yang Berhormat dari Payang.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin (Sepang): Tuan Yang di-Pertua, on a point of order. Saya suka menarik perhatian Tuan Yang di-Pertua kepada Peraturan Mesyuarat 31 (2)

Tuan Yang di-Pertua: Peraturan bilangan berapa?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: 31 Pecahan (2) dibaca dengan Peraturan 36 Pecahan (11)

Tuan Yang di-Pertua: 31 Pecahan (2).

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, saya merujuk kepada Artikel 125 Perlembagaan dan saya berpendapat bahawa Artikel 125 adalah melanggar peraturan itu oleh kerana Artikel 125 adalah *sub judice* iaitu Artikel 125 ini adalah berkaitan dengan satu kes. Ada kaitannya yang mana seorang Hakim Mahkamah Persekutuan (Federal Court) iaitu Justice Raja Tan Sri Azlan Shah telah mendengar satu kes sebagai Hakim Mahkamah Tinggi dalam membicarakan Datuk Harun dan oleh kerana Artikel 125 ini ada kaitan dengan kes itu, maka saya berpendapat Artikel 125 ini adalah *sub judice* dan haruslah tidak dibincangkan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat merujuk kepada Standing Order 31 (2)?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: 31 Pecahan (2) dibaca dengan S.O. 36 Pecahan (11).

Tuan Yang di-Pertua: Bagaimana bunyinya?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: 36 (2) menyatakan bahawa . . .

Tuan Yang di-Pertua: Standing Order 31 Pecahan (2) betulkah itu?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Ya.

Tuan Yang di-Pertua: Bagaimana bunyinya? S.O. 31 (2) berbunyi: "In Committee a seconder shall not be required."

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Boleh saya bacakan, Tuan Yang di-Pertua?

Tuan Yang di-Pertua: Boleh. Cuba baca Standing Order itu.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, 36 (2) menyatakan bahawa:

"36 (2) Tidak boleh disebutkan apa-apa perkara yang sedang dalam timbangan mahkamah sekira-sekira pada timbangan Pengerusi harus merosakkan kepentingan-kepentingan pihak yang berbicara itu."

Kemudian 36 (11) menyatakan bahawa:

"36 (11) Jika pada timbangan Tuan Yang di-Pertua bahawa apa-apa usul atau pindaan atau perbahathan yang akan dijalankan lagi di atas usul atau pindaan itu tujuannya melanggar Peraturan ini, maka Tuan Yang di-Pertua berkuasa boleh menolak usul atau pindaan itu ikut mana yang dikehendaki"

Tuan Yang di-Pertua: Tadi saya tengok Standing Order 31 (2) disebutkan:

"31 (2) Dalam Persidangan Jawatankuasa, tidak dikehendaki penyokong."

Betulkah Standing Order itu Yang Berhormat?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Maafkan saya, 36 (2) dan 36 (11).

Tuan Yang di-Pertua: 36 (2)—

"36 (2) Tidak boleh disebutkan apa-apa perkara yang sedang dalam timbangan mahkamah sekira-sekira pada timbangan Pengerusi harus merosakkan kepentingan-kepentingan pihak yang berbicara itu."

Betullah Standing Order itu, jikalau sesiapa sebutkan, Tuan Yang di-Pertua boleh larang, itu makna Standing Order itu. Jikalau sesiapa Ahli Yang Berhormat sebut, Tuan Yang di-Pertua boleh larang—jangan disebut, kerana perkara ini sedang dalam perimbangan mahkamah—bolehlah, itu selesai

maknanya. Selain daripada itu, apa dia yang disebutkan oleh Yang Berhormat mengenai Undang-undang Tubuh tadi?

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Article 125A adalah *sub judice* iaitu yang memberi kuasa Mahkamah Persekutuan, memberi kuasa-kuasa kepada Hakim Mahkamah Tinggi dan Article 125A adalah *sub judice*.

Tuan Yang di-Pertua: Jikalau sekiranya mana-mana Ahli Yang Berhormat tidak sebut satu-satu kes dengan tepatnya: kes itu apa, bilangannya berapa dan siapa dipihaknya, itu tidak menjadi tegahan kepada Article 125A.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Saya serahkan kepada Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih. Ahli Yang Berhormat dari Payang.

3.45 ptg.

Datuk Patinggi Haji Abdul-Rahman bin Yakub (Payang): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) 1976, dan saya hanya untuk memberi sedikit pandangan di atas satu dua clauses Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, Clause 3 dalam Rang Undang-undang ini, jika diluluskan oleh Dewan ini nanti, akan melantik Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong sebagai Ketua Ugama di Negeri-negeri Melaka, Pulau Pinang, Sabah dan Sarawak. Saya mencadangkan supaya Kerajaan Pusat memberi pertimbangan mengadakan satu lagi peruntukkan di dalam fasal yang sama di bawah perkara yang sama iaitu Fasal 3 dan Perkara 3 dalam Perlembagaan Persekutuan, supaya membolehkan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong untuk melantik seorang yang boleh menjalankan tugas setiap hari mengenai perkara yang routine daripada negeri-negeri yang berkenaan itu. Kalau saya tidak silap pentakrifan mengikut peruntukan yang dicadangkan sekarang, ini tidak dibolehkan. Maka ini bererti tiap-tiap masaalah yang berkaitan yang menghendaki persetujuan Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda

Yang di-Pertuan Agong hendaklah dikemukakan kepada Baginda. Ini mungkin akan melambatkan pengurusan routine di tiap-tiap State.

Tuan Yang di-Pertua, saya sungguh ber sukacita babawa clause 6 dalam Rang Undang-undang ini dikemukakan oleh Kerajaan Pusat dan saya memberi ucapan tahniah yang setinggi-tingginya.

Tuan Yang di-Pertua, satu peristiwa telah berlaku di Negeri Sarawak beberapa tahun yang dahulu yang sempat saya cegahkan iaitu beberapa orang anak-anak yang beragama lain telah dipaksa mengikut scrubahyang, mengikut adat-adat sesuatu ugama yang tertentu di sebuah sekolah, dan ramai ibu bapa telah datang berjumpa dengan saya memberitahu tentang perkara ini. Ibu bapa itu merayu kepada Ketua sekolah itu dan mereka telah diberitahu bahawa ini adalah sekolah hanya untuk satu golongan ataupun satu madzhab (ugama Kristian) dan tiap-tiap penuntut yang belajar di sekolah itu mestilah mengikut discipline dan aturan-aturan di sekolah tersebut dengan tidak memandangkan kepada Perlembagaan kita. Jadi dengan adanya peruntukkan ini dan peruntukkan-peruntukkan lain dalam Perlembagaan Persekutuan maka saya harap perkara yang seperti ini tidak berlaku lagi di dalam negara kita, iaitu tiap-tiap murid yang mempunyai ugama haruslah diberi kebebasan untuk mengikut upacara yang dibenarkan oleh ugama itu sendiri dan tidak dipaksa mengikut mana-mana upacara ugama lain dan yang bertentangan dengan ugama yang dianutinya sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa kita telah merdeka selama 19 tahun, saya sedar bahawa Jabatan Peguam Negara begitu sibok dengan tugas-tugas, pegawai-pegawainya tidak cukup, sehingga Attorney-General sendiri pun tidak bertambah beratnya dari masa dia menjalankan tugas bahkan nampak semakin kurus dari sehari ke sehari kerana kerja begitu banyak. Dalam Rang Undang-undang ini istilah-istilah berlainan digunakan. Saya faham tentang sebab-sebabnya. Misalnya dalam Clause 28 masih lagi kita gunakan istilah Mahkamah Tinggi di Borneo sedangkan dalam Clause yang lain, misalnya Clause 43 kita mencadangkan begini:

"43. Perlembagaan adalah dengan ini dipinda dengan menggantikan perkataan-perkataan "Negeri" Borneo" di mana-mana

jua ianya terdapat dalam Perlembagaan dengan perkataan-perkataan "Negeri-negeri Sabah dan Sarawak."

Tujuannya Tuan Yang di-Pertua, ialah semata-mata supaya janganlah timbul suatu perasaan di mana rakyat Malaysia di Semenanjung ini mempunyai perasaan yang tersendiri daripada rakyat Malaysia yang duduk di Sabah dan Sarawak. Itulah sebabnya Sabah dan Sarawak telah bersetuju kepada pindaan yang sekarang masuk di dalam Clause 2 di dalam Rang Undang-undang ini. Saya harap Jabatan Peguam Negara akan terus berusaha untuk menyamakan istilah-istilah yang digunakan di dalam undang-undang kita supaya di satu tingkat nanti tidaklah dalam satu Clause kita menggunakan Borneo yang termasuk sebagai istilah umum, provinsi di Indonesia, tetapi bagi istilah ini kita sedar hanya termasuk Sabah dan Sarawak sahaja.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, ingin saya nyatakan bahawa sungguhpun boleh kita sokong dan saya terima mengenai penggunaan Kepala Utama Negara atau Kepala Negeri, tetapi ingin saya nyatakan bahawa di Negeri Sarawak perkataan "Kepala" kita gunakan kepada seorang yang teratas sekali kurang manis, agak kasar bunyinya. Jadi kita lebih suka menggunakan perkataan "Ketua Negeri" ataupun "Ketua Utama Negara". Bagaimanapun, ini diserahkan kepada pihak pakar untuk menggunakan mana satu perkataan yang lebih sesuai difikirkan oleh mereka.

Akhirnya, saya ingin menyetuh kepada Clause 48 dalam Rang Undang-undang ini. Saya merasa dukacita sedikit kerana tidak sempat pindaan dibuat kepada Clause ini. Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, saya adalah salah seorang yang telah menyarankan ataupun mencadangkan supaya di seluruh negeri Malaysia ini diadakan satu Public Disaster Department yang akan menguruskan perkara-perkara seperti yang terkandung dalam Clause 48 seperti Fire Brigade, traffic accident dan kemalangan-kemalangan dalam sungai dan di laut. Sebenarnya lebih daripada dua tahun dahulu dalam satu mesyuarat dengan Allahyarham Tun Haji Abdul Razak, saya telah bersetuju dan Kerajaan Pusat juga telah bersetuju supaya Perkhidmatan Bomba dan Pasukan Bomba di Sarawak juga di ambil oleh Kerajaan Pusat. Persetujuan ini telah sekali lagi diulangkan dalam mesyuarat

di Miri dalam bulan September, 1975. Maka saya merasa agak terperanjat sedikit bila saya melihat Clause 48 ini mengecualikan Sarawak. Sabah saya tak tahu samada setuju atau tidak kerana saya tidak mewakili Sabah, dengan cadangan tersebut. Malangnya ketika Rang Undang-undang ini mungkin dibincangkan dalam Mesyuarat Majlis Raja-raja yang lalu tadi, saya sendiri telah tidak dapat hadir kerana kematian Almarhumah Datuk Ajibah Abol. Jadi, saya baru nampak Rang Undang-undang ini semalam. Saya haraplah semoga Kerajaan Pusat akan memberi pertimbangan supaya menyamakan keadaan ini dengan seberapa cepat mungkin. Dari sehari ke sehari semakin banyak bangunan berbelas atau berpuluh tingkat dibangunkan di negara Sabah dan Sarawak. Oleh yang demikian, Penguasa Tempatan (Local Authorities) tidak berkemampuan untuk mengeluarkan perbelanjaan yang besar bagi menjaga perkhidmatan pasukan bomba dan juga dari sehari ke sehari perkhidmatan ini merupakan satu perkhidmatan yang penting dan perlu diselenggarakan oleh pakar-pakar berkenaan. Jadi, jika seperti yang ada di masa dahulu dan sekarang tiap-tiap kawasan Local Authority ataupun Local Council itu menjaga perkhidmatan bombanya sendiri, maka ini tidak akan memberi pertolongan besar kepada kawasan-kawasan yang berkenaan. Jadi perlulah perkara ini di ambil alih oleh Kerajaan Pusat. Memang biasanya Kerajaan Negeri enggan menyerahkan kuasa itu kepada Kerajaan Pusat, tetapi ini satu perkara yang telah dipersetujui lebih daripada dua tahun dahulu. Ada negeri-negeri di Semenanjung ini meminta Kerajaan Pusat supaya membayar compensation kerana mengambil-alih perkhidmatan itu. Bagi negeri Sarawak kita tidak minta satu sen pun compensation, tetapi malangnya oleh kerana dalam Jabatan berkenaan ada sedikit communication gap, Sarawak telah dikeluarkan dari Rang Undang-undang ini. Saya merayulah kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri supaya memberi pertimbangan untuk memindahkan peruntukan ini pada masa akan datang supaya dapatlah kita merasa nikmat daripada perkhidmatan ini seperti juga yang akan dirasakan oleh negeri-negeri lain di Malaysia ini.

Selain dari itu, ada sedikit lagi, saya baru terbaca ucapan Ahli Yang Berhormat dari Sepang. Saya berterima kasih kepada Ahli Yang Berhormat itu bila beliau mengatakan Sabah dan Sarawak bagus—Alhamdulillah.

Tetapi Ahli Yang Berhormat itu meneruskan ucapannya begini: "Ada satu kenyataan bahawa orang-orang di sini takut juga, susah hati, bimbang juga hendak berkhidmat di sana". Saya rasa setakat yang saya ketahui di negeri Sarawak orang bukan takut hendak ke sana, orang suka hendak ke sana. Kita sentiasa membuka pintu menerima dengan baiknya pertolongan yang boleh diberi oleh saudara-saudara kita daripada Semenanjung ini. Hatta, Ahli Yang Berhormat sendiri kalau beliau hendak kahwin di Ulu Belaga pun, saya boleh carikan orang Kayan beri kepada dia.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sediakan rumah panjang dahulu!

Datuk Patinggi Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub: Vacancy banyak, Tuan Yang di-Pertua.

Saya juga sukacita sungguhpun perkara ini telah diselesaikan oleh Tuan Yang di-Pertua tadi, saya berasa agak hairan bahawa Yang Berhormat itu menyentuh Article 125A sebagai *sub judice*. Nampak saya perkara itu tidak ada kena-mengena dengan masalah kes yang dibicarakan sekarang ini. Ini hanyalah untuk membolehkan satu technicality yang berlaku sekarang. Adakah seorang hakim di Semenanjung ini tak boleh, misalnya, memangku atau menjalankan kuasa hakim di negeri Sarawak dan Sabah? Saya sendiri ingin melihat, Tuan Yang di-Pertua, supaya semua perkhidmatan mahkamah disatukan di negeri Malaysia ini dan tidaklah ada nanti ini Mahkamah Semenanjung, ini Mahkamah Borneo. Tak sedap bunyinya kita masih berbagi-bagi macam itu. Kalau mula-mula itu dimasukkan kerana keadaan, sekarang patutlah kita mula memikirkan supaya mahkamah itu hanya Mahkamah Malaysia, bukan Mahkamah Sarawak, Mahkamah Sabah, Mahkamah Kelantan, Mahkamah Trengganu, kalau ada.

Jadi, sekianlah sahaja, saya ucapkan terima kasih atas peluang yang diberi untuk mem i pandangan tentang Rang Undang-undang ini.

3.57 ptg.

Tan Sri Abdul Aziz bin Yeop (Padang Rengas): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) ini, tetapi sebelum saya

teruskan ucapan, saya harap dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, dapat saya menggunakan sedikit-sedikit bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Boleh!

Tan Sri Abdul Aziz bin Yeop: Tuan Yang di-Pertua, menurut apa yang disebut oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semasa mengemukakan Rang Undang-undang ini semalam dalam Majlis yang mulia ini segala butir-butir dan implikasi pindaan yang disyorkan telahpun dikaji dan diteliti secara halus dan mendalam selama lebih kurang dua tahun. Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu akuan yang telah diberi dengan berterus-terang daripada sumber yang memang tahu dan faham bahawa perlembagaan dan isi kandungan perlembagaan sesebuah negara adalah sacred dan adalah menjadi tunjang untuk menjamin keselamatan, ketenteraman dan kebahagiaan negara ini. Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, saya harap akuan yang telah diberi itu hendaklah diterima dengan baik dan tidak semata-mata dipermainkan-mainkan dan diejek-ejekkan dengan memberi gambaran yang bertujuan lebih-lebih lag untuk melibatkan keyakinan dan kepercayaan rakyat terhadap pucuk pimpinan yang sekarang memegang teraju pemerintahan dalam negara yang kita kasihi.

Apabila kita dengar ucapan yang telah dibuat oleh beberapa orang Ahli-ahli Yang Berhormat daripada pihak Pembangkang semalam kita sangatlah dukacita kerana semuanya mengatakan tidak betul, semuanya salah dan pindaan-pindaan yang disyorkan ini adalah dibuat dengan niat dan tujuan yang dalam bahasa Inggeris "which would not withstand scrutiny in the light of day".

Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Yang Berhormat Menteri-menteri dan kami semua wakil-wakil rakyat dalam Barisan Nasional ini yang telah dipilih oleh rakyat dan diletakkan dalam Dewan yang mulia ini oleh sebilangan terbesar rakyat dalam negeri ini bertujuan hendak melingkup dan menjahanamkan negara ini? Ini adalah perkara yang mustahil kerana harapan dan cita-cita rakyat adalah perkara yang sacred kepada kami dan selagi kuasa memerintah negara dalam tangan Barisan Nasional, saya berani mengatakan keselamatan dan kepentingan rakyat dan negara tidak akan diabaikan dan tidak dijadikan hanya dam-catur untuk permainan politik dan untuk memancing undi dan sokongan ramai sahaja.

Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, seperti kata Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semalam, Perlembagaan Malaysia adalah satu Perlembagaan yang comprehensive dan mengandungi details tidak seperti Perlembagaan Amerika yang cuma mengandungi asas-asas secara ringkas sahaja. Oleh itu, kepentingan negara dan keadaan masa yang berubah memerlukan pindaan-pindaan dibuat dari semasa ke semasa. Tetapi rakyat dan negara berhak menuntut jaminan dari pihak yang berkuasa bahawa pindaan-pindaan yang dibuat tidaklah dibuat dengan sewenang-wenangnya sahaja dan mestilah berasaskan kepada kepentingan utama rakyat dan negara. Lebih-lebih lagi apabila pindaan-pindaan yang disyorkan melibatkan hak-hak asasi seperti kebebasan diri, kebebasan bercakap dan kebebasan bersekutu di antara satu dengan lain.

Tuan Yang di-Pertua, kami juga faham bahawa kebebasan-kebebasan yang tersebut mestilah ada sekatan-sekatan demi kepentingan negara untuk menjaga supaya freedom tidak menjadi anarchy dan freedom tidak pula digunakan untuk memecah-belahkan masyarakat dan untuk mengelirukan dan untuk membangkitkan huru-hara dalam negeri. Tuan Yang di-Pertua, oleh itu dengan segala hormatnya saya mengambil peluang menyatakan dalam Dewan yang mulia ini bahawa pindaan yang disyorkan kepada Fasal 5, Perkara 5 di dalam Perlembagaan Malaysia adalah menjadi tandatanya di kalangan orang ramai. Hak kebebasan diri adalah menjadi hak yang pasti dijamin. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sebagai seorang peguam faham maksud dan tujuan saya ini. Dalam keadaan yang biasa, Tuan Yang di-Pertua, saya percaya soal yang dihadapi oleh kita sekarang tidak akan timbul dan jikalau pun timbul mungkin ditentang hebat di dalam Dewan.

Menurut berita dalam sebuah akhbar tempatan pada hari ini Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah lagi menegaskan bahawa ancaman penganas komunis terhadap keselamatan negara adalah nyata; bukannya propaganda Kerajaan untuk melencongkan perhatian orang ramai dari lain-lain persoalan. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri juga telah berkata bahawa ancaman itu adalah serious dan penduduk di kawasan-kawasan terlibat khususnya di luar bandar sedar akan hal itu. Bukti-bukti mengesahkan benarnya kata Yang Amat

Berhormat Perdana Menteri ini adalah dilihat dan dialami oleh kita. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Kementerian-kementerian yang berkenaan tentulah lebih mengetahui bagaimana seriousness ancaman-ancaman yang saya sebut tadi. Oleh itu, mereka perlukan kuasa-kuasa yang lebih untuk mempertahankan segala hak-hak yang termetri di dalam Perlembagaan termasuk hak-hak asasi yang saya sebutkan tadi.

Tuan Yang di-Pertua, dalam pada itu kita berdoa supaya keadaan yang tergenting ini yang memerlukan kuasa-kuasa yang lebih ini tidak berpanjangan. Kita menyokong langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan supaya keadaan ini tidak berpanjangan. Kita juga lengkapkan Kerajaan dengan kuasa-kuasa untuk menjamin supaya keadaan yang tergenting ini tidak juga berpanjangan. Keadaan yang disebutkan, Tuan Yang di-Pertua, adalah diharapkan hanya keadaan yang sementara dan dengan kuasa-kuasa lebih yang diberi, kita harap Kerajaan dapat menjamin bahawa keselamatan dan ketenteraman dalam negara mungkin dengan segeranya dapat dipulihkan menjadi seperti sedia kala. Oleh itu, kuasa-kuasa lebih untuk menentang ancaman musuh negara ini, saya harap bolehlah dianggap sebagai sementara sahaja. Kuasa-kuasa lebih ini mungkin tidak perlu dibiarkan termetri dalam Perlembagaan kita apabila keadaan menjadi pulih seperti sedia kala tanpa diberi pertimbangan lagi berasaskan keselamatan, ketenteraman dan kepentingan negara dan bangsa.

Tuan Yang di-Pertua, oleh itu, saya harap pemberian kuasa lebih yang saya sebutkan tadi semestinya dianggap sebagai pinjaman sementara dengan tujuan untuk mengatasi krisis keselamatan negara yang kita hadapi. Tetapi sungguhpun begitu sepatutnya setiap golongan menyokong pemberian kuasa lebih yang diperlukan ini untuk menyelamatkan negara kita, jikalau tidak disokong mungkin segala hak-hak dalam Perlembagaan Malaysia yang dibelakan itu luput dan hilang, jikalau tidak pun luput dan hilang secara bertulis, mungkin semuanya menjadi corak dan bentuk untuk propaganda sahaja, walhal apa yang sebenarnya dialami dalam negara ialah kezaliman, keabadian dan pemerintahan secara kuku besi sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong.

40.8 ptg.

Dr Chen Man Hin (Seremban): Tuan Yang di-Pertua, saya sukacita mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang ini dan di sini saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Diizinkan.

Dr Chen Man Hin: Tuan Yang di-Pertua, terdapat lebih daripada 48 Fasal-fasal pindaan di dalam Rang Undang-undang ini. Rang Undang-undang ini telahpun dibentangkan kepada Ahli-ahli Parlimen tidak sampai dua minggu dahulu, dan pada hari ini Ahli-ahli dikehendaki membahaskan Rang Undang-undang ini dengan tempoh pemberitahu yang sangat singkat. Perkara meminda Perlembagaan Persekutuan tidaklah satu perkara yang kecil. Masa yang cukup adalah dikehendaki oleh Ahli-ahli Parlimen supaya dapat mengkaji implikasi pindaan-pindaan ini kerana ianya mungkin mempunyai akibat yang luas terhadap negara dan rakyat. Jika ini benar bagi sesuatu pindaan maka ianya juga benar bagi 48 Fasal pindaan-pindaan ini.

Pindaan-pindaan yang dicadangkan ini menyentuh beberapa perkara. Beberapa daripadanya menyentuh hak-hak asasi seperti kebebasan beragama dan hak-hak kewarganegaraan. Issue-issue penting seumpama ini tidak harus dibahas dan diluluskan dengan begitu cepat, tetapi sebaliknya ditimbang dengan teliti dan mendalam dan ini bermakna Ahli-ahli Parlimen patut diberi masa yang lebih untuk mengkaji Rang Undang-undang ini dan bersedia untuk perbahasan.

Kerajaan Barisan dengan majoriti yang maksima dalam Dewan ini tahu pindaan-pindaan ini akan di steam-roll biarpun mendapat tentangan daripada parti DAP dan Pembangkang. Ini sangat menyedihkan hati dan kami ingin merakamkan bantahan kami terhadap caranya Rang Undang-undang ini dikemukakan di Dewan yang mulia ini. Kerajaan Barisan perlu diingatkan bahawa penyalahgunaan kuasa adalah merbahaya dan Kerajaan Barisan mestilah mengelakkan dirinya dari kecenderungan dimabuk oleh kuasa dan sebaliknya memelihara kuasa di tangan mereka dengan adil supaya apa sahaja yang adil, adalah kuat dan apa sahaja yang kuat, adalah adil.

(Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, on the amendments to Articles 24 and 25 of the Constitution on citizenship, here I must stress that I am not objecting or questioning the provisions entrenched in the Constitution on citizenship but only asking the Government itself not to change such provisions.

As it stands, the Constitution recognises that there is a special relationship with other members of the Commonwealth which has a secretariat in London. Because of this tradition of friendship and understanding, Malaysia and its citizens have benefitted with rights by Commonwealth countries like Singapore, United Kingdom, Australia, New Zealand, India, Canada and others. These rights, like job opportunities and admissions to their educational institutions are not normally accorded to non-Commonwealth countries.

The special relationship with other Commonwealth countries will be weakened by the proposed amendments, and instead of fostering closer ties with them, the result would be that in the future Malaysia may drift further apart from her Commonwealth friends. This is a consequence which we can ill afford. We need all the friends in the world, and especially trusted partners in the Commonwealth. Undoubtedly there are advantages by maintaining closer ties, such as trade and economic preferences, more investments, cultural exchange and technology transfer as provided by scholarships under the Colombo Plan. These are not to be sniffed at.

Commonwealth countries nearer to us like Singapore and Australia have given job opportunities to our citizens. Singapore in particular has tens of thousands of Malaysians working in factories and in the construction industry. Many are in the police force while some are in the administrative service. Unable to find jobs in this country or to develop their potential, these people, all citizens have ventured to other countries to earn a livelihood or to find productive occupations. All these years they have never posed a threat to security. I know of many who have retired from the Singapore police force and are now peaceable and loyal citizens enjoying their pension in their kampungs.

Besides, there is a sizeable unemployment problem here at home. Between 8-12% of the working population here are unemployed.

Do you want these people to get restless by threats of deprivation of citizenship should they work in Commonwealth countries where jobs are available? Is the Government prepared to open their doors to all youths of whatever the race to the police and armed forces? If so, then all is well. But if all avenues are denied them, then the thousands of unemployed will become an explosive problem.

Tuan Yang di-Pertua, we in the DAP are not pleading for those who emigrate and take up citizenship in other countries. Goodbye and good luck to them. But for those Malaysians who are unable to obtain employment here and can be gainfully employed in other countries, then I say that we should help them. There is no need to doubt their loyalty and besides they are earning foreign exchange for the country.

The DAP calls for the withdrawal of the amendments to Clauses 24 and 25 of the Federal Constitution.

On the amendment to Article 12, Tuan Yang di-Pertua, the right of mission schools to establish and maintain schools where general education besides religious instruction is provided is placed in jeopardy by the proposed amendment, as I read it.

Clause (2) of Article 12 reads:

"Every religious group has the right to establish and maintain institutions for the education of children and provide therein instruction in its own religion, and there shall be no discrimination on the ground only of religion in any law relating to such institutions or in the administration of any law"

The amendment proposes to remove the words "and provide therein instruction" so that the amendment reads.

"Every religious group has the right to establish and maintain institutions for the education of children in its own religion and there shall be no discrimination" etc.

Removal of these four words "and provide therein instruction" will have implications unfair to the mission schools as well as the advancement of education in the country.

As it stands, religious groups are allowed to establish and maintain schools giving a general education as well as in their own religion, but with the amendment mission schools may be allowed to establish schools for the sole purpose of teaching children in its own religion, but not other subjects.

This is unwise. Mission schools for many decades and in some cases over a century have contributed greatly to the educational progress in the country. Thousands of professionals and eminent personalities have received their education from these schools. The knowledge gained in these schools together with the moral stiffening was invaluable to the success of many a person. They have created a tradition of good and sound education largely because of the education of their teachers.

The country needs more schools, more teachers, more lawyers, more engineers, doctors, business managers and others. The mission schools can help in this vital and mammoth task. They should be encouraged to establish more schools to produce not only people with knowledge and skills but also people with moral fibre and character to help build a just society.

The proposed amendment to Clause 2 of Article 12 of the Federal Constitution should be withdrawn or rejected.

Tuan Yang di-Pertua, on the amendment of Article 5, the fundamental rights are fundamental rights and should not be violated.

The latest and the third proposed amendment Article 5 in the past three weeks on Fundamental Liberties relates to Clause (4) requiring an arrested person to be produced before a Magistrate within 24 hours by the following proviso:

"Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which makes no provision for the production of such person before a magistrate, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day".

Tuan Yang di-Pertua, amendments have been proposed and withdrawn with such rapidity as to betray the uncertainty on the Government side. Fundamental liberties are sacred and inviolate and any attempt to

amend or modify these would make the Constitution look silly and frivolous, and what is even more serious, it will cause irremediable trauma to the national psyche—fear, insecurity and loss of dignity to the Malaysian citizens. There is just no way in which the fundamental liberties can be amended to take away these liberties.

Under the pretext of national security and emergency, restrictive and repressive laws were passed infringing on basic liberties of the individual. The proposed amendments are in fact asking the House to constitutionalise laws which are unconstitutional.

Tuan Yang di-Pertua, if crime is on the increase and the insurgent problem is becoming more serious, the answer lies not in rushing under the shelter of the Constitution by making amendments. Re-examine your crime fighting methods. If other countries can fight organised crime like the Mafia without tampering with basic liberties, so can this country fight crime if crime fighting methods are modernised and become more scientific. If I may say so, it looks to me that while crime is increasing in audacity and in sophistication, rivalling the Mafia in the United States, the methods employed here in this country to counter them resemble those used in the nineteenth century, in other words using bows and arrows to fight guns.

Tuan Yang di-Pertua, the battle to win the hearts and minds of the people is 10% military but 90% political. The answer lies in correct political, social and cultural policies in keeping with the aspirations of the people. On the other hand detention without trial is counter-productive because of the abuses and misuses and also because of the speculation and uncertainty generated among the people. In fact the latest example is that of that of the arrest of Samad Ismail which has evoked rumours to the effect that it was timed primarily for the UMNO meeting held a couple of weeks ago. We have heard stories from the Singapore Connection. The people would like to know more about the Samad Ismail story by the Malaysian Connection, and the Government should either present a more complete picture, prepare a White Paper, or bring Samad Ismail to open trial.

Tuan Yang di-Pertua, finally the DAP calls for the withdrawal of the amendment to Clause (4) of Article 5 because it amounts to a violation of basic human rights.

4.20 *ptg.*

Tan Sri Syed Ja'afar Albar (Panti): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil bahagian membincangkan Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) ini, saya berfikir eloklah saya tumpukan kepada beberapa perkara yang saya berharap akan mendapat perhatian yang serious dari pihak Kerajaan. Saya bersetuju bahawa Perlembagaan itu adalah suatu benda atau suatu perkara yang hidup dan current. Bererti Perlembagaan bukanlah suatu benda yang kaku, beku tidak boleh bergerak dan tidak boleh dipinda. Saya sangat bersetuju dengan pendapat ini kerana perlembagaan itu dibuat ialah untuk melayani keadaan, masyarakat manusia dalam sesebuah negeri. Jadi, perlembagaan itu mestilah dibentuk begitu rupa dari satu masa ke satu masa untuk bersesuaian dengan keadaan yang timbul pada sesuatu ketika. Tetapi dalam pada saya menyetujui pendapat ini, saya mempunyai reservation. Sekiranya Perlembagaan ini perlu dipinda, eloklah pindaan itu benar-benar untuk mengubah sesuatu keadaan masyarakat yang memerlukan pembaikan dan pembetulan.

Tuan Yang di-Pertua, saya dukacita kerana kami ahli-ahli Dewan Rakyat yang telah dihantar oleh rakyat duduk di sini bagi bersama-sama dengan Kerajaan untuk memelihara dan menjaga kepentingan rakyat dan negara hanya diberi dua hari untuk menimbangkan satu pindaan yang begini serious dan pindaan Perlembagaan ini hanya baharu diterima beberapa hari dahulu padahal orang-orang yang dikatakan pakar dalam Attorney-General's Chambers telah mengambil masa dua tahun lamanya sebelum menelurkan pindaan yang telah ditegur oleh ahli undang-undang yang ada dalam Dewan ini pada hari semalam dan sebahagiannya pada hari ini. Jadi, saya berharap kiranya boleh supaya kami juga diberi peluang bukan selama dua tahun, sungguhpun kita bukan ahli undang-undang yang mahir, supaya kita dapat pindaan ini disusun dengan lebih kemas dan benar-benar tidak menimbulkan keraguan di hati sesiapa dan dalam kepala sesiapa pun. Kita tidak tahu sesuatu pindaan itu dibuat dalam Perlembagaan oleh kerana kecuai, umpamanya, Attorney-General's Chambers untuk membetulkan kecuai, maka sesuatu pindaan perlu didatangkan ke atas Perlembagaan. Dengan tidak bermaksud hendak menyentuh kesucian dan kelayakan Attorney-General's Chambers kita telah mempunyai pengalaman dalam negeri ini iaitu dalam banyak kes yang Kerajaan bawa

boleh dikatakan kesemuanya kalah. Saya tidak hendak menuduh sesiapa tetapi ini menunjukkan carelessness di dalam Attorney-General's Chambers.

Saya fikir ini satu perkara yang amat berat. Kalau kesalahan atau kesilapan itu dalam Undang-undang biasa tidak juga menjadi apa-apa, boleh dibetulkan. Tetapi kalau kesilapan dan kesalahan dilakukan di dalam undang-undang negara iaitu Perlembagaan negara inilah yang kita berasa sangat-sangat musykil. Oleh sebab itu, saya di sini setelah mendengar pandangan-pandangan daripada Ahli-ahli yang mengerti dan faham, yang authority membincangkan perkara yang berkaitan dengan undang-undang, berharap sangat-sangat dan merayu kepada Kerajaan supaya kami diberi peluang lebih memikirkan segala implikasi yang ada atau yang akan timbul daripada pindaan-pindaan yang sedang dibincangkan ini.

Saya merayu ini kerana saya sendiri telah memerhatikan setelah dua tahun memikirkan pindaan Perlembagaan ini amendment masih coming lagi. What is it? Kalau mengandung anak maka dalam masa 9 bulan sudah sempurna, tetapi Attorney-General's Chambers mengandung pindaan Perlembagaan yang begini dalam masa dua tahun dan masih memerlukan pindaan. Ini satu keadaan yang amat memalukan. Oleh sebab itu, Tuan Yang di-Pertua, saya merayu sekali lagi kepada Kerajaan supaya memberi kepada kita peluang dengan cara melantik Jawatankuasa Dewan menyemak segala yang patut di dalam pindaan Perlembagaan ini dan dalam sebulan dua Dewan ini boleh dipanggil balik untuk meluluskannya. Cara yang dibuat itulah yang saya tegur, Tuan Yang di-Pertua, kerana ahli-ahli yang authority dalam perkara undang-undang masing-masing telah membentangkan pendapatnya, maka eloklah kalau Kerajaan dapat bersetuju mengadakan sebuah Jawatankuasa daripada Dewan ini untuk menimbangkan Perlembagaan ini. Kalau kita setelah dua puluh tahun merdeka kita dapat hidup dengan Perlembagaan yang ada and nothing serious happened barangkali untuk menunggu dua bulan bagi kita menimbangkannya tidak akan menjadi keburatan kepada pihak Kerajaan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat bercakap tentang Jawatankuasa Dewan atau Select Committee, semalam pun Ahli Yang Berhormat dari Kepong . . .

Tuan Mak Hon Kam (Tanjong Malim): (Bangun).

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sabar dahulu! Usul hendak membawa Rang Undang-undang ini kepada Select Committee boleh dibawa sebelum dikemukakan untuk diundi. Semalam Ahli Yang Berhormat dari Kepong ada juga bercakap tetapi sebagai usul. Ahli Yang Berhormat dari Panti hanya merayu sahaja bukan sebagai satu usul. Sekarang sila teruskan.

4.28 ptg.

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, di samping menggunakan Bahasa Malaysia, saya mohon izin mencampurkan bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya izinkan.

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, saya izin membuat sedikit ulasan terhadap pindaan Fasal (4) Perkara 5 dalam Perlembagaan. Pada masa ini perhatian semua orang adalah tertumpu kepada Rancangan Malaysia Ketiga. Rancangan Malaysia Ketiga hanya boleh dijalankan dengan jayanya jika negara ini aman dan damai. Oleh yang demikian, saya sokong dengan sepenuhnya usaha Kerajaan untuk memperbaiki keadaan keselamatan dalam negeri yang sedang menghadapi anasir-anasir anti-nasional.

Tuan Yang di-Pertua, the question is, is it that we cannot afford not to have this Article amended or is it that the present law is not good enough to deal with the present situation? Jika sekiranya keadaan telah melarat dengan begitu buruknya hingga kita terpaksa meminda Perlembagaan, maka saya akan sokong pindaan-pindaan tersebut demi untuk kepentingan negara, pembangunan dan masa depan kita. Tetapi sebelum ini Kerajaan hendaklah memberi alasan-alasan yang sewajarnya kepada rakyat jelata dan memberi penerangan yang penuh kepada rakyat jelata bahawa pindaan ini adalah semata-mata untuk menentang subversif dan anti-nasional. Jika tidak, akan mengakibatkan ketakutan rakyat terhadap Kerajaan kerana Kerajaan meminda dengan sewenang-wenang sahaja terutama pindaan ini terlibat dengan hak-hak diri kemanusiaan yang semula jadi.

(Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, Constitution is a basic law that runs a nation. It is of utmost importance to upkeep the spirit of

the Constitution. We have always accused the undesirable elements or anti-national elements saying that they are trying to destroy our free way of life or have no respect to the spirit of the "Rule by Law". So unless it is of utmost importance and unless it is of urgent need, otherwise we must not try to disturb the spirit of this Constitution which is the soul of the nation. Tuan Yang di-Pertua, otherwise the people will lose faith and have no confidence in the spirit of "Rule by Law". Thank you very much.

4.32 ptg.

Tuan Abdul Manan bin Othman (Kemaman): Tuan Yang di-Pertua, saya juga mohon izin mencelah sedikit-sebanyak bahasa Inggeris di dalam ucapan saya.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Diizinkan.

Tuan Abdul Manan bin Othman: Saya bersetuju dan menerima apa yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semasa membentangkan Rang Undang-undang ini. Sebagai sebuah negara yang membangun Perlembagaan adalah satu working document yang selalu dan patut diubah untuk menyesuaikan zaman dari masa ke masa. Sebagai satu Undang-undang supreme, Perlembagaan adalah menjadi satu asas kepada keutuhan dan kedaulatan negara. Apabila pindaan-pindaan dicadangkan tidak syak lagi ada sungutan-sungutan dan kegelisahan di kalangan rakyat, terutama sekali pada masa sekarang di mana banyak perkara-perkara yang berbangkit.

Di sini saya suka menarik perhatian, Tuan Yang di-Pertua, kepada Fasal 5 berhubung dengan fundamental liberties. Ramai Ahli-ahli Yang Berhormat telahpun menyuara berhubung dengan fundamental liberties ini di mana semasa Perlembagaan ini digubal perkara ini memang diberi satu keistimewaan di dalam Perlembagaan oleh kerana adanya keraguan-keraguan seperti yang tercatat di dalam Lapuran Suruhanjaya Reid. Memang fundamental liberties ini telahpun ada di dalam Common Law tetapi seperti yang saya sebut tadi keistimewaan telah diberi oleh kerana adanya keraguan-keraguan daripada kalangan rakyat sekalian. Jadi pada hemat saya fundamental liberties inilah satu-satunya perkara, satu benteng besar bagi kita terutama sekali di masa sekarang untuk menentang apa-apa juga ancaman anti-nasional.

Kita menerima bahawa pada masa ini negara sedang diancam oleh anti-nasional. Extraordinary situation requires extraordinary measures dan barangkali dengan cara yang lebih sophisticated lagi daripada masa-masa yang lepas tetapi pindaan-pindaan yang dicadangkan itu membuang sekali fundamental liberties berhubung dengan detention dan ini pada pendapat saya boleh menakutkan rakyat dan kita berharap pihak Kerajaan akan menjalankan kuasa-kuasa ini dengan lebih berhati-hati supaya rakyat yang tidak berdosa tidak teraniaya.

Berhubung dengan insurgency yang ada sekarang ini, izinkan saya membaca petekan daripada satu buku yang ditulis oleh Sir Robert Thompson "Defeating Communist Insurgency" berhubung dengan perkara ini:

"Action in accordance with the law was a vital factor during the HUK insurgency in the Philippines where Magsaysay made a reality of the Constitution and in Malaya where the Civil Courts functioned normally through the Emergency. Statute law can be modified by Emergency law and laws of procedure and evidence can be simplified. There is nothing to prevent a government enacting very tough laws to cope with the situation, but the golden rule should be that each new law must be effective and must be fairly applied."

Berhubung dengan detention, buku itu juga menyatakan:

"Detention is, perhaps, one of the most controversial powers which a government may exercise. If the power to arrest and detain is clearly laid down within certain limits and the individual is given the full opportunity to appear, to be represented by counsel before a Tribunal presided over by a judge which advises the Government whether or not the case against the detainee is adequate, then there are sufficient safeguards to prevent the power being used for purely arbitrary arrest."

Jadi kesimpulannya, Tuan Yang di-Pertua, saya berharap pihak yang berkuasa akan berhati-hati menjalankan kuasa-kuasa yang besar yang diberi di dalam pindaan ini.

Satu lagi perkara yang saya ingin membawa kepada Dewan yang mulia ini, Tuan Yang di-Pertua, ialah berhubung dengan pindaan di dalam Fasal 27 yang mana Yang di-Pertuan Agong atas nasihat Ketua Hakim

Negara boleh melantik Suruhanjaya Kehakiman bagi tiap-tiap tempoh atau apa-apa maksud. Sebenarnya peruntukan ini memang telah ada di dalam Perlembagaan tetapi terhad kepada kawasan-kawasan Sabah dan Sarawak sahaja. Tiap-tiap Hakim memang ada keistimewaan tempatnya di dalam Perlembagaan dan dengan keistimewaan itu maka dapatlah Hakim-hakim itu menjalankan tanggungjawabnya dengan bebas, dengan tidak ada arahan daripada mana-mana pihak. Di sini saya suka juga membaca daripada "An Introduction to the Constitution of Malaysia" oleh Tun Mohd. Suffian berhubung dengan kehakiman:

"To ensure that the courts can without fear or favour discharge their grave responsibility of pronouncing judgment on the validity of Executive or Legislative acts and on the meaning of any Provision of the Federal and State Constitutions, the Federal Constitution excludes Judges of the High and Federal Courts from the operation of the general rule set out in Article 132 (2A) that a member of the public service holds office during the pleasure of the Yang di-Pertuan Agong. They do not hold office at pleasure, and may be dismissed by the Yang di-Pertuan Agong only on the ground of misbehaviour or inability, from infirmity of body or mind or any other cause, properly to discharge the functions of the office—and then only on the recommendation of a Tribunal consisting of at least five judges and ex-judges."

Jadi dengan adanya definite tenure of office dapatlah dia menjalankan kuasa-kuasanya serta menjaga kedudukannya jealously. Dengan itu mereka tidak akan terpengaruh dengan kehendak-kehendak pihak Executive di dalam melaksanakan tanggungjawabnya.

Di dalam Huraian berhubung dengan Fasal 27 tidak termaktub apakah sebenarnya tujuan pindaan ini dikemukakan. Tetapi saya menyambut baik kiranya perlintikan ini akan dibuat untuk menguruskan dan mempercepatkan lagi pelaksanaan kes-kes yang banyak kebelakangan sekarang ini. Tetapi oleh kerana perlintikan ini adalah bagi apa-apa tempoh atau apa-apa maksud sahaja ini tidak akan memberi confidence kepada rakyat. Pihak Pesuruhjaya Hakim itu sendiri pun tentu tidak dapat menjalankan tugas-tugas dan tanggungjawabnya seperti Hakim biasa, sungguhpun ada kuasa, kuasa ia tahu bahawa tenure of officenya terhad.

Di dalam perkara ini saya suka juga memohon izin, Tuan Yang di-Pertua, membaca satu ucapan berhubung dengan tugas-tugas Hakim yang dibuat oleh Sir Winston Churchill di dalam Parlimen British dalam tahun 1954:

"They have to interpret the law according to their learning and conscience. They are distinguishable from the great officers of State and other servants of executive, high or low, and from the leaders of commerce and industry. The judge has not only to do justice between man and man, he also—and this is one of his most important functions considered incomprehensible in some large parts of the world—has to do justice between the citizens and the State."

Jadi, yang menjadi tanda tanya, Tuan Yang di-Pertua, bolehkah seorang Pesuruhjaya Kehakiman itu memenuhi tanggungjawab seperti yang dihasratkan itu?

4.43 ptg.

Tuan Mohd. Khir Johari (Kuala Muda):

Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya suka menyokong dengan kuatnya segala kritik-kritik yang telah dicakapkan terdahulu daripada saya berkenaan dengan caranya Rang Undang-undang ini dibawa ke dalam Dewan ini untuk dibahaskan.

Memang tidak boleh dinafikan walaupun Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri telah mengatakan dalam ucapan pembukaannya bahawa pihak Kerajaan telah mengambil masa selama dua tahun untuk menggubal pindaan-pindaan kepada Perlembagaan ini, maka cara yang telah dikemukakan Rang Undang-undang itu amatlah dikesalkan.

Kita mengucapkan berbanyak terima kasih kepada pihak Bar Council yang telah membuat teguran yang begitu bernas berkenaan dengan salah satu pindaan yang telah dicadangkan itu dan barangkali kalau tidak ada Bar Council itu tentulah tidak Kerajaan mengambil tindakan dengan tergesa-gesa untuk membuat pindaan kepada cadangan asal yang telah dibuatkan itu.

Saya suka juga menyentuh lagi satu perkara berkenaan dengan Huraian ataupun Explanatory Statement yang ada di belakang Rang Undang-undang ini. Oleh sebab kebanyakan Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam Dewan ini ialah bukan terdiri daripada

pakar-pakar undang-undang, saya rasa untuk masa yang akan datang sangatlah elok bagi pihak yang bertanggungjawab menghuraikan dengan lebih lanjut, dengan lebih panjang lebar lagi berkenaan tujuan-tujuan yang hendak mengadakan pindaan-pindaan kepada Perlembagaan dan begitu juga Rang Undang-undang yang lain yang hendak dikemukakan ke dalam Dewan ini.

Saya amat tertarik hati kepada komen-komen yang telah dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Sepang kepada cadangan untuk memasukkan Clause 125A yang baru berkenaan dengan Kuasa-kuasa Hakim-hakim. Jika pihak Kerajaan benar-benar ikhlas dalam perkara ini, saya tidak nampak ada apa-apa sebab yang menasabah kenapa pindaan tersebut dicadangkan menjadi sebahagian integral Perlembagaan ini mulai daripada Hari Malaysia. Untuk mententeramkan fikiran orang ramai dan untuk mengekalkan kepercayaan mereka terhadap Kerajaan saya bersetuju dengan cadangan Ahli Yang Berhormat dari Sepang, iaitu juga pindaan itu dipersetujui. Undang-undang ini tidak akan mempunyai retrospective effect. Kata orang Inggeris: justice must not only be done but must be seen to be done.

Saya juga menyokong penuh berkenaan dengan cadangan hendak memindahkan kuasa berkenaan dengan bomba daripada Kerajaan Negeri kepada Kerajaan Pusat dan saya berharap ini akan membawa perubahan-perubahan yang baik dalam perkhidmatan bomba dalam negara kita ini yang kalau dibandingkan sangat terkebelakang dalam soal perkhidmatan bomba.

Tetapi saya berasa musykil kerana dalam pindaan-pindaan yang dicadangkan itu tidak ada satu pindaan yang dicadangkan oleh Kerajaan bersangkutan dengan BSN. Saya berharap dalam pindaan yang akan datang Kerajaan akan mencadangkan supaya BSN itu diberi satu status yang independent supaya dapat ia menjalankan tugas-tugasnya dengan bebas. Kita angkat topi kepada BSN yang telah menjalankan tugas-tugas mereka itu dengan cemerlang, tetapi saya rasa barangkali kadang-kadang tangan mereka itu terikat dengan sebab mereka itu tidak boleh mengambil tindakan dengan sebab tidak ada political directive daripada pihak atas. Jadi, kalau kita mahu kepercayaan rakyat balik kepada Kerajaan kita mestilah Kerajaan sendiri mengambil initiative mengadakan pindaan berkenaan dengan status BSN ini.

Dengan sebab itu, saya menyokong penuh syor yang dibuatkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kepong supaya diadakan satu Select Committee bagi Dewan ini, mengandungi wakil-wakil daripada semua parti supaya dapat kita menimbangkan bukan sahaja pindaan-pindaan yang dicadangkan hari ini, bahkan juga barangkali ada pendapat-pendapat yang lain, baik daripada pihak Kerajaan, daripada pihak bangku Kerajaan mahupun daripada pihak Pembangkang yang kita harap akan membawa faedah-faedah yang besar kepada Perlembagaan kita. Saya rasa Kerajaan tidak harus curiga, berkenaan dengan lulus atau tidak lulus pindaan ini, kerana mereka itu mempunyai majority yang cukup untuk meluluskan usul ini, tetapi soal yang penting bukan lulusnya pindaan ini, bahkan goodwill ataupun perasaan muhibah antara kita sama kita, lebih-lebih lagi dalam keadaan yang seperti ini di mana kita menghadapi musuh yang begitu kuat, kita harus menunjukkan perpaduan antara kita sama kita. Dan saya rasa pihak Pembangkang pun akan menyokong apa-apa juga pindaan yang dibuatkan oleh Kerajaan untuk membawa kebaikan kepada negara kita. Dalam soal ini saya rasa kasih sayang dan taat setia mereka itu tentu tidak kurang daripada Ahli-ahli daripada pihak Kerajaan dan sebagainya.

4.49 ptg.

Datuk Albert Mah (Bukit Bendera): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) yang sekarang dibentangkan di Dewan ini. Oleh kerana pindaan ini adalah berkaitan dengan bak-hak dasar asasi rakyat jelata kita, maka saya suka untuk membuat sedikit ulasan yang mustahak.

Secara ringkasnya pindaan ini adalah untuk mengubah Article 5 Perlembagaan Persekutuan di mana orang-orang yang ditangkap tidaklah payah dibawa ke hadapan magistrate di dalam masa 24 jam dan boleh ditahan dalam kurungan tanpa kebenaran magistrate. Sebab-sebab yang boleh diberi untuk pengesyoran pindaan ini adalah pihak-pihak berkuasa yang berkenaan mempunyai kesulitan untuk membawa orang-orang yang ditangkap ke hadapan magistrate pada masanya dan ada setengah magistrate enggan untuk memberi masa yang lebih lanjut bagi penyiasatan polis dan anasir-anasir subversive

sekarang telah menjadi lebih bercorak sophisticated dengan demikian mengecewakan penyiasatan polis.

Mungkin ada Ahli-ahli di Dewan ini yang tidak begitu menyedari akan cara-cara bagaimana seorang yang ditangkap boleh ditahan dengan perintah magistrate. Secara ringkas sebarang pekerja yang berkuasa yang menyiasat sesuatu kesalahan jenayah mesti menunjukkan buku peringatan penyiasatan yang ringkas sepertimana yang dikehendaki di bawah Kod Acara Jenayah (Criminal Procedure Code) dengan memberi butir-butir kesalahan yang dituduh di hadapan seorang magistrate. Sesudah menyemak maklumat itu dan berpuashati mengenainya maka baharulah magistrate itu memberi pihak berkuasa yang berkenaan perintah untuk menahan. Perkara ini, Tuan Yang di-Pertua, tidak memakan masa yang banyak lebih kurang 15 minit.

Sepanjang ingatan saya yang lama telah berkhidmat dengan Kerajaan, magistrate-magistrate kita adalah adil, bertimbang rasa lagi bertanggungjawab. Sudah tentu kita mempunyai penolakan-penolakan untuk tahanan, dan ini adalah disebabkan kerana butir-butir faktor dalam buku peringatan penyiasatan itu tidak kuat. Anasir-anasir subversive mungkin telah menjadi semakin bercorak sophisticated. Satu soal timbul di fikiran saya mengapa kita tinggal kebela-kangan? Kita sentiasa diingatkan di Dewan ini, iaitu keadaan keselamatan ada terkawal. Masalah utama yang menyusahkan setengah-setengah jentera Kerajaan kita, bukannya kita tidak ada undang-undang yang cukup untuk mengadakan sesuatu situasi lama atau baru. Kita telah meluluskan terlampau banyak undang-undang pada tahun-tahun yang lalu hinggan ianya telah mengelirukan kita. Salah satu iklan gimmick di Petaling Jaya terlintas difikiran saya: "Kamu sebut sahaja, kami pasti ada". Apa yang sangat kita kehendaki bukanlah undang-undang yang terlampau banyak tetapi ialah untuk mencari jalan bagi membaiki kecekapan jentera Kerajaan dan orang-orang yang terlibat secara langsung di dalam implimentasi undang-undang sekarang yang mengendalik anasir-anasir subversive, anti-nasional dan juga semua anasir-anasir jenayah yang lain yang merosakkan masyarakat kita. Keselamatan negeri kita adalah tanggungjawab bagi setiap dan semua rakyat jelata. Jadi, kita mesti melibatkan mereka dengan segera dalam peperangan rakyat ini.

Sesuatu undang-undang yang luar biasa atau sesuatu undang-undang mutlak mungkin tidak semestinya berhasil apabila dilaksanakan dan bahkan mungkin pula mendatangkan kemalangan sebaliknya. Saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Diizinkan.

Datuk Albert Mah: (Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, *unrestrictive powers in the hands of the Police do not necessarily make them effective or efficient. It may blunt their intelligence, their initiative, their imagination and also their investigative mind.*

Police Officers are, by and large, zealous and dedicated people. They have been drilled and trained over the years to inculcate into them such qualities. Some may become more zealous and there are some who are irresponsible in spite of the training received. Therefore, it is important that an independent person like a magistrate, who is learned and unbiased, will be able to act as a safeguard against abuses.

Laws cannot be made for each and every human situation. We must not enact laws that would shake the confidence of the people in our Police.

Let me remind this House and the people of Malaysia that we must be prepared for the long-drawn fight against militant communism subversion and other threats against our country. We may have to learn to live with this menace. Many would have to make the extreme sacrifice so that others may continue to live a free and democratic life.

To meet the threat, we must find new ways and means to marshal the full support of our people, who must be made to feel that they have a stake in this country. Unless this is done, the people may lose the will to fight—out of frustration.

Communist ideology has made heavy inroads into many democratic countries in Asia but whether it will eventually triumph depends upon how democratic principles are actually practised in each country. Tuan Yang di-Pertua, we can be defeated by our own default.

4.57 ptg.

Menteri Undang-undang (Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil bahagian setakat ini supaya ada satu dua perkara yang saya fikir kalau saya dapat terangkan tidak berpanjangan diulang atas dua perkara yang saya fikir patut saya mengambil bahagian sebelum Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri menjawab atas perkara-perkara yang telah dibangkitkan dalam Dewan ini.

Yang pertamanya, saya hendak menyentuh berkenaan dengan pindaan Clause 4, berkenaan dengan Article 5 dalam Perlembagaan kita yang mana pindaan telah dibuat. Di sini dengan ikhlasnya saya mengakui dan menerangkan dalam Dewan ini mengenai beberapa clause bukanlah tujuan pindaan oleh Kerajaan itu hendak meminda Article 5 (3) yang sebenarnya Article 5 (4) sahaja, tetapi apakala telah dicetak perkara ini, saya pun terpandang dan juga perkara ini telah dibangkitkan oleh a Member of Bar Council dimasukkan ke dalam suratkhbar dan pindaan itu telahpun dirundingkan dan dibuatkan sehari atau dua hari sebelum perkara ini dibangkitkan dalam akhbar oleh Bar Council. Yang sebenarnya kita tidak ada niat Article 3 itu hendak dipinda. Article ini sangat mustahak yang berbunyi:

"(3) Where a person is arrested he shall be informed as soon as may be of the grounds of his arrest and shall be allowed to consult and be defended by a legal practitioner of his choice."

Itu sememangnya Kerajaan tidak hendak menyentuh hak-hak seorang itu yang mana seorang peguam boleh membelanya. Dengan sebab itulah kita telah membuat pindaan dan juga bersama-sama dengan Ahli dan Pengerusi Bar Council telah masuk dalam akhbar atas perkara itu.

Perkara 4 tujuan pindaan ini yang sebenarnya yang kita membuat pindaan kemudian, saya menerangkan di sini supaya semua cukup faham. Dalam undang-undang kita sebelum merdeka, ada satu undang-undang dikenali Restricted Residence Ordinance (FMS) yang dipakai oleh semua negeri dan sangat-sangat berguna pada masa itu bagi kita mencegah jenayah-jenayah, ketua-ketua jenayah yang mana kebanyakan orang awam tidak berani tampil ke hadapan memberi keterangan dan dengan sebab itulah undang-undang itu diadakan. Ditangkap mereka itu

selepas disiasat oleh Polis dan dihadkan kedudukannya satu-satu tempat. Undang-undang itu berjalan selepas perang Dunia Kedua dan lepas merdeka pun berjalan juga Restricted Residence Ordinance itu.

Dan dalam Undang-undang itu tidak ada peruntukan yang menyatakan mesti dibawa dihadapan magistrate dalam tempoh 24 jam. Undang-undang lain semua ada peruntukan. Di dalam Kod Acara Jenayah atau Criminal Procedure Code, apa-apa tangkapan mesti dibawa di hadapan magistrate dalam tempoh 24 jam. Tetapi di bawah Restricted Residence Ordinance tiada peruntukan itu dan telah dijalankan hingga sekarang ini tangkapan itu dihadkan, mereka itu ada di antaranya dihantar ke Pulau Jerejak dan lain-lain dan menunjukkan negeri kita bertambah aman, boleh menjalankan itu, tetapi tidak ada dibawa di hadapan magistrate. Kalau kita pandang sehalus-halusnya seolah-olah perkara ini telah bercanggah dengan Perlembagaan yang ada.

Perkara ini telah di challenge sekali di Mahkamah, bukan di Mahkamah Persekutuan, di Mahkamah Tinggi sahaja, tetapi Mahkamah Tinggi telah menolak perbicaraan itu mengatakan boleh dijalankan tetapi pada pandangan saya dan lain-lain juga ada kebimbangannya yang perkara ini boleh jadi menyalahi Perlembagaan. Padahal kita telah menjalankan kerja ini daripada semenjak Perang Jepun sampai sekarang di bawah Restricted Residence Ordinance, dengan sebab itulah disebut khas di sini: *Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which makes no provision for the production of such person before the magistrate.* Ini bermakna tujuan Rang Undang-undang ini ialah satu sahaja Undang-undang yang ada. Undang-undang yang ada sekarang yang berjalan yang tidak ada peruntukan di bawa kepada magistrate ialah Restricted Residence Ordinance, itulah tujuannya. Undang-undang yang ada sekarang itulah satu Undang-undang. Kalau pada masa akan datang akan dibuat Undang-undang dengan tidak diberi peruntukan dibawa di hadapan magistrate di dalam tempoh 24 jam maka tidak sah. Ini terang dan nyata untuk legalising perkara yang telah berlaku hingga hari ini iaitu Restricted Residence Ordinance yang mana berapa banyak masa ini telah dihadkan kedudukan di mana merata-rata tempat di Tanah Melayu. Itulah sebabnya saya mencragkan

di sini janganlah ada ragu-ragu tentang interpretation on the proviso yang ada ini: "existing law" itu maknanya satu sahaja yang ada Restricted Residence Ordinance, tidak boleh pada masa akan datang kalau kita membuat Undang-undang baharu atau pinda Undang-undang yang ada ini supaya tidak dibawa di hadapan magistrate maka ini akan menyalahi Perlembagaan. Sekarang saya fikir dengan penerangan ini tidaklah timbul apa-apa lagi salah sangka berkenaan dengan mengapa dipinda Artikel 4 daripada Fasal 5 untuk membetulkan perjalanan yang telah berjalan hingga sekarang ini dan Undang-undang itu masih berjalan.

Perkara yang kedua yang saya hendak bawa ialah berkenaan dengan pindaan Artikel 125. Dan izinkan saya, Tuan Yang di-Pertua, kadang-kadang saya gunakan juga bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ya.

Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof: Artikel 125 ini ialah Clause 28. Clause ini, Tuan Yang di-Pertua, hendak kita semak balik Perlembagaan yang telah dicap dalam Artikel 125 (10) saya bacakan di sini:

"A judge of the High Court who is appointed to be a judge of the Federal Court shall cease to be a judge of the said High Court." Ini bermakna bila seorang Hakim daripada Mahkamah Tinggi dilantik menjadi Hakim Mahkamah Persekutuan, dia tidak ada kuasa lagi menjalankan perbicaraan Hakim Mahkamah Tinggi (High Court). Maka dengan sebab banyak perkara, kadang-kadang kes-kes di Mahkamah Tinggi bertimbun-timbun tidak dapat dihabiskan dan kadang-kadang kes-kes ada di Mahkamah Persekutuan atau Mahkamah Ulangbicara, maka adalah difikirkan dengan kehendak Lord President masa itu boleh digunakan Hakim-hakim daripada Mahkamah Persekutuan itu membicarakan kes-kes di Mahkamah Tinggi. Tetapi Perlembagaan telah melarang mengatakan bila seseorang Hakim Mahkamah Tinggi naik pangkat kepada Hakim Mahkamah Persekutuan (Federal Court) dia tidak ada kuasa lagi maka kehendaknya ialah pada masa itu kita bawa di Parlimen, semua dalam Parlimen bersetuju dan pada pendapat saya juga boleh apabila kita delete, amend—buangkan Artikel (10) yang ada itu, maka bermaknalah seseorang Hakim yang ada di Mahkamah Tinggi itu

dinaikkan ke Mahkamah Persekutuan tidaklah dia terhenti atau hilang kuasanya untuk membicarakan kes-kes Mahkamah Tinggi. Itulah tujuannya masa itu dan dengan sebab itulah kuasa itu ada.

Saya suka menerangkan di sini, saya minta lapuran daripada Mahkamah Tinggi, daripada Ketua Pendaftar, semenjak dipinda daripada 19hb September, 1971 Akta A 31/71 beberapa ramai Hakim-hakim Mahkamah Persekutuan telah membicarakan kes-kes Mahkamah Tinggi; ada empat Hakim-hakim yang telah menjalankan perbicaraan. Misalnya, Justice Gill telah menjalankan enam perbicaraan tahun 1972 dan lima kes tahun 1973 dan sebelas civil cases, itu semuanya civil cases. Justice Ali Hassan masa di Mahkamah Persekutuan ada menjalankan juga. Justice Tan Sri H. S. Ong tahun 1971 dua criminal cases di Alor Star 1972, tiga kes Mahkamah Tinggi di Kuala Lumpur, 19 kes di Pulau Pinang, dua kes di Alor Star, tahun 1973 dua criminal cases di Pulau Pinang, tahun 1974 dua criminal cases di Pulau Pinang. Raja Azlan Shah telah dilantik Hakim Mahkamah Persekutuan tahun 1973 dalam tahun 1974 sahaja dia telah mendengar 9 kes jenayah di Mahkamah Tinggi di Ipoh dan lain-lain kes. Beberapa banyak kes-kes yang telah dijalankan kerana Perlembagaan telah terang dan nyata apakala ditarik, dikeluarkan Article (10) itu memberi kuasa bermakna berhak Hakim daripada Mahkamah Persekutuan boleh membicarakan kes-kes di bawah. Tetapi apakala kita hendak pinda selepas pada itu, saya fikir sudah sampai masanya kita buat Perlembagaan baharu, dan empat lima kali dipinda, dan kebanyakan Perlembagaan yang ada pada Ahli-ahli Yang Berhormat pun tidak ada up-to-date, rasa saya pindaan yang kita hendak capkan satu Perlembagaan baharu yang mana semua pindaan-pindaan itu dimasukkan semua supaya tidaklah ada bertampal-tampal banyak. Apakala dibuat pindaan baharu, mana-mana pindaan yang ada, saya baca Artikel (10) ini tidak ada lagi, maka dengan sebab itu tidak ragu-ragu pada seorang itu mengenai Hakim Mahkamah Persekutuan ini boleh membicarakan kes-kes di Mahkamah Tinggi padahal benda ini sudah tiada lagi oleh sebab Perlembagaan baharu. Maka dengan sebab itulah kita buat declaratory menyatakan yang kita buat pindaan ini ialah untuk menunaikan hasrat dan tujuan Parlimen yang dibuat dalam tahun 1971 yang

semuanya masih ada lagi masa itu bersetuju dan masa telah berjalan dengan baiknyanya dengan tiada apa-apa, tetapi bendaklah kita declarekan pindaan itu supaya menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang. Bukanlah bermakna perkara ini dibuat dengan terburu-buru dengan sebab satu-satu tujuan yang ada sekarang ini dan perkara ini pula saya ada bawa di sini "Cabinet Paper" yang telah diluluskan Artikel 125 yang ada di hadapan saya sekarang ini bertarikh 26hb November, 1975. Masa itu Allahyarham Tun Abdul Razak, Perdana Menteri dahulu. Artikel 125 meminda perkara-perkara ini. Bukan dibuat baharu-baharu ini, Tuan Yang di-Pertua. Saya menerangkan dengan ikhlas di sini apa yang ada di hadapan saya ialah "Cabinet Paper" yang saya ambil menunjukkan pindaan-pindaan ini ialah bertujuan dengan ikhlas dan menerangkan apa yang telah berlaku selama ini bukan dengan ada tujuan yang lain.

Saya juga ingin menyentuh mengenai pandangan yang diberi oleh sahabat lama saya Ahli Yang Berhormat dari Pant. Tentulah pegawai-pegawai saya yang ada di belakang sana kecil hati kerana mereka dikatakan membuat kerja dengan kelalaian dan kecuaiian di Attorney-General's Chambers. Saya hendak terangkan di sini iaitu saya telah memegang jawatan ini, rasa saya, saya adalah anak Malaysia yang pertama sekali mengambil teraju daripada orang Inggeris, dan saya menjadi Peguam Negara sehingga sekarang ini sudah selama 14 tahun, sehingga saya ini dikatakan seorang Menteri Undang-undang yang sudah lama sekali dalam Commonwealth. Sudah lapuk katanya, ada Menteri Undang-undang negara lain yang sudah mati tetapi Kadir go on for ever. Rasa saya apabila sampai masanya, saya akan meninggalkan tugas ini kerana sudah lama sangat. Tetapi dalam masa 14 tahun saya telah menjalankan satu tugas yang amat berat iaitu tugas yang dibenci oleh orang. Pendek kata, kerja Peguam Negara dan Menteri Undang-undang ini siapa pun tidak suka, khasnya orang politik yang baru-baru naik, tetapi demi kepentingan negara, rakyat dan segala-galanya saya jalankan, walaupun orang benci saya dan juga pegawai-pegawai di Jabatan saya itu. Walau bagaimanapun, sebagai manusia mesti ada silap sedikit-sebanyak. Saya mengaku semua orang ada kesilapan, dan juga kita tahu dalam masa 15 tahun berapa ratus undang-undang yang

telah dicurahkan ke dalam Parlimen ini yang dibuat oleh 4-5 kerat sahaja di Jabatan saya itu, sehingga ada yang bekerja sampai pukul 12.00 malam bagi mengeluarkan seberapa banyak undang-undang yang dikehendaki oleh negara.

Misalnya, dalam masa tembak-menembak pada 13hb Mei, 1969 dahulu, ketika peluru siang-siung, pegawai saya di dalam Jabatan saya itu masing-masing menyorok di dalam bilik selama 5-6 hari, dan pada masa itu saya dan pegawai saya bertungkus-lumus dalam chamber itu membuat undang-undang kerana Kerajaan tidak ada pada masa itu. Sekiranya ada kesilapan yang terdapat di sana-sini memanglah saya akui ada, tetapi kalau dikatakan perkara ini terjadi kerana kecuaiian atau disengajakan, atau dibuat dengan terburu-buru, ini adalah tidak benar sama sekali. Pindaan ini mengambil masa sekurang-kurangnya selama 2 tahun bukan hendak menggubal itu 2 tahun, hendak menggubal itu sekejap sahaja boleh. Tetapi masa merundingkan hendak meminda Perlembagaan ini banyak Kementerian yang terlibat di dalamnya, bukan Kementerian Undang-undang sahaja. Perkara bomba kita mesti tanya semua Negeri-negeri dan hendak bertanya pula kepada Kementerian yang berkenaan. Perkara kerakyataan, Kementerian lain pula yang berkenaan, kemudian ada pula Jawatankuasa Kecil yang membahaskan. Tiap-tiap Kementerian yang bersabit dalam perkara ini hendaklah membahaskan dari satu masa ke satu masa. Itu adalah mengambil masa yang panjang. Untuk meminda dan menggubal, kalau benda sudah siap tidak payah lagi. Ini mengambil masa yang panjang, menunjukkan betapa telitinya tiap-tiap satu Kementerian yang hendak mengemukakan apa-apa pindaan di dalam Perlembagaan kerana Jabatan Perdana Menteri dan saya juga telah menghantarkan Surat Pekeling kepada semua Kementerian, sekiranya apa-apa perubahan yang hendak dibuat dalam Perlembagaan hendaklah masing-masing membuat rumusan dan dihantarkan kepada Kementerian saya. Perkara ini mengambil masa dan tiap-tiap Kementerian akan mengemukakan bermacam-macam rumusan, ada yang boleh diterima dan ada yang tidak boleh terima. Selepas itu ada pula Jawatankuasa Official yang menimbang dari semasa ke semasa. Kemudian dibawa pula beberapa kali kepada Kabinet supaya diperbaiki dan diperbetulkan, dan apabila sampai ke Parlimen masih lagi

ada kesilapan seperti pindaan-pindaan yang akan dikemukakan dalam peringkat Jawatan-kuasa. Jika sekiranya mengatakan Kementerian lalai, cuai, itu terpulanglah kepada rakyat jelata dan Ahli-ahli Yang Berhormat di sini dan pegawai-pegawai saya yang telah tahu yang saya telah berkhidmat selama 15 tahun dalam Kementerian ini.

Pada masa ini pegawai-pegawai kita ramai yang telah meletakkan jawatan, dalam tahun lepas sahaja seramai 20 orang telah meninggalkan tugas ini sehingga tiap-tiap seorang pegawai undang-undang terpaksa menjalankan tugas yang biasanya dijalankan oleh 3-4 orang pegawai. Pada tahun ini barulah dapat ditambah seramai 25 orang itupun yang baru lulus daripada jabatan undang-undang. Kalau baru lulus sebulan, hendak buat apa—belum ada pengalaman. Kita tahu pendapatan seorang peguam di luar itu 3-4 kali ganda daripada apa yang didapati dalam Jabatan Kerajaan dan mereka ini sanggup taat setia, dan ada pula yang mengatakan kepada saya: tidak mengapalah Tan Sri saya masih berkhidmat dengan negara, walaupun ada banyak offer di luar dengan pendapatan 3-4 kali ganda. Saya mengatakan syabas dan inilah yang saya minta kepada Ahli-ahli Yang Berhormat supaya menimbangkan perkara-perkara ini dan kalau hendak bercakap saya tidak marah kerana sebagai Ahli Yang Berhormat berhak menegur, tetapi biarlah saya pikul tanggungjawab itu walaupun ada kesilapan yang dibuat oleh pegawai saya.

Saya mengetahui teguran-teguran daripada Ahli Yang Berhormat itu datang daripada hati yang ikhlas dan kita bagi pihak Kerajaan yang membawa Perlembagaan ini pun ialah dengan niat yang ikhlas demi kepentingan negara dan bukan dengan ada sebab atau ada tujuan-tujuan apa-apa.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Penjelasan ini, saya rasa banyak menaifatnya.

5.15 ptg.

Datuk Stephen Yong Kuet Tze (Padawan): Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin untuk berucap dalam bahasa Inggeris:

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Diizinkan.

Datuk Stephen Yong Kuet Tze: (Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, whenever I went overseas meeting people, I always came away

with a sense of pride that our country is among the few which upholds the Rule of Law and guarantees the liberties of the subjects. It is, therefore, with some concern that I find today among the proposed amendments to the Constitution that there is one which appears to whittle the fundamental democratic rights of the subjects. I refer to Clause 4 of the Bill. With the proposed amendment to Clause 4 in the Committee Stage, all persons detained under any law which does not specifically provide for the production of that person before a magistrate within twenty-four hours would not be required to be so produced. How many laws are there which require the arrested persons to be so produced? With respect to the Honourable Attorney-General, I feel that most laws or Acts and Ordinances would not have the provision for an arrested person to be produced before a magistrate within twenty-four hours save under the Criminal Procedure Code . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sabar, sabar!

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya kurang dengar ucapan Yang Berhormat itu.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya minta Ahli Yang Berhormat dari Padawan bercakap kuat sedikit supaya dengar.

Datuk Stephen Yong Kuet Tze: Ya, Tuan Yang di-Pertua, that would mean that any suspect arrested or detained under any law other than the Criminal Procedure Code will lose the right of being produced before a magistrate within twenty-four hours. Therefore, may I ask why cannot we limit the cases only to those arrested or detained under the Internal Security Act or the Restricted Residence Ordinance or other laws relating only to the security of the Federation instead of making areas so wide?

Tuan Yang di-Pertua, another unwhole-some aspect or feature to the Clause is the implication that the production of an arrestee or a detainee before a magistrate would be undesirable. So, the procedure must be eliminated. Would the appearance before a magistrate upset the cause of justice? Has it been found to be impracticable for such a procedure to be followed? If so, we would like to be informed and be satisfied; otherwise, there will always be a feeling that the Executive does not trust the Judiciary.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusi-kan Mesyuarat*)

Tuan Yang di-Pertua, Clause 8 seeks to place other foreign countries on the same footing as the countries of the Commonwealth to which we belong. At a time when there is a need for strengthening our Commonwealth ties and promoting mutual assistance, this amendment to the Constitution may loosen further our close association with the Commonwealth countries. Anyway, I do hope that the effect of this amendment would not be such as to render some of our students in the Commonwealth countries becoming stateless persons.

With these observations stated by me on these two Clauses, I support the Bill.

5.21 ptg.

Dr Lim Chong Eu (Tanjong): Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya mengambil bahagian dalam perbahasan atas Rang Undag-undang ini, saya minta izin bercakap bahasa Inggeris di mana saya tidak boleh bercakap dalam Bahasa Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua: Diizinkan.

Dr Lim Chong Eu: Tuan Yang di-Pertua, saya bernasib baik sekali sebab di dalam Dewan ini ada lagi beberapa orang Ahli Yang Berhormat termasuk yang ada di dalam Dewan Negara yang kita sama-sama membincangkan Perlembagaan Asas Persekutuan Tanah Melayu dan sekarang kita hendak membuat pindaan besar Perlembagaan Persekutuan Malaysia.

(*Dengan izin*) It is a good thing that we have this continuity. Admittedly, there are just a few left who can go all the way back. Tetapi bila kita mengambil keputusan yang negara kita mestilah elok mengikut satu Perlembagaan bertulis atau a written Constitution yang kita terima dan menjadi satu tanggungjawab yang berat yang mana semua warganegara Malaysia mesti faham di dalam Perlembagaan negara kita bahawa seorang warganegara, seorang rakyat atau tiap-tiap rakyat di dalam Malaysia hendaklah mempunyai sedikit liberty atau kebebasan persendirian dalam negara kita.

The basis of a written Constitution is that each individual constituting a nation must voluntarily give up some of his liberties to co-operately establish the freedom and the

liberties of the nation. Tetapi berikutan dengan satu Perlembagaan yang bertulis selalu kalau kita bawa pindaan dan adalah banyak orang yang tidak puas hati menuntut just the dots and the "Ts" mengatakan pindaan ini tidaklah begitu sesuai dan pindaan ini tidaklah elok. I think we can be carried away with details and forget the fact that this amendment, as proposed in fact, makes the country a better country; that this proposal of amendment to the Constitution brings the country together, brings the States and the Federal Government closer together; it creates more uniformity within the country as a whole and brings what was once referred to as Sabah and Sarawak, the Eastern States of Malaysia and the Peninsular States of Malaysia into a whole. Sebab itu saya menyokong Rang Undang-undang meminda Perlembagaan ini.

In particular, I would like to refer to Clauses 7 and 23. Di bawah Fasal 23 dalam Rang Undang-undang ini, we seek to amend atau membuat pindaan atas Perkara III di dalam Perlembagaan lama. This will enable the Federal Government to work much more closely with the State Governments and vice versa for the State Governments to work closer together with the Federal Government, particularly with regard to the securing of funds for financing projects in the States. I hope that the Federal Government, once this Constitutional Amendment Bill is passed, will set up a Committee or a body which will enable the Federal Government to work closely with the State Governments which seek to apply for the provisions of this particular amendment to be made applicable to their States. Here, I would like to take the opportunity to thank the Federal Government for having given the State Government of Penang every opportunity to make use of development funds through this particular provisions of the Constitution. I am sure that the amendment will make it easier for all the other States in the Federation in future to do so.

Tetapi mengikut Fasal 7, saya harapkan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri boleh beri keterangan yang jelas bagaimana Kerajaan akan mengambil tindakan tegas bila seseorang warganegara Malaysia dilucutkan kewarganegaraannya. I hope that the Honourable Prime Minister, as he has stated in his opening speech, will take the opportunity to clarify this problem of deprivation of

citizenship. I am quite certain that the provision of this Clause or amendment is quite in accord with the general principles of the changes which have taken place in the Commonwealth. However, there is a sense of loss that the citizenship possessed by Malaysians can be deprived of them. This does give rise to a certain sense of uneasiness. I am very certain that the Government has got no intention whatsoever to make this Clause whereby the deprivation of citizenship will lead to either statelessness or the deprivation of citizenship will make it impossible for those so deprived unless they have done any serious injury to the nation to allow them to discontinue having residence in our country. I think an explanation whether or not deprivation of citizenship will be tantamount to making a person stateless and the Clause here so provides that only persons enjoying the fundamental rights of other countries, apa-apa hak yang diberi hanya kepada warganegara-warganegara negeri itu sahaja. If there is any person who so enjoys any of the rights that are pertaining to the country which so accords it to him would be liable to deprivation of citizenship. There may be several rights, but certainly it would require a very careful interpretation of this Clause, so that it cannot in future just be interpreted if it so happens that somebody goes to another country and he is accorded one of the rights as a special honour then he immediately loses his citizenship by too strict an interpretation of this Clause. I think what is intended is to make sure that the Malaysians are completely single-minded towards serving the interests of the Malaysian nation. There are still unfortunately in the country people who are ambivalent who want to enjoy the rights of being Malaysians and at the same time enjoy some of the comforts and benefits of other countries. I think that is what we are all against. But do not let it be that some trivial application of this particular Clause in the strict black and white sense lead to deprivation and certainly I agree with the Honourable Member for Padawan that we hope that any deprivation would not lead to a situation of statelessness. I would like a clarification from Government whether or not the question of residual State citizenship—State within the Federation—would still be involved when deprivation is taken. I am certain that this particular Clause would only apply to very, very few people in our country.

Sebab itu saya berasa Fasal 5 hingga 8 di dalam Rang Undang-undang ini tidaklah payah dibuat kacau yang banyak di dalam negara kita.

But nevertheless, it does require to be stated in this House for record purposes that this particular Clause is meant only to be taken against those who are in their heart of hearts and in their mind of minds not really owing undivided loyalty to the nation. I am sure that by passing these amendments and by approving these amendments, all the Members in this House will be making it sure that every Malaysian who enjoys the rights and privileges of being called a Malaysian, as the Honourable Member for Padawan said, no matter where he goes, really truly represents his undivided loyalty and never should the loyalty of Malaysians be challenged again.

Saya berasa, Tuan Yang di-Pertua, pindaan-pindaan di dalam Perlembagaan Persekutuan telah lama dibincangkan dengan teliti, dan saya berasa Yang Berhormat dari Kuala Muda tadi ada mencadangkan yang baik sekali supaya Rang Undang-undang ini diserahkan kepada satu Jawatankuasa Dewan ini.

I do not think this is very necessary because in all the changes that have taken place to the Constitution ever since the country was formed and ever since the country became independent, it has been this House which decided upon the changes to the Constitution and I can only suspect that the Honourable Member for Kuala Muda, with whom I have had very close relations right at the very first proposals for the Constitution of our country, only feels what I have stated earlier, the unease whenever any changes are made to the Constitution because in a written Constitution, any changes, I think, can only make things a little bit worse or look a little bit worse but never really make it look very much better.

Tetapi apa yang mesti kita pertimbangkan ialah adakah Rang Undang-undang ini sekarang sungguh-sungguh hendak membawa negara kita lebih rapat dan lebih kuat di masa hadapan atau adakah Rang Undang-undang ini hendak jahanamkan negara kita. Saya berasa Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) yang ada ini adalah sungguh-sungguh will make the nation much more united, much more uniform and stronger and for that reason, I support it.

5.35 ptg.

Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim (Setapak): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk sama-sama membahaskan pindaan Akta Perlembagaan Persekutuan. Pertama sekali, saya turut menyokong pindaan-pindaan yang tersebut di dalam Akta ini memandangkan kalau kita kaji sejarah negara kita asas untuk mencapai kemerdekaan dahulu ialah berdasarkan kepada perpaduan yang ada di dalam negara kita yang berbilang bangsa dan berbilang agama.

Saya telah perhatikan dan saya telah membaca Huraian-huraian yang tersebut di dalam Perlembagaan pindaan ini, saya dapati tujuannya ialah semata-mata untuk menitikberatkan kepentingan orang ramai dan untuk merapatkan lagi perhubungan dan memperkuat lagi keadaan negara kita. Memanglah timbul syak wasangka yang dibangkitkan oleh beberapa Ahli-ahli Yang Berhormat di dalam Dewan ini, saya rasa bukannya daripada segi pindaan-pindaan itu, tetapi ialah daripada keraguan terhadap peralamannya kelak daripada pindaan-pindaan yang dikekukakan di dalam Dewan yang mulia ini.

Pada diri saya terutama sekali Fasal 4 pindaan Perkara 5, saya menyokong pindaan ini demi untuk keselamatan negara, bagi menjamin kepentingan orang ramai. Masalah keraguan implimentasi seperti yang disebutkan, ada contoh-contoh oleh parti pembangkang; Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka telah membuat dua tiga contoh, ini adalah semata-mata daripada segi implemantation. Saya percaya perkara ini tidak akan berlaku lagi, kerana walaupun perkara ini telah berlaku kerana warganegara kita daripada sehari ke sehari bukannya makin bodoh tetapi bertambah cerdik dan saya percaya tidaklah betul perkara-perkara teraniaya yang digambarkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka itu.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di-Pertua, mengenai Fasal 21 meminda Fasal 2 Perkara 106 Perlembagaan—membolehkan Juruodit Negara diberi kuasa-kuasa dan tugas-tugas oleh Undang-undang Persekutuan berkenaan dengan akaun-akaun bagi badan lain daripada Pihak Berkuasa-Pihak Berkuasa Awam yang mungkin ditentukan dengan perintah yang dibuat oleh Yang di-Pertuan Agong. Ini adalah satu pindaan yang baik untuk mengawal perbelanjaan yang ada pada setiap negeri yang dijalankan oleh badan-badan awam. Tetapi, Tuan Yang di-Pertua, saya

minta perkara ini sebagai satu perhatian, boleh juga kalau tidak ada persediaan yang lengkap daripada pihak Kerajaan Pusat boleh menimbulkan masalah, sekiranya di Jabatan Juru Odit Negara tidak mempunyai pegawai dan kakitangan yang cukup dan ini boleh melambatkan dan akan menimbulkan kesulitan pula bagi negeri-negeri yang hendak mempercepat ataupun yang hendak memajukan keadaan mereka.

Fasal 23 seperti yang disebutkan oleh Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Pulau Pinang tadi, saya pun turut sama-sama menyokong perkara ini, tetapi ingin memberi perhatian sedikit terutama sekali daripada segi kelulusan pihak Kerajaan Pusat ataupun Kerajaan Persekutuan untuk meluluskan sebarang rancangan meminjam oleh Kerajaan Negeri. Kita kerap kali mendengar masalah berlaku antara Kerajaan Negeri dengan Kerajaan Pusat iaitu perkara salah-menyalah, kalau berlaku kelambatan itu di pihak Kerajaan Negeri; Kerajaan Negeri akan menyalahkan: Oh! kerana ni lambat, belum mendapat jawapan daripada Kerajaan Pusat dan sebagainya. Perkara-perkara seperti perbalahan, sengkita dan sebagainya ataupun communication gap yang berlaku di antara Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat ini, saya berharap tidak akan timbul lagi dan tidak akan mengelirukan orang ramai tentang masalah kedudukan perhubungan antara Kerajaan Negeri dengan Kerajaan Pusat.

Dan juga saya percaya pindaan ini akan dapat menolong pembangunan sesuatu rancangan di peringkat negeri di dalam masa jangka panjang, kerana selalunya kebenaran yang hendak dipinda ialah daripada satu tahun kepada lima tahun. Dan dengan adanya undang-undang pindaan ini bolehlah kita menghilangkan keraguan daripada harta-harta orang ramai kepunyaan Kerajaan tidak akan tergadai sekiranya berlaku peralihan sebarang pentadbiran di peringkat negeri kerana kuasa maktamat itu ada kepada Kerajaan Pusat.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di-Pertua, Fasal 24—Fasal (2) Perkara 112—bagi membolehkan negeri-negeri membuat tambahan-tambahan kepada perjawatan-perjawatan jabatan-jabatannya. Dan ini, Tuan Yang di-Pertua, satu pindaan yang amat penting kerana selalunya pembangunan sesuatu negeri itu kadang-kadang tersekat, kerap kali kita dengar rungutan-rungutan daripada pihak

negeri iaitu kerana tidak cukup pegawai; tidak dapat tambahan, hantar surat kepada Perbendaharaan, susah; jawapannya lambat dan sebagainya. Pada kali ini dengan adanya pindaan kuasa-kuasa yang tertentu telah diberikan kepada Kerajaan Negeri. Kami daripada Dewan ini mengharapkan kepada Kerajaan Negeri kuasa-kuasa yang diberikan melalui pindaan ini jangan disalah-gunakan dan hendaklah digunakan semata-mata demi untuk pembangunan negara yang boleh menguntungkan dan memberi menafaat kepada orang ramai.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi Fasal 27, saya ingin juga menyentuh di sini dari segi kedudukan Pesuruhjaya Kehakiman. Walaupun di sini Suruhanjaya Kehakiman ini mempunyai kuasa bagi menjalankan tugas seorang hakim dan akan menikmati immunity sama seperti yang dinikmati oleh seorang hakim, tetapi hakikat daripada segi teknik ataupun technically Suruhanjaya Kehakiman ini tidak seorang hakim mempunyai betul-betul seperti hakim. Dengan ini inginlah saya hendak bertanya kepada pihak Kerajaan adakah jawatan Suruhanjaya Kehakiman ini dianggap sebagai satu qualification untuk memilih para hakim pada masa yang akan datang jawatan Suruhanjaya Kehakiman ini dibentuk?

Tuan Yang di-Pertua, pada akhirnya ingin saya mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada pihak yang telah merangka pindaan daripada perkataan "Gabnor" iaitu Fasal 42 kepada "Yang di-Pertua Negeri". Ini saya rasa amatlah sesuai. Kerana saya terangkan di awal ucapan saya sebab kita ini dulu mencapai kemerdekaan daripada penjajah, banyak lagi perkataan-perkataan atau pengaruh penjajah yang masih kita gunakan di dalam Perlembagaan kita. Jadi, perkataan "Gabnor" ini pun kita pinjam daripada penjajah, hampir-hampir 20 tahun baru kita dapat satu perkataan yang baru dan saya ucapkan tahniah kepada pihak yang merangka perkataan "Yang di-Pertua Negeri" daripada "Gabnor".

5.45 ptg.

Tuan S. Samy Vellu (Sungai Siput): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan. Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin berucap di dalam bahasa Inggeris di samping berucap dalam Bahasa Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua: Saya izinkan.

Tuan S. Samy Vellu: (*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, Constitution is a working instrument created by the people as to how they wished to be governed. When any portion of it does not comply to the situation or for the progress of the country, it is only fair that an amendment should be carried out. I am sure, Tuan Yang di-Pertua, bearing this strongly in mind, Y.A.B. the Prime Minister moved in this Honourable House certain amendments for the benefit of the country as well as the people. The Constitution is created at the will of the people and therefore is should be amended as and when the creators themselves feel that certain portion does not suit their own requirements. Therefore, Tuan Yang di-Pertua, I support this Bill to amend certain provisions of the existing Constitution.

Tuan Yang di-Pertua, biarkan saya sekarang menyentuh tentang Fasal 7 yang bertujuan memansuhkan kewarganegaraan ke atas seorang Malaysia yang dengan sendiri mendakwa sebagai seorang warganegara di luar Persekutuan.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa seseorang warganegara Malaysia yang hidup dengan senang di Malaysia tidak patut dibiarkan terus mengadakan kewarganegaraan di luar negeri. Saya rasa sikap seperti ini harus di-berhentikan serta-merta khususnya kalau didapati seseorang yang tertentu itu telah melakukan kesalahan-kesalahan di luar negeri. Maka saya rasa pindaan ini dalam Perlembagaan Persekutuan adalah wajar dan saya menyokong Fasal ini.

Tuan Yang di-Pertua, one should not try to ride on two horses at the same time and if they do wish to use the citizenship as a mechanical means to ride on two horses, I think it is right time that we should stop them. Every person who is loyal to a country must have loyalty only to one country. If he is going to have dual loyalty, I think it is time such a person should decide whether he is going to be there or here and I am sure that the Government has brought in this amendment to stop persons having dual citizenship and at the same time enjoying dual privileges. I thank the Government for that portion of the amendment

Tuan Yang di-Pertua, saya suka merojok kepada Fasal 23 di mana Kerajaan-kerajaan Negeri dibenarkan meminjam bukan sahaja dari bank-bank tetapi juga dari sumber-sumber yang lain untuk pembangunan. Satu lagi faktor yang menggalakkan bahawa tempoh itu diluaskan satu tahun kepada lima tahun.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa bahawa pindaan ini akan membolehkan untuk menumpukan perhatian ke atas pembangunan dengan sendiri di dalam tempoh lima tahun ini. Kebanyakan, Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan-kerajaan Negeri hari ini berasa susah untuk meminjam wang kerana tempoh yang ditetapkan sebelum pindaan ini dibuat dan saya harap setiap Kerajaan Negeri akan menggunakan kemudahan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Fasal 24 yang meminda Fasal (2) Perkara 112 yang bertujuan menambahkan pertubuhan dengan tidak mendapatkan kebenaran Kerajaan Pusat.

Tuan Yang di-Pertua, I think this Clause will now enable the State Governments and also the various departments of the State Governments to engage more staff especially in the various District Offices in order to clear the backlog of applications and cases which lie there for years and years. It has been said in this Honourable House, Tuan Yang di-Pertua, many times by many Honourable Members that State Government offices especially the District Offices, Land Offices and Survey Offices have delayed the process of many applications but when we approach such offices, they say they are lack of staff. I think the provision of this amendment will enable them to engage staff for less than \$400 per month so that it will give them the opportunity to engage more staff and at the same time to function more effectively to the needs of the people.

Sekarang, Tuan Yang di-Pertua, saya suka menyentuh Fasal 41 yang bertujuan menggantikan perkataan "Gabnor" dengan nama "Yang di-Pertua Negeri". Saya rasa ini adalah penting dalam sebuah negara untuk mengadakan jawatan yang uniform dan sama. Itulah sahaja ucapan saya dan saya ucapkan setinggi-tinggi terima kasih.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEKASKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Menteri Perhubungan (Tan Sri V. Manickavasagam): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa walau apapun peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) telah selesai dipertimbangkan.

Tan Sri Ong Kee Hul: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul di kemuka bagi diputuskan, dan dipersetujukan.

Diputuskan,

Bahawa walau apapun peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) telah selesai dipertimbangkan.

RANG UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN (PINDAAN)

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat haruslah ingat selain daripada kita berbincang dalam perbahasan bacaan kali yang kedua, kita ada lagi peringkat dalam Jawatankuasa dan kita teruskan dalam Dewan ini bacaan kali yang Ketiga. Jadi, saya harapkan Ahli-ahli Yang Berhormat yang hendak menegur atau hendak berucap tolong pendek-pendekkan. Sungguhpun pada hari semalam saya telah berkata, Ahli-ahli Yang Berhormat eloklah jangan panjangkan ucapan, cuma lebih kurang 20 minit sahaja, tetapi janganlah sebab saya telah pelawa 20 minit itu hendak dituntut. Kata orang dahulu: kalau beri sekati daging itu hendak habiskan sekati. Sebab masa kita sudah lewat malam. Jadi, saya bercadang hendak menjemput Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menjawab, sebab saya tengok ada ramai lagi Ahli-ahli Yang Berhormat yang hendak bercakap, saya hendak menjemput Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menjawab pada pukul 6.45 petang. Ada tiga suku jam lagi dari sekarang.

Sekarang saya jemput siapa yang hendak bercakap.

5.54 ptg.

Datuk Syed Nahar bin Tun Syed Sheh Shahabuddin (Jerlun-Langkawi): Tuan Yang di-Pertua, saya juga berasa yang kebebasan hak Kerajaan Negeri juga adalah sama penting seperti kebebasan hak individual. Oleh kerana itu saya ingin membahaskan Fasal 23. Perkara 111 berkaitan dengan kuasa pinjaman wang kepada Negeri-negeri. Kalau communism adalah musuh besar kepada kita saya fikir pengangguran juga adalah satu gejala yang besar yang kita sedang hadapi. Maka negeri-negeri, lebih-lebih lagi negeri yang miskin memerlukan wang yang banyak bagi menjayakan Rancangan Malaysia Ketiga ini untuk mengatasi masalah ini.

Dalam pindaan yang dicadangkan, saya fikir kalau undang-undang yang hendak dipinda biarlah undang-undang itu yang akan kita pinda boleh membawa faedah yang banyak dan sebenar-benarnya kepada masyarakat dan undang-undang yang boleh dipraktikkan dan bukanlah satu undang-undang yang cuma menjamin satu golongan sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, tempoh masa lima tahun itu agak saya terlalulah pendek kerana setengah-setengah daripada projek yang kita akan jayakan, kejayaan itu memakan masa lebih daripada lima tahun, lebih-lebih lagi projek-projek yang berasaskan pertanian. Projek pertanian seperti ladang getah umpamanya tidak akan menerima hasil selepas 6 tahun. Oleh itu, pihak pengurusan yang melaksanakan rancangan itu bagi pihak negeri tentulah mesti mendapat jaminan bantuan yang tetap selepas daripada lima tahun, jika tidak pengurusan dan pentadbirannya terganggu. Ini juga akan melibatkan perbelanjaan-perbelanjaan tambahan yang banyak kerana tiada continuity bagi pelaksanaan projek itu, terutama sekali dalam bidang finance. Maka dengan itu, saya merayu supaya Kerajaan menimbang moga-moga tempoh lima tahun ini akan ditambah atau dipanjangkan supaya pelaksanaan projek-projek besar-besaran yang dianjurkan oleh negeri-negeri melalui badan-badannya tidak terganggu dan Kerajaan-kerajaan negeri juga dapat nafas yang lebih bagi menjelaskan pinjaman-pinjaman itu. Nampaknya syarat yang ditentukan pada sekarang ini tidak pula berasaskan kepada viability projek itu dan tepat dengan masa yang projek itu boleh menerima hasil, tetapi sekali lintas nampaknya berasaskan kepada suatu masa yang ditentukan oleh Kerajaan

Pusat berdasarkan pada pilihanraya, kerana Kerajaan Pusat mungkin bimbang di atas pertukaran Kerajaan-kerajaan Negeri dan standard managementnya. Namun begitu, saya fikir Kerajaan Pusat sendiri sudahpun memberi pengecualian untuk dirinya sendiri bagi membolehkan pinjaman-pinjaman walaupun ianya tertakluk kepada Undang-undang Pilihanraya yang sama, dan mungkin Pegawai-pegawai Pentadbir juga memperoleh pengalaman yang sama. Kalau sistemnya tidak betul inginalah saya cadangkan supaya Kerajaan Pusat sambil menimbangkan masa yang saya fikirkan tidak mencukupi itu mengadakan satu sistem di mana Kerajaan Pusat sendiri boleh mengadakan waktunya untuk mengatasi masalah ini dan di samping itu mengawasi kegunaan wang-wang pinjaman ini.

Bersabit dengan pindaan ini juga sukacita saya memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini, satu lagi kesulitan yang biasa kita menghadapi berkaitan dengan pinjaman wang ini ialah timbulnya masalah physical boundary Kerajaan-kerajaan Negeri itu. Masalah ini mesti juga diselesaikan jika sekiranya undang-undang ini hendak dipraktikkan. Misalnya, satu contoh yang terkemuka yang sekarang ini Kerajaan Negeri Kedah dan Pulau Pinang sedang menghadapinya. Baharu-baharu ini satu pinjaman telahpun diuruskan oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang untuk satu projek di Seberang Prai yang merupakan projek secara besar-besaran yang dianjurkan oleh Kerajaan Pulau Pinang, di mana Kerajaan Pulau Pinang meminjam wang daripada ADB, tetapi ADB telah menyaratkan pula supaya Negeri Kedah pula menjamin pinjaman itu kerana punca air untuk rancangan itu datangnya daripada Negeri Kedah. Pihak Kerajaan Negeri Kedah pula enggan menjamin kerana masalah sempadan belum lagi diselesaikan. Apa yang telah berlaku ialah Kerajaan Pulau Pinang telah mengambil sebahagian Sungai Muda sebagai sempadan yang diterima, ini semata-mata kerana di masa lampau iaitu lama sebelum merdeka, pihak yang berkuasa di waktu itu pemerintah British dan pemerintah Thai bersetuju menggunakan Sungai itu untuk mengawal penyeludupan, tetapi pada hari ini aktiviti-aktiviti sebegitu tidak lagi didapati dalam kawasan sungai itu, tetapi Pulau Pinang masih menggunakan sungai itu sebagai sempadan. Dari segi peraturan antarabangsa yang diterima sekiranya sungai itu hendak dijadikan sebagai sempadan, maka sungai itu hendaklah dibahagi dua supaya

keuntungan jualan pasir umpamanya dan lain-lain bahan dalam sungai itu dapat dinikmati oleh kedua-dua pihak sekali.

Lagi satu kesulitan yang belum memberi penyelesaian bagi soal sempadan ialah di bawah perjanjian Federation of Malaya dahulu dalam usaha-usaha untuk mempercepat kemerdekaan, Kerajaan Negeri Kedah di waktu itu telah diminta supaya jangan bertegas sangat tentang masaalah pajakan Province Wellesley dan Pulau Pinang oleh Kedah berasaskan perjanjian yang dibuat oleh East Asiatic Company dahulu di mana Kedah memperolehi wang pajakan sebanyak \$10,000 setahun. Pajakan itu masih berjalan dan wang ini dibiayai oleh Kerajaan Pusat, tetapi nilai \$10,000 dahulu dengan nilai \$10,000 sekarang adalah amat berbeza, namun begitu bayaran ini masih dibuat walaupun nilai itu belum lagi dikaji semula. Maka dari segi undang-undang agaknya Province Wellesley dan Pulau Pinang masih menjadi sebahagian daripada Negeri Kedah, walaupun perkara ini tidak dituntut oleh Kerajaan Negeri Kedah. Maka sebagai rumusan bagi masaalah itu, mungkin Kerajaan Pusat dapat menimbang dengan secepat mungkin supaya jumlah sebanyak \$10,000 yang diberi dahulu itu diberi taksiran pada kadar masa sekarang ini, melainkan pihak Province Wellesley itu dengan sendirinya hendak pisah dan balik ke Negeri Kedah.

6.01 ptg.

Tuan Chian Heng Kai (Batu Gajah): Tuan Yang di-Pertua, sebagai seorang biasa yang taat setia, saya bukan sahaja tidak menyokong Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan), 1976 ini bahkan saya membangkang dan membantah dengan sekerasnya terhadap peristiwa ini.

Fasal 4 Rang Undang-undang ini ialah untuk meminda Fasal (5) Perkara 5 Perlembagaan kita supaya seseorang yang ditangkap atau ditahan atau diletakkan di bawah kediaman terhad di bawah mana undang-undang berkaitan dengan keselamatan Persekutuan, tahanan pencegahan, kediaman terhad, imigrasi atau buang-negeri, kehilangan hak untuk berunding dengan orang peguam dan sebab-sebabnya ia ditangkap tidak akan diberitahu. Selain daripada itu pindaan Rang Undang-undang ini juga membatalkan hak orang yang ditangkap itu hendaklah dibawa ke hadapan seorang majistret dengan segera dalam masa 24 jam dan sekiranya tiada apa-apa yang berpatutan

orang itu tidak boleh ditahan selanjutnya dengan tiada kuasa majistret itu. Saya mengetahui Yang Amat Berhormat Perdana Menteri akan meminda pindaan Rang Undang-undang ini di bawah bantahan Pertubuhan Peguam Malaysia supaya membolehkan hak untuk berunding dengan seorang peguam.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang menarik perhatian rakyat jelata bukan hak ini dan dapat tahu sebab-sebab penangkapan sahaja tetapi hak manusia yang tidak patut ditahan tanpa bicara di hadapan majistret dan tidak patut kita teruskan tahanan tanpa kuasa majistret itu tidak kira Peraturan-peraturan Perlu (Kes-kes Keselamatan), 1975 dibahaskan di Dewan ini. Saya telah memberi ramalan bahawa Rang Undang-undang yang lagi dahsyat dan ngeri akan dikemukakan di dalam Dewan ini tidak lama lagi. Dengan membahaskan Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan), 1976 ini sudah membuktikan bahawa ramalan saya itu tidak salah.

Tuan Yang di-Pertua, sekiranya Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan), 1976 ini diluluskan, saya berani bercakap di sini hak kebebasan asasi di Malaysia sudah mati. Sungguhpun semua Undang-undang termasuk Perlembagaan yang suci boleh dipinda di bawah keadaan yang ada, tetapi dukacitanya semenjak Malaysia mencapai kemerdekaan sampai sekarang setiap kali Perlembagaan dipinda bukan untuk kepentingan dan keuntungan rakyat jelata tetapi hanya untuk mengukuhkan kuasa politik Kerajaan Barisan Nasional sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya saya mencadangkan untuk kepentingan seluruh rakyat Malaysia patutlah menubuhkan sebuah Jawatankuasa yang ahli-ahlinya termasuk semua parti politik, kumpulan-kumpulan dan wakil-wakil daripada semua golongan untuk menyemak dan meminda Perlembagaan yang ada sekarang supaya selaras dengan kemahuan dan kepentingan semua kaum di Malaysia.

6.05 ptg.

Tuan Oo Gin Sun (Alor Star): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mengambil bahagian dalam perbahasan di atas Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) ini dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua: Diizinkan. Minta pendek-pendekkan sedikit—jangan panjang-panjang sangat.

Tuan Oo Gin Sun: (*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, I do agree that certain amendments to the Articles of the Constitution are good for our country, like the amendment to Article I bringing the States of Sabah and Sarawak within the ambit of our Federal laws. At the moment certain aspects of the laws in Sabah and Sarawak restrict Malaysians from West Malaysia to go over there, like certain practising lawyers in Malaysia are not allowed to go in to practise law in Sabah and with this amendment all aspects of the Sabah law or Sarawak law will come into the ambit of the Federal law and it is heartening to note that.

There is the other amendment to Article 5. This is the most controversial amendment which has created a lot of uneasiness among us who are legal practitioners. An explanation has been given by the Attorney-General that the proviso is only related to one particular law, that is the Restricted Residence Ordinance, and if that is so, I think it would create a lot of comfort to all of us if that can be spelt out clearly under the proviso instead of saying "Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law which makes no provision for the production of such person before a magistrate, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day".

Now, if the Attorney-General has stated that it only applies to one particular Act, then it would be better for all of us that he spelt out that particular Act which the Legislature has in mind.

The other Article, Tuan Yang di-Pertua I would like to bring to the attention of this House is relating to the appointment of Judicial Commissioners under the amendment to Article 122A which states that "by inserting immediately after the Clause (4) of the Article 122A a new clause (5) as may follows:

"(5) For the despatch of business of the High Court in Malaya, the Yang di-Pertuan Agong acting on the advice of the Lord President of the Federal Court, may by order appoint to be judicial commissioner for such period or such purposes as may be specified in the order any person qualified for appointment as a judge of a High Court; and the person so appointed

shall have power to perform such functions of a judge of the High Court in Malaya as appear to him to require to be performed; and anything done by him when acting in accordance with his appointment shall have the same validity and effect as if done by a judge of that court"

Now, if that be the case, Tuan Yang di-Pertua, if it is the concern of the Legislature that there is an acute shortage of Judges, then it will be better that we should amend certain provisions in the Constitution for the appointment of more Judges rather than the appointment of these so-called Judicial Commissioners for such period or such purpose as specified in the order. It would appear that we are going to have contract Judges or Judges who will be on probation for a specified period. Does it mean that those Judicial Commissioners who will be appointed for a specified period after their contractual period will be subject to renewal? That is a question I would like to bring to the attention of this House.

If they are not subject to renewal but yet holding status of a qualified Judge, then it would appear that the image of the independence of the Judiciary will be tarnished. We all know, in so far as our country is concerned, the record of the independence of the Judiciary is very distinguished and if you introduce this Clause where a Judicial Commissioner can be appointed for a specified period holding the position of the duties of a Judge, does it mean that this "L" plate licence Judge, after a period, will be appointed as a Judge? If this does not mean that, before the specified period is over will his period be renewed?

If he is to be on probation and his period is to be renewed, then this person who is appointed as the Judicial Commissioner before the expiration of his term will have to think carefully, whether his contract will be renewed or not whether he will be promoted as a Judge. In that case, he will not be administering justice fearlessly and independently. He will think twice if he is given an assignment by the Government to do a special commission or to hear a particular case; before his period is up when such an assignment is given to him if he thinks whether his contract will be renewed or whether he will be promoted as a Judge, then will not be in a position to act fearlessly

and independently as a Judge. Now, if the Legislature intends to appoint a Judicial Commissioner for this purpose, then it will be wiser to spell out that his appointment as a Judicial Commissioner would be for a fixed period and there is no question of renewal—say, the moment he is appointed, it will be for a period of five years. There will not be any renewal and he will not be promoted to be a Judge because he will then preserve the image of the independence of the Judiciary. Otherwise, the Judicial Commissioner will think about his appointment more rather than the administration of justice. So I hope the Legislature will amend this Clause so as to preserve the image of the independence of the Judiciary.

6.12 ptg.

Tuan Latip bin Haji Dris (Mukah): Tuan Yang di-Pertua, saya turut bercakap dengan seberapa ringkas di dalam perbahasan yang sangat penting ini. Hanya saya menyatakan setinggi-tinggi terima kasih kepada pihak Kerajaan Pusat yang begitu tegasnya mengemukakan suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan seperti yang telah diterangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sewaktu mengemukakan Rang Undang-undang ini semalam.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam sesebuah negara atau negeri yang sedang membangun seperti negara kita ini, maka satu Perlembagaan yang teratur bagi kepentingan, keselamatan dan kesejahteraan rakyat dan negara amatlah mustahak sekali diberi perhatian bagi menjamin hak asasi serta hak istimewa rakyat dan kedaulatan pihak yang berkenaan terutama Raja-raja yang berdaulat di negeri-negeri di dalam Persekutuan Malaysia kita ini.

Saya sebagai seorang rakyat kaum bumiputra dari negeri Sarawak mengucapkan tahniah kepada Kerajaan Pusat kerana dengan adanya pindaan seperti yang dimaksudkan oleh Rang Undang-undang ini maka negeri Sarawak dan rakyatnya sama seperti negeri-negeri yang lain di dalam Malaysia. Ini sebagai satu kehormatan kepada kami di Sarawak, di bawah perlindungan satu Raja, satu bangsa dan juga satu negara. Walaupun kami di Sarawak terdiri daripada beberapa kaum, mempunyai kebudayaan yang tersendiri tetapi di bidang politik merupakan satu ilham dan satu kepercayaan kepada pemimpin-pemimpin Barisan Nasional baik

di peringkat Persekutuan ataupun di negeri Sarawak seperti terbukti pada hari ini. Saya yakin perkara ini dapat menjadi satu tauladan dan gambaran walaupun rakyat di negeri Sarawak pada keseluruhannya seperti Dewan yang mulia ini sedia maklum sebagai salah sebuah negeri yang masih mundur di berbagai bidang terutamanya dari segi ekonomi, pelajaran, terutamanya bagi kaum-kaum bumiputra di luar-luar bandar yang terpencil.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum Sarawak merdeka dalam Malaysia pada tahun 1963, satu rombongan Suruhanjaya Lord Cobbold telah meninjau dan menyiasat hasrat rakyat di Sarawak mengenai kemerdekaan negeri itu. Walaupun di waktu itu didapati sokongan dan bangkangan daripada golongan rakyat yang tertentu memang ada, namun sebahagian besar rakyat adalah bersetuju Sarawak merdeka di dalam Malaysia sebagaimana satu keputusan lapuran perjanjian di antara Kerajaan Persekutuan dengan negeri Sarawak sebagaimana yang terdapat di dalam Perlembagaan Persekutuan pada hari ini.

Sekarang 13 tahun negeri Sarawak telah merdeka menempuh bermacam-macam masalah rakyat. Walaupun demikian dengan adanya Perlembagaan yang teratur, maka segala sesuatu dapat diatasi. Oleh itu saya berpendapat Perlembagaan negara kita tidak seharusnya dibeku begitu sahaja melainkan dipinda mengikut keadaan zaman dan masa bagi menyesuaikan kehendak untuk kebaikan dan faedah rakyat dan negara seluruhnya.

Mengenai Fasal 42 dan 43 pindaan dari perkataan "Gabnor" dan "Negeri-negeri Borneo" yang terdapat dalam Perlembagaan maka dengan kelulusan Rang Undang-undang ini kedua-dua perkataan yang sangat penting itu dipinda dengan menggantikan perkataan-perkataan "Yang di-Pertua Negeri" dan "Negeri-negeri Sabah dan Sarawak". Dalam hal ini memang tepat kedua perkataan baru itu menggantikan perkataan yang terdapat di dalam Perlembagaan yang ada sekarang. Walaupun pada maksud dan hakikatnya adalah boleh diertikan sama sahaja seperti perkataan dipinda dengan perkataan-perkataan menggantikannya. Apa yang kita harus sedar perkataan-perkataan "Yang di-Pertua Negeri Sarawak" dan "Negeri-negeri Sabah dan Sarawak" adalah lebih jelas kepada rakyat jelata untuk memahaminya. Jika kita masih menggunakan perkataan

"Gabnor" dan "Negeri-negeri Borneo" seolah-olah perkataan itu tidak ada perkataan yang lain untuk menggantikannya.

Kita masih ingat lagi di negeri Sarawak di waktu penjajah dahulu, ketua negeri itu adalah seorang Gabnor berkulit putih dan Gabnor itulah juga sebagai orang yang menyerah negeri Sarawak selepas dijajah beberapa lama kepada rakyat negeri Sarawak merdeka di dalam Malaysia. Bagi kami rakyat di negeri Sarawak sudah pasti berbangga di atas perkataan-perkataan "Yang di-Pertua Negeri Sarawak" daripada perkataan-perkataan "Negeri-negeri Sabah dan Sarawak" daripada perkataan "Negeri-negeri Borneo". Oleh kerana perkataan Borneo boleh mengelirukan jika seseorang yang datang dari negeri-negeri asing. Juga sekarang terdapat negeri yang tertentu di Borneo masih lagi di bawah perintah penjajah. Dengan perkataan yang begitu jelas bagi negeri-negeri Sabah dan Sarawak, rakyat berasa lapang dan menyedari tanggungjawab rakyat merdeka serta juga dapat bekerja lebih rapat lagi dengan saudara-saudara di negeri-negeri lain di dalam Malaysia baik di bidang keselamatan, perpaduan, kebudayaan dan berganding bahu untuk membasmi aktiviti-aktiviti anasir jahat dan musuh negara.

Di zaman penjajah berkuasa di Sarawak yang menjadi satu sejarah Sarawak Gabnor kulit putih di negeri Sarawak telah terkorban disebabkan perasaan tidak sabar dan marah rakyat menentang penjajah dan Gabnor kulit putih di waktu itu yang berkuasa di negeri Sarawak. Oleh yang demikian saya berpendapat segala perkataan asing atas nama jawatan tinggi dan bagi kehormatan rakyat dan negara mestilah menggunakan perkataan kita sendiri sejajar dengan kedaulatan negara ini.

Saya adalah menyokong atas segala pindaan yang dimaksudkan oleh Rang Undang-undang ini dan menentang pihak-pihak yang membangkangnya.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memengerusikan Mesyuarat*)

6.20 ptg.

Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais (Parit): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Akta Perlembagaan (Pindaan) 1976. Saya suka menyentuh kepada Fasal 7 perkara 24.

Pindaan-pindaan kepada Perlembagaan berkaitan dengan pelucutan kewarganegaraan adalah kena pada masanya. Kerajaan patut diberi tahniah kerana menimbangkan pindaan-pindaan ini oleh kerana saya percaya bahawa pindaan-pindaan sedemikian timbul bukan sahaja dari pemikiran yang mendalam tetapi juga dengan memandang jauh. Saya katakan pindaan ini kena pada masanya ialah kerana dalam hubungan Rancangan Malaysia Ketiga Kerajaan telah memutuskan untuk menjayakannya ia memerlukan kerjasama yang jujur dari setiap warganegara di negara ini. Tidak ada tempat bagi mereka yang hanya pandai bercakap sahaja tetapi tidak berusaha untuk kejayaan rancangan ini.

Pindaan-pindaan yang baru ini akan memberhentikan ketidak jujur. Pindaan-pindaan ini memang wajar kerana orang-orang yang masuk dalam golongan untuk pelucutan tidak dinafikan kerakyatannya secara automatik tetapi melalui proses Perlembagaan. Dengan lain perkataan penafian tidak dibuat tanpa keadilan.

Tuan Yang di-Pertua, sungguhpun kesan-kesan kepada pindaan-pindaan ini hanya akan dirasakan di awal kurun yang akan datang atau tahun-tahun lapan puluhan Kerajaan mestilah memandang berat terhadap warganegara kita yang di dalam golongan profesyenal di seberang laut yang telah layak atau yang akan melayakkan diri dibidang teknologi dan juga yang akan dengan sebab-sebab yang hanya diketahui oleh mereka sendiri enggan balik ke sini untuk memberikan sumbangan terhadap pembangunan negara. Barangkali ramai di antara mereka yang berniat mengambil kerakyatan negara yang telah bermurah hati membenarkan mereka belajar. Sekiranya mereka berbuat demikian negara kita akan mengalami kerugian yang besar.

Saya yakin ianya tidak sekiranya Kerajaan tidak berubah kepada kebenaran dan memberikan keperluan insentif kepada warganegara yang di dalam golongan profesyenal ini di atas dasar membuat mereka yakin atau merasakan yang mereka itu diperlukan dan tidak kerana sebab-sebab lain. Semasa pelaksanaan Rancangan Malaysia Ketiga Kerajaan hendaklah berusaha bagi tidak menggalakkan warganegara kita yang di dalam golongan profesyenal ini daripada mencari sesuatu lebih baik dari apa yang ada sekarang di negara kita. Kita tidak mampu dengan

keadaan seperti itu di masa kita berada di saat-saat genting ini. Kita juga tidak dapat menafikan yang kita memerlukan mereka, dan jika kita kehilangan mereka, mereka akan hilang selama-lamanya dan kemungkinan yang hilang itu adalah golongan profesyenal yang ada warganegara kita. Kerajaan mestilah cuba memujuk warganegara kita yang belajar di seberang laut itu mempunyai niat untuk tidak mahu kembali semula ke sini setelah tamat perjanjian dan menjadi orang yang akan kehilangan taraf kerakyatannya.

Sebagai sebuah negara yang sedang pesat membangun Kerajaan hendaklah meminta kerjasama negara-negara yang lebih maju untuk membantu Malaysia dengan menafikan warganegara kita yang di dalam golongan profesyenal ini akan peluang-peluang untuk berhijrah sekurang-kurangnya sehingga ke sesuatu masa di mana mereka telah memberikan sumbangan yang berguna kepada negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, akibat dari pindaan-pindaan ini Kerajaan adalah dinasihatkan supaya meneliti kemasukan mereka yang pernah menjadi rakyat Malaysia kemudian meninggalkan negara ini beberapa tahun yang lampau dan sekarang mengakui menjadi rakyat Malaysia dengan menggunakan hak mereka untuk masuk ke negara ini. Tersangat ramai mereka yang di dalam golongan ini dan jika dibenarkan mereka ini masuk semula malangnya Kerajaan tidak boleh untuk menafikan mereka akan hak ini. Mereka tidak memberikan banyak sumbangan terhadap pembangunan negara ini. Ramai di antara mereka tidak dapat menyesuaikan diri dengan masyarakat Malaysia, dan saya sedia berkata bahawa mereka inilah orangnya yang akan menghalang kemajuan peraduan negara. Pengaruh yang dibawa oleh mereka ini dari luar negeri mungkin tidak mendatangkan faedah kepada usaha-usaha Kerajaan dalam menyusun semula masyarakat Malaysia yang berbilang kaum.

Tuan Yang di-Pertua, adalah diharapkan juga bahawa dalam pertimbangan untuk perlucutan kerakyatan Kerajaan akan bertimbang rasa terhadap mereka yang benar-benar bertujuan untuk mengerti hak kerakyatan Malaysia dengan baik kerana kerakyatan yang mereka telah perolehi tan a pengetahuan mereka.

Sebelum saya akhiri ucapan saya mengenai perkara ini ada satu perkara yang memerlukan pemikiran yang mendalam dan perkara ini ialah a a akan jadi kepada mereka yang telah dilucutkan kerakyatan tetapi dibenarkan tinggal di negara ini? Mungkinkah mereka akan menjadi lagi seorang yang tidak mempunyai kerakyatan yang akan menikmati keamanan dan ketenteraman negara ini atau mungkinkah mereka menjadi satu masalah yang tak dapat dielakkan oleh masyarakat Malaysia.

6.28 ptg.

Tuan Ngan Siong Hing (Kinta): (*Dengan izin*). Mr Speaker, Sir, I think no less than a million words have poured out from the mouths of the different Members of Parliament in this House. Sir, as far as I am concerned, I view this Bill with considerable forebodings. It is another major onslaught on the supreme law of the country. This is an affront to logic, an affront to what I would want to call the national conscience. By the passage of this Bill, millions of people are now caught by what the ramifications of this Bill can bring. This is where it is unfair and unconscionable.

A Bill of this magnitude, I would have thought, to amend the Constitution ought not to have been laid before this House, before the people to whom we are all responsible have had a chance of debating the Bill and giving their views. In other words, Mr Speaker, Sir, the Bill must first be vetted by public opinion, but public opinion finds no avenue of expression these days. The Press, that most vocal son of a democratic country, that most vocal son of parliamentary democracy, is today shockingly a prisoner of fear. The intimidated Press and the public are being disciplined to think in a particular way. This is what the Bill is supposed to be.

The time-honoured belief that the existence of a Parliament signifies democracy is as far as I am concerned a lofty ideal. In the context of Malaysian politics today, the Parliament where Members are supposed to parley become no more than an automaton to roll out Bills and laws that go to preserve the status quo. Mr Speaker, Parliament is activated whenever the occasions suit the establishment to debate Bills that will only enhance the powers of the Government. The Parliament of this country, I am sad to say,

Mr Speaker, is not used for constructive purpose. It exists, as far as I can understand, as part of a power game to preserve, to safeguard and to protect the interests of the perpetrators of injustice and the purveyors of political bigotry.

To deny the people even their basic rights is to carry the country one step further to the brink of revolution, and as for revolution we have heard so much of it and we are still hearing about revolution. And is revolution the answer, Mr Speaker, Sir? If this not what the Government wants, then I say, "Stop it!" If it is what the Government wants, then I say, "Go ahead!" But stop using Parliament as a tool of oppression. Stop using Parliament to legalise illegality. Stop using Parliament to intimidate. Stop using Parliament in the name of democracy.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: But you are still free to say it, Ahli Yang Berhormat.

Tuan Ngan Siong Hing: But that is guided democracy. (*Ahli-ahli Yang Berhormat: No!*) Stop using Parliament to hoodwink the gullible.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: If you go against the Standing Orders, I will stop you from talking! (*Ketawa*).

Tuan Ngan Siong Hing: But I am not going against any Standing Order.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Please proceed.

Tuan Ngan Siong Hing: Stop using Parliament in the name of the country and the people.

Mr Speaker, Sir, I am sure we are all aware that the whole world is now laughing at us; the whole world is now laughing at Malaysia.

Malaysia, once upon a time, was supposed to be a light-house of democracy. What is it today, Mr Speaker, Sir? A labyrinth of darkness. I hope, Mr Speaker, Sir, that you agree with me.

But where does this lead to? I was one of those who saw the Union Jack being lowered and our national flag being hoisted way back on 31st August, 1957, Merdeka Day. But it

appears to me that the Government sees a red flag in every nook and corner of the country. Something must be wrong somewhere. Is there no land in this country? Is there no wealth for the people? Is there no justice? Is there no Parliament? We have everything. Mr Speaker, Sir. Yet what has become of the country today? Call me what you like, Mr Speaker. I see oppression everywhere. I see indifference to the plight and sufferings of the people—the working class, the peasants. I see indifference. What I find is officialdom, autocratic attitude of the people who rule and such must be done away with, and yet we have a Constitutional Amendment Bill which, in my opinion, seeks to further reinforce the power of those people who are already top autocratic.

Mr Speaker, Sir, this Bill, as far as I am concerned, will further drive away many a good man from entering politics, and we do not have enough good men in politics. I am sad to say, Mr Speaker, Sir, that what we have is a bunch of caboodle, men who strive to stay at the pinnacle of power in the name of national interest and naked capitalism.

Mr Speaker, Sir, the fact that this Bill originally intended to deprive arrestees of the right counsel clearly indicates the purport of the Government. This Bill only adds to the mounting unsavoury heap of unconstitutional or constitutional jurisprudence. It gives nothing to the country. It gives nothing to the people to be proud of.

This Bill does not attract the higher patriotism of the people. It only seeks to court the wrath of the people, the wrath of the masses, the wrath of the working class, the wrath of the peasants. This is what this Bill is for!

Mr Speaker, Sir, why is all this happening. I do not understand. Common sense will tell that the overall intention of this Bill is to enable the Government to do anything otherwise illegal and unconstitutional with a semblance of legality and constitutionality.

When this Bill is passed, Mr Speaker, Sir, those present in this House can then look back, but I suppose that by then it will be too late. By this Bill the Government meant to say that all citizens must obey the Rule of Law even though the law is unjust—and that is what is meant by the Rule of Law! In this country, as far as I am concerned,

my view of the Rule of Law has changed, not that I want it, but I find that I am today a victim of the System, a victim of circumstances beyond my control and there are a mass of labour laws, the Internal Security Act, etc., where we are also helpless, where we all cannot do a thing. In my opinion, they are all unjust, but we have to respect those unjust laws, and that is what is meant by the Rule of Law, and that is what is meant by Parliamentary democracy, Mr Speaker, Sir. Is that the sort of democracy that we have been brought up to think about, to fight for, to champion to preserve? Maybe to some of them but not to me.

Mr Speaker, Sir, this is true because laws are still made by Parliament, as I have said. Beyond the four walls of Parliament there is nothing that the people can do. It would, perhaps, be another quarter of a century before many of us realise the full impact of all these changes. This House may be able to stop people from expressing their views but it certainly cannot kill the feelings of men of conscience. Those of us, Mr Speaker, Sir, who stand here today to condemn this Bill, perhaps, stand the risk of losing our fundamental rights and civil liberties but, as I have said, these are only lofty ideals which do not exist in reality and if we have to pay for it, let us pay for it now. We would have lost nothing and just as there are those who agree merely to survive, there will be sufficient people in this country, Mr Speaker, Sir, who will survive to disagree. I therefore, Mr Speaker, Sir, beg to oppose the Bill.

6.37 ptg.

Tuan Haji Ahmad Shukri bin Haji Abdul Shukur (Padang Terap): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan seperti yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita semalam.

Sesungguhnya tujuan pindaan-pindaan itu sangat penting untuk memperseimbangkan kedudukan dan perkembangan semasa dalam satu perkara yang tertentu seperti perkembangan-perkembangan beragama dalam Malaysia, perjalanan undang-undang dan keadilan dan lain-lain perkembangan yang diperlukan oleh Perlembagaan kita dipinda. Umpamanya, dalam perkembangan beragama oleh kerana tradisi kita rakyat di Malaysia ini berbilang-bilang kepercayaan dan agama dan oleh kerana Perlembagaan negara kita telah

menentukan kebebasan beragama kepada seluruh rakyatnya, maka cadangan pindaan kepada Fasal (2) Perkara 12 dalam Perlembagaan yang memperuntukkan memberi hak-hak tiap-tiap kumpulan agama menubuh dan menyelenggarakan institusi-institusi untuk pelajaran kanak-kanak dalam agama kumpulan masing-masing. Peruntukan ini bukan sahaja melengkapkan sepenuhnya kehendak Perlembagaan negara kita yang telah menentukan hak kebebasan beragama, bahkan juga sejajar dengan Rukunegara yang menjadi tatasusila dan pegangan hidup rakyat Malaysia seluruhnya. Ini juga sangat penting dan berkesan dalam usaha kita membentasi pengaruh dan fahaman komunis yang mana fahaman komunis itu adalah merupakan satu ideologi yang tidak percaya kepada syarat hidup beragama sepertimana yang kita amalkan sekarang. Untuk membentasi fahaman yang seperti itu hanya berkesan dengan cara mendekatkan anak-anak masyarakat kita dengan ugamanya, terutama sekali dengan agama Islam. Jadi, Fasal (2) dalam Akta ini saya rasa sangat penting kepada perkembangan-perkembangan beragama, khususnya agama Islam bagi seluruh rakyat Malaysia sejajar dengan Rukunegara kita dan berkesan untuk membendung pengaruh ideologi komunis.

Tuan Yang di-Pertua, saya sangatlah tidak bersetuju dengan apa yang telah dipertanyakan oleh salah seorang Ahli Yang Berhormat dari pihak Pembangkang dalam Dewan ini semasa berucap semalam yang menuduh bahawa pindaan kepada Fasal (2) Perkara 12 dalam Perlembagaan adalah menekan kepada kumpulan-kumpulan agama yang lain daripada agama Islam. Tuduhan ini saya rasa merupakan suatu tuduhan yang boleh dianggap jahat, padahal dalam Fasal 2 yang baru dicadangkan itu dengan terang dan jelasnya memperuntukkan tiap-tiap kumpulan agama berhak menubuh dan menyelenggarakan institusi-institusi untuk pelajaran kanak-kanak dalam agama kumpulan itu sendiri. Tidaklah boleh ada perbezaan, kata Fasal 2 itu seterusnya, semata-mata oleh sebab agama dalam mana-mana undang-undang berkaitan dengan institusi-institusi itu. Walau bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, saya inginlah hendak menyentuh sedikit Fasal 28 dalam Akta ini. Sesungguhnya saya sedar tujuan mengadakan Perkara 125A setelah Perkara 125 dalam Perlembagaan Persekutuan ialah untuk diperakui ataupun untuk diakui sah akan perjalanan mana-mana kes yang telah

berjalan sejak tarikh penubuhan Malaysia dahulu, sehingga hari ini yang mana Hakim Mahkamah Persekutuan mengadili atau mengadilkan sesuatu kes seperti kes jenayah umpamanya, dibicarakan di Mahkamah Tinggi dan apabila kes itu dirayukan kepada Mahkamah Persekutuan maka hakim yang sama dibolehkan mendengar kes itu di Mahkamah Persekutuan pula. Inilah tujuan Fasal 28 Akta ini tanpa sebarang sangkaan (prejudice) terhadap keadilan yang berjalan seperti itu dalam mahkamah-mahkamah keadilan di negara kita. Inginlah saya meminta kepastian daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita iaitu adakah amalan yang seperti ini menjadi suatu ke-laziman kepada mahkamah-mahkamah pengadilan mana-mana negara demokrasi dalam dunia ini mengamalkan seperti yang kita amalkan ini. Dan saya juga meminta kepastian iaitu dengan cara yang demikian tidakkah mungkin keputusan Mahkamah Persekutuan terpengaruh juga oleh suasana pengadilan yang telah berjalan di Mahkamah Tinggi yang terdahulu daripada Mahkamah Persekutuan ini.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ikhlasnya saya menyatakan bahawa dalam menghadapi Fasal 28 Akta ini saya tidaklah sekali-kali bersedia untuk dipergunakan menjadi alat kepada mana-mana pihak dan sesungguhnya saya juga tidak sekali-kali berniat untuk kepentingan seorang dua yang mungkin terlibat dengan Fasal 28 Akta ini. Saya timbulkan Fasal ini hanya semata-mata untuk keadilan undang-undang yang berjalan di negara kita, kerana kita bimbang kemungkinan perjalanan undang-undang dan keadilan di negara kita menimbulkan keraguan perjalanan undang-undang itu sendiri dan kemungkinan masaalah ini boleh dipertikaikan oleh mana-mana pihak.

Inilah sahaja tujuan saya menimbulkan perkara ini dan tidak lebih daripada itu. Berbalik kepada Fasal 28 Akta ini, jika pindaan kepada Perlembagaan negara kita dibuat dengan mengadakan Perkara 125A atas sebab-sebab menghadapi masaalah kekurangan hakim dalam negara kita pada satu ketika seperti sekarang ini, maka adakah pada suatu ketika yang lain manakala hakim-hakim di negara kita telah mencukupi akan dipinda pula Perlembagaan Persekutuan? Hal yang seperti ini juga boleh menimbulkan suatu keraguan di atas sikap-sikap kesucian dan keadilan mahkamah di negara kita ini.

Itulah sahaja yang hendak saya bangkitkan dalam Fasal 125A ini, dan sekali lagi saya menyatakan bahawa saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya jemput Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menjawab.

6.46 ptg.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan banyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberikan pandangan, teguran serta menyuarakan kebimbangan masing-masing berkenaan dengan pindaan kepada Perlembagaan yang telah saya kemukakan itu. Sebelum saya memberi penerangan sedikit sebanyak atas perkara-perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian sukalah saya memberi pandangan sebagaimana yang saya memberi pandangan semalam pada masa saya mengemukakan Rang Undang-undang pindaan ini, iaitu pindaan ini tidaklah dibuat dengan cara terburu-buru, secara tergesa-gesa sebagaimana sebilangan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat di sini memikirkan kami semua berbuat demikian. Saya telah menerangkan iaitu pindaan-pindaan yang dikemukakan ini telah dikaji dengan mendalam bukan sahaja oleh satu badan, bahkan badan-badan lain seperti badan-badan pegawai, badan Kementerian, iaitu peringkat Kementerian di antara Kerajaan Persekutuan dengan wakil-wakil daripada Negeri Sabah dan Sarawak dan juga oleh Jawatankuasa Kabinet. Jadi pindaan-pindaan ini telah ditapis, dibahas dan difikirkan dengan sedalam-dalamnya barulah dikemukakan pindaan ini ke Dewan ini.

Saya suka juga memberi makluman kepada saudara sekalian iaitu cadangan hendak mengemukakan pindaan ini di dalam Dewan yang mulia ini telah dibuat tiga kali dan kita terpaksa bermesyuarat sebanyak tiga kali sebelum kita mengadakan mesyuarat ini. Tetapi oleh kerana banyak perkara-perkara yang dikemukakan dan dicadangkan kepada Kabinet dan Menteri-menteri berkehendakkan kajian dan siasatan yang mendalam dan giat lagi maka pembawaan pindaan ini ditangguhkan sehingga hari ini.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam perbahasan kita ini ada sebahagian daripada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian mengatakan kebimbangan bahawa pindaan ini akan

menyentuh hak-hak asasi dan hak-hak yang mustahak dan Ahli-ahli Yang Berhormat semua tidak diberi masa yang cukup bagi menyemak, mengkaji, menengok dan memahami tujuan-tujuan dan pindaan-pindaan yang ada di dalam Rang Undang-undang pindaan ini.

Tuan Yang di-Pertua, kalau Ahli-ahli Yang Berhormat mengkaji dengan sebenarnya dan mendalam kandungan-kandungan maksud-maksud yang dikehendaki di dalam Rang Undang-undang pindaan ini perkara-perkara yang kontroversi amatlah sedikit. Saya akan membutirkan perkara yang menjadi kebimbangan yang difikirkan menyentuh hak asasi dan perkara yang mustahak bagi dipertimbangkan dengan sehalus-halusnya dan berkehendakkan masa bukan sehari dua hari bahkan ada yang menyatakan berkehendakkan dua minggu hingga sebulan. Tetapi kalau kita teliti kandungannya betul-betul, fahamkan dan membandingkan pindaan ini dengan Perlembagaan bukan semata-mata diambil satu-satu perkataan dalam Undang-undang pindaan ini, kita memahami kebanyakan pindaan ini adalah perkara biasa dan tidak menyentuh banyak hak asasi. Saya telah menerangkan semalam iaitu perkara-perkara yang telah dikemukakan, misalnya, ada perkara berkenaan dengan nama Persekutuan, menyusun semula nama negeri-negeri mengikut susunan alphabet, perkara berkenaan dengan perkhidmatan awam (public service) yang kita telah berunding berbulan, malah bertahun dengan Kerajaan Negeri Sabah dan Sarawak supaya kita mengadakan integrasi Jabatan-jabatan Persekutuan di negeri-negeri itu dan juga integrasi uniformasi berkenaan dengan polis dan begitu juga yang lain berkenaan dengan perkara berkenaan dengan negeri-negeri, berkenaan dengan hak Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dan Timbalan Yang di-Pertuan Agong. Itu perkara yang banyak kalau saudara-saudara betul-betul meneliti-nya dengan sedalam-dalamnya, tetapi sebaliknya memanglah kebiasaan Ahli-ahli yang di hadapan saya di sini, terutamanya Pembangkang memang mengambil kesempatan dan selalu menjerit memomok-momok jika dikemukakan pindaan Perlembagaan, tetapi momok-momok yang disebut, yang dijerit-jeritkan tidak ada dan Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian tentu tidak tertarik dengan percakapan yang dijeritkan oleh momok dan hantu yang telah disebutkan oleh Ahli-ahli Pembangkang di hadapan saya ini.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam penerangan saya, saya minta izin bercakap dalam Bahasa Kebangsaan dan bahasa Inggeris. Momok yang pertama disebut oleh Ahli Yang Berhormat di hadapan saya yang pertama mengatakan pindaan dikemukakan dengan dengan tergesa-gesa dengan tidak memberi cukup masa. Yang kedua, menuduhkan Kerajaan ini mabuk kuasa (power-drunk). Cuba siasat, cuba baca pindaan itu, apakah kuasa-kuasa yang hendak ditambah yang tidak ada, yang kurang di tangan Kerajaan sekarang? Pindaan-pindaan ini membetulkan lagi, mengemaskan lagi dan mengisi kalau ada kekurangan dan hendak mengatasi kesulitan yang dihadapi oleh jentera-jentera Kerajaan khususnya Polis, masalah keselamatan yang tentu kita sendiri mengetahui dalam perjalanan mentadbirkan negara ini dari setahun ke setahun menghadapi bermacam-macam masalah undang-undang yang dipergunakan oleh anasir-anasir yang kita hendak membendung kegiatan-kegiatannya.

Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, saya suka menjawab Ahli Yang Berhormat yang di hadapan saya yang mengatakan Kerajaan ini power-drunk. Kita tidak power-drunk sungguhpun sembilan perpuluhan sepuluh daripada Ahli-ahli di sini di dalam satu parti. (Tepuk).

Tuan Yang di-Pertua, saya suka juga memberi cabutan-cabutan dari pandangan-pandangan ahli-ahli undang-undang berkenaan dengan cara dan cermatnya dan bertimbangrasanya Kerajaan ini sejak daripada tahun 1957 menjalankan dan menggunakan kuasa-kuasa yang berat dan besar itu bagi mentadbirkan negara ini. Saya suka dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, membacakan petikan di dalam satu buku yang ditulis oleh Tan Sri Suffian yang berkata:

"An important point to be made out of the Federal Government's exercise of extraordinary powers"

Ya, kita ada extraordinary powers. Ahli-ahli Yang Berhormat jangan lupa negara ini masih di dalam keadaan emergency. Mengikut Perlembagaan, declaration of emergency masih berjalan kuasa sepenuhnya di dalam tangan Kerajaan, tetapi kita tidak menggunakan kuasa dengan sewenang-wenangnya. Dalam buku ini mengatakan:

"An important point to be made out of the Federal Government's exercise of extraordinary powers" ini Tan Sri Suffian bercakap berkenaan dengan emergency

power dan subversion—"during the Emergency is that everything that was done was sought to be done in accordance with the Constitution"—and not in accordance with our wishes and whims and fancies—"and throughout the period the Constitution was never, never suspended. Though it is, of course, true to say that some of the powers assumed were inconsistent with some provisions of the Constitution, but such deviations in the special circumstances were all of them authorised by the Constitution itself."

Finally it is stated here:

"It is worth noting that at no time did the Government, despite the wide powers available to them, abridge in any way any of the provisions relating to fundamental liberties."

Now, our record proves it in spite of what the Honourable Members in front of me said.

May I cite another legal author with regard to how careful and how cautious we are in the exercise of this extraordinary power. There is another book by Grosh which says:

"During the period of Emergency, neither the Federal Parliament nor the Federal Executive invoked anything like the full scope of their powers. State Legislatures and Governments continued to function. Indeed two national elections—maybe three or four national elections—were held and fundamental liberties were generally not subjected to greater restrictions than could have been accomplished under Article 149 under other constitutional powers."

Now, I stress this thing to remind Honourable Members not to be so easily swayed by those Honourable Members who do not do their homework, if I may say it with great respect, and who refuse to recognise the records of this Government that we do not and we are not drunk with power.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka memberi pandangan-pandangan atas provision yang ada di dalam Rang Undang-undang ini. Pertamanya, saya hendak memberi penjelasan dan penerangan berkenaan dengan Article 5 (4) ataupun Clause 4 dalam Bil kita. Mula-mula memang ada tersilap semasa hendak meminda Article 5 ini. Di dalam Article itu

termasuk Clause (3) yang tidak bertujuan kita hendak memasukkan Clause (3) itu yang berkaitan dalam Clause (5) yang berbunyi:

"Clauses (3) and (4) do not apply to an enemy alien."

This is in respect of fundamental liberties which affect the liberties of a person. It was never intended to take away the right of being informed about the grounds of a person's arrest and the right to be defended by counsel of a person's choice as provided under Article 5 (3). We are aware of this and many of us have been trained in law. We have been trained in law and to value liberties of person, property or otherwise. We do not take it easily, nor do we "fiddle about"—as some of the Honourable Members used the term "fiddle about"—with the Constitution affecting the liberties of the person. We are quite responsible in this.

Sekarang yang saya katakan Artikel ini akan dipinda lagi selepas mendengar pandangan-pandangan dari pihak-pihak yang di luar dan juga di sini supaya tidak ada salah faham dan kuasa-kuasa ini tidak luas daripada yang berpatutan. Saya sendiri menyemak benda ini sehingga malam semalam dan saya sendiri melihat pindaan yang telah dicadangkan kepada Dewan ini masih lagi luas dan patut dikurangkan lagi dan saya akan mengemukakan pindaan kepada pindaan itu, dan ini sikap saya jika Ahli-ahli Yang Berhormat di hadapan saya masih tidak memahami sikap kita memerintah negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, yang kita bimbang ialah kalau tidak ada peruntukan berkenaan dengan hak seseorang itu bila ditangkap mengenai sesuatu kesalahan dan kebanyakan yang besar ialah tidak ada peruntukan di dalam satu Ordinan yang kita beri contoh yang tidak ada memberi hak ini, hak mereka itu mesti dibawa di hadapan Magistrate dalam masa 24 jam selepas ditangkap. Hak itu tidak ada terkandung di dalam satu Undang-undang iaitu Restricted Residence Enactment, tidak ada jaminan itu, tidak ada provision itu dan itu diakui dan ini akan dibuktikan, bukan hendak meluaskan kuasa-kuasa bernaharajalela kita. Dan Restricted Residence Enactment was ruled by the Federal Court a few years ago to be a valid law under the Constitution, although there is no provision requiring the authorities to bring the detainee to a magistrate within

twenty-four hours of the arrest. Now, the proviso, therefore, only seeks to declare what is not written in the law.

Sebalik daripada sangkaan-sangkaan Ahli ahli Yang Berhormat itu, Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang saya katakan di peringkat Jawatankuasa nanti saya akan mengemukakan pindaan kepada pindaan kepada Clause 4 di dalam Bil ini. Saya suka juga menyambungkan dan memberi pandangan kepada Artikel atau Clause yang lain, yang telah dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dan saya suka menarik perhatian dan pandangan berkenaan dengan Clause 6 dalam Bil kita (Clause 6 in the Bill) yang hendak meminda Artikel 12 Perlembagaan. Tujuan pindaan ini bukan sebagaimana Ahli Yang Berhormat dari Kepong mengatakan hendak menghad, hendak menarik hak orang memberi ajaran agama kepada anaknya. Tujuannya di sini memang tidak nampak jika Ahli-ahli Yang Berhormat tidak mengaitkan maksud di dalam Clause 6 ini dengan Education Act. Maksud Clause 6 ini dalam Bil ialah ada orang-orang mengambil kesempatan membuka sekolah dengan tidak payah mendapat kebenaran daripada Kementerian Pelajaran kerana berlandung pada pengajaran agama. Jadi, peruntukan yang ada sekarang, jika sesuatu badan atau sekolah itu mengajar agama boleh jadi dalam satu masa selama satu jam sahaja sehari tetapi masa yang lain dia mengajarkan subject-subject secular, dia tidak payah mendapat kebenaran daripada Kementerian Pelajaran fasal dia berlandung. Kepada saya ialah sekolah yang mengajar agama walaupun hanya mengajar setengah jam agama, yang lain semua Science, Mathematics, Geography, History, Physics dan lain-lain lagi dan ini hendak menumpukan orang-orang yang mengambil kesempatan institution ini bagi mengelakkan daripada hendak dan kemahuan Education Act kita. Ini akan menumpukan dan kita tidak sekali bertujuan hendak menghadkan dan menahan ibubapa hendak mengajar anaknya dalam agama masing-masing sebagaimana yang dituduh oleh Ahli Yang Berhormat dari Kepong.

With regard to the citizenship provisions which are contained in Clause 7 and 8 of the Bill, now the amendments here only require a change of definition of countries outside the Federation to include not only a foreign country but also a Commonwealth country, the idea being therefore that if any Malaysian citizen is allowed to exercise rights in a

country outside the Federation, privileges which are exclusively reserved for nationals of that country, that would be a ground for the deprivation of his citizenship.

Now, this amendment will put all Malaysian citizens in so far as their treatment in a country outside the Federation is concerned on equal footing among themselves and there ought to be no discrimination between Commonwealth and non-Commonwealth countries. Now, this will ensure national integrity and unity in the years to come.

The proposed amendment does not amount to a question of sensitive issues as some Honourable Members have suggested and it does not come within the definition of the Sedition Act. This amendment has gone through the process of the Conference of Rulers who have given their consent.

Another Clause on which I would like to give clarification is Clause 17, i.e. with regard to Article 65 (2) on which comments had been made by some Honourable Members. The proposed amendment is to enable the Yang di-Pertuan Agong to appoint Clerks to the Senate and to the House of Representatives on a secondment basis, of a fixed duration, which had been adopted for a long, long time. Now, I cannot agree, as alleged by the Honourable Member for Kota Melaka, that this amendment will effect the independence of Parliament or its service. I do not see how that point arises—appointment of Clerks to the Council affecting the independence of this noble House. Isn't he exaggerating a bit? Ini yang saya kata memomok-momokkan. (*Ketawa*).

Tuan Yang di-Pertua, ada ramai juga bilangan Ahli-ahli Yang Berhormat memberi pandangan kepada Clauses 26 dan 27 dalam Bill ini. Now increase in the number of judge—not the individual or the names of the judges—should be the concern of the Lord President and the Chief Justice who know much better than the Honourable Member for Kepong or the Honourable Member for Kota Melaka as to how many judges are required. The proposed amendment is nothing more than to enable a flexibility of methods in the increase of the number of judges by decision of the judicial authorities requesting for the increase of their own number. This

procedure could not be regarded as undermining the independence of the Judiciary, any more than the appointment of judges made on the advice of the Prime Minister.

Ini satu lagi momokan yang disebutkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di hadapan saya—independence of this House, independence of the Judiciary. Apa independence yang terlibat di sini, menentukan berapa hakim patut ada daripada 8 tambah 10; tambah 12. Apa benda yang melibatkan kebebasan hak Dewan yang mulia ini? Bagaimana dia memomok-momokkan. Itu sebenarnya saya katakan samada Ahli Yang Berhormat di hadapan saya itu tidak membacanya dan memahami sepenuhnya ataupun memang cuba sengaja memomok-momokkan kita semua dan nasib baik kita semua cukup umur (*Ketawa*). Itu tujuannya. Adakah tiap-tiap kali negara kita daripada setahun demi setahun makin maju, makin banyak perkara, makin banyak kes. Tiap-tiap kali hendak tambah seorang hakim amend the Constitution, amend the Constitution kerana tambah seorang hakim lagi, Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka; Ahli Yang Berhormat dari Kepong kata lagi, tiap-tiap hari asyik pinda Perlembagaan. Tujuan ini ialah hendak menyenangkan daripada tiap-tiap kali kita hendak tamhahkan hakim, kita datang ke Dewan ini, kita berikan kuasa itu kepada Yang di-Pertuan Agong, apa yang terlibat mengenai kebebasan, kemuliaan Dewan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka juga memberi pandangan berkenaan dengan Clause 28 dalam Bill ini, sungguhpun perkara ini telah disebutkan oleh rakan saya Menteri Undang-undang. Now this amendment is nothing more than to declare. Saya tarik perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat semua kepada pernyataan di situ. Article 125A (1):

"Notwithstanding anything contained in this Constitution, it is hereby declared . . ."

Bukan perkara baru. Ini perkara memang sudah jadi bertahun-tahun. Bagi hendak mengelakkan salah faham dan mencetuskan lagi jangan bersalah faham, maka digunakan "it is hereby declared". Kalau kita tengok di dalam Perlembagaan yang dahulu, peruntukan yang dahulu benarkan saya, Tuan Yang di-Pertua, menarik perhatian peruntukan Fasal 125 (10) yang kita pinda pada tahun 1966. Saya bacakan:

"A judge of the High Court who is appointed to be a judge of the Federal

Court shall cease to be a judge of the said High Court;

Provided that any such judge of a High Court who is so appointed shall continue to be a judge of such High Court for the purpose only of giving judgment in any case tried by him prior to his appointment as a judge of the Federal Court."

Kuasa ini memang sudah ada. Dan bagaimana yang diterangkan oleh Menteri Undang-undang tadi, dan disebut, dibutirkan Judges Federal Court yang mengambil cases ini di High Court. Berapa cases yang diambil. Benda itu berjalan sekarang. Itu tidak unconstitutional. Ini cuma hendak menerangkan lagi. Sebab perkataan yang dikatakan di situ "is declared". Kalau adapun berbeza sekarang, Lord President pun boleh jadi a Judge of the first instance. Dahulu Federal Judges semua ada, boleh. Kalau adapun perbezaan ditambah Lord President boleh mengambil cases of the first instance in the High Court. Ini bukan suatu perkara baharu. Bukan mengambil hak yang telah ada. Dan saya hendak menegaskan di sini, ini tidak ditujukan kepada siapa-siapa pun, walaupun ada kes, yang masih belum dibicarakan.

Ahli-ahli Yang Berhormat tentu berasa marah kalau datang tuduhan kepada kita sebagai wakil rakyat yang sedikit sebanyak ada akal fikiran dan tanggungjawab serta timbang rasa takkan dengan sewenang-wenangnya kita meminda Perlembagaan kita kerana satu perkara, satu kes. Mustahil. Kalau saya pun hendak berbuat begitu, barangkali tentu Ahli-ahli Yang Berhormat di sini tidak bersetuju. Kalau itu tujuannya. Tujuannya tidak sekali-kali begitu. Dan ada Ahli Yang Berhormat dari Payang menyatakan—saya bersetuju sangat Ahli Yang Berhormat dari Payang dan saya mengucapkan terima kasih—kenapa kita ada Borneo, kerana kita ada Semenanjung, kenapa tidak hendak disatukan. Ini ialah langkah yang pertama. Kita berharap pada suatu masa, court kita hanya satu, iaitu yang dikatakan Court Malaysia. Tidak dipecah-pecahkan, diadakan Chief Justice daripada Sabah dan Sarawak; Chief Justice dari Semenanjung. Ini permulaan kita berunding daripada satu masa kesatu masa bagi hendak menuju ke matlamat itu. Dan saya mengucapkan banyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Payang itu dan mudah-mudahan Tuhan panjangkan usianya. (*Ketawa*). Kita tidak boleh membuat demikian pada masa ini.

It is desirable, no doubt, but cannot be effected unless drastic changes are made in the structure of the Judiciary. That is why we cannot do it at the moment because there will be a lot of drastic changes to the set-up of the Judiciary.

Saya suka menyebut di sini iaitu this statement is nothing more than to declare the present legal position and this was not a recent invention but had been settled almost two years ago. The amendment will not prejudice any case at all, whether *sub judice* or otherwise.

Previously a judge of a High Court on being appointed a judge of the Federal Court was prohibited from exercising his jurisdiction as a judge of the High Court except to finish his part-heard cases which he had heard before his appointment to the Federal Court. This prohibition was removed by an Amendment Act, No. 31 of 1971 and back-dated to 19th November, 1966. As a result of the lifting of this prohibition, it would mean that a judge of the Federal Court is not prevented from hearing any High Court case. This amendment, therefore, is nothing more than to give an express declaration to that position. Now I stress this thing because so much emphasis has been given and so much meaning and implication had been suggested to this Clause. In the end, what is the meaning of a High Court? A High Court is a court presided by a judge, one judge. It makes no difference whether the judge is designated a Federal judge or a High Court judge. What difference does it make? When we talk of a High Court judge, it means one judge. Similarly, a Federal Court is a court with 3 judges or 5 judges as the case may be. The designation of these judges make no difference; their numbers are important in giving the necessary jurisdiction. What difference does it make whether a judge who sits in the Court of the first instance, in the High Court is a Federal judge or a High Court judge? It is, therefore, not true to say that this amendment is an attempt, as has been alleged and seriously alleged, to cure the defect of any *sub judice* proceedings.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara lagi ialah berkenaan dengan Clause 30 di dalam pindaan ini.

Perhaps many Honourable Members in this House are not aware that public servants

in Malaysia enjoy better security of tenure than their counterparts in the United Kingdom. It may surprise you all that public servants in Malaysia enjoy better security of tenure than their counterparts in the United Kingdom. In that country, public servants hold office during the pleasure of the Crown and, as such, have no right of being heard whatsoever. Disciplinary action can therefore be taken swiftly before being required, as a matter of law, to be given an opportunity of being heard by the person concerned. In Malaysia, the Constitution qualifies the tenure of office under pleasure but requires the disciplinary authorities to give rights of being heard to public servants. This has caused great delay and cumbersome proceedings and it would certainly be odd for the Government to keep employing civil servants and pay their salaries when they are, for example, being detained under the law because the Government considers them to be subversive and anti-national. Now the intention of this proviso is merely to free the disciplinary authorities from the Constitutional requirements of giving opportunity of being heard but it does not, as a matter of procedure, dispense with altogether the giving of such right. In some appropriate cases, for example, the disciplinary authorities may proceed under the rules of the General Orders which may require such rights to be given.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada pandangan-pandangan yang saya kata mustahak ini yang saya sebutkan; yang lain-lain itu semua ialah berkenaan dengan matter of public service integration yang berbangkit daripada perbincangan kita dengan Negeri Sabah dan Sarawak berkenaan dengan D.Y.M.M. Yang di-Pertuan Agong dan sebagainya.

Saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Padang Rengas yang memberi pandangannya dengan menggunakan akal fikiran, bukan dengan emosi atau hendak menarik-narik semangat sebagaimana yang telah dibuat oleh separuh daripada separuh Ahli-ahli Yang Berhormat yang ada di hadapan saya ini.

Saya suka juga memberi pandangan kepada Ahli Yang Berhormat dari Panti—yang juga saya anggap sebagai sahabat saya

(Ketawa) yang telah menyampaikan perasaan yang telah sebanyak-sedikit menyinggong hati sanubari pegawai-pegawai yang berkhidmat dengan ikhlas di dalam Jabatan Peguam Negara.

Pindaan ini yang dikatakan telah diberi cuma dalam dua hari sahaja tidak menjadi salah dan tidak melanggar Peraturan-peraturan Dewan yang mulia ini. Kalau Ahli-ahli Yang Berhormat semua memahami tujuan dan kehendak butir-butir pindaan-pindaan itu yang terkandung di dalam Rang Undang-undang ini walaupun pindaan datangnya dua jam sahaja masanya boleh faham tujuan dan maksudnya tidak berkehendak sebulan, dua bulan dan enam bulan notis. Saya cakap begini dengan sebab pandangan-pandangan semacam ini telah mengelirukan kita, memberi pandangan yang Kerajaan ini hendak memaksa dan memasukkan di dalam mulut Ahli-ahli Yang Berhormat semua satu perkara pindaan kepada dokumen yang amat mustahak kepada negara kita dengan paksa dengan tidak memberi cukup peluang masa meneliti, menengok dan mengkaji. Itulah sebabnya saya sebutkan. Kalau ada pandangan-pandangan atau fahaman semacam itu diambil oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di sini daripada percakapan-percakapan Ahli Yang Berhormat yang saya sebutkan tadi.

Tuan Yang di-Pertua, rasa saya sedikit-sebanyak saya telah cuba menjelaskan dan saya berharap dengan kepuasan hati Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini berkenaan dengan cadangan hendak meminda Perlembagaan kita yang terkandung di dalam Rang Undang-undang ini dan saya telah menerangkan ini saya fikir dengan jelas dan menumpukan kepada perkara-perkara yang mustahak yang mendatangkan kebingungan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat. Saya berharap dengan penjelasan ini keraguan-keraguan, kebingungan-kebingungan, tidak kepuasan hati dan sangkaan-sangkaan yang tidak baik yang telah dicurahkan dan dilemparkan kepada Kerajaan ini dapat dipadamkan daripada fikiran dan hati Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian. Kerajaan ini tidak berniat hendak khianat atau hendak lebih kuasa daripada yang ada sekarang. Jika keadaan mendesak dan kita terpaksa datang ke mari meminta kuasa lebih daripada yang ada, kita akan buat dan jika kita buat demikian ini ialah semata-mata bukan hendak memuaskan

nafsu-nafsu kita dengan kekuasaan, tetapi kalau mustahak dan desakan demi kepentingan dan keselamatan negara kita.

Oleh yang demikian, Tuan Yang di-Pertua, saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat semua dapat menyokong dan di dalam peringkat Jawatankuasa nanti saya akan mengemukakan dua pindaan kepada Rang Undang-undang yang saya kemukakan.

Tuan Yang di-Pertua, dengan itu saya mohon mencadangkan (*Tepuk*).

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya percaya tentulah Ahli-ahli Yang Berhormat telah sedar apabila Dewan menimbang satu undang-undang hendak meminda Perlembagaan hendaklah pungut undi bagi bacaan kali yang kedua dan ketiga dilakukan dengan cara belah-bahagian. Banyak Ahli-ahli Yang Berhormat baru yang ada bersidang yang telah dipilih pada Parlimen kita yang keempat ini, jadi saya hendak menerangkan lebih kurang caranya.

Di Dewan kita ini ada 6 petak atau block. Saya telah utuskan kepada tiap-tiap block ialah seorang Penghitung. Apabila Penghitung itu seru nama dan bagaimana Yang Berhormat hendak mengundi, Ahli-ahli Yang Berhormat ada tiga pilihan: satu pilihan bersetuju; satu pilihan tidak bersetuju; satu pilihan tidak mengundi. Saya tidaklah hendak buat sebagaimana kita buat dalam Parlimen Yang Kedua atau Ketiga dahulu yang pada pandangan saya tidak berbetulan sedikit, sungguhpun sah tetapi tidak berbetulan sedikit dengan peraturan yang dicadangkan di dalam Peraturan-peraturan Mesyuarat. Saya harap Ahli-ahli Yang Berhormat tidaklah ragu-ragu lagi dan tidak ada salah faham. Bila Penghitung seru nama, Yang Berhormat "A" bagaimana hendak mengundi. Saya harap Yang Berhormat "A" bangun dan berilah undi: bersetuju, tidak bersetuju, atau tidak mengundi; kemudian duduk. Bagaimana Yang Berhormat "B" hendak mengundi? Yang Berhormat "B" kata: bersetuju, tidak bersetuju, ataupun tidak mengundi. Itulah caranya.

Sekarang saya hendak pungut undi dengan jalan belah-bahagian dan saya jemput Juru Penghitung mengambil tempat masing-masing.

Usul dikemuka bagi diputuskan.

Dewan berbelah-bahagi; Yang Bersetuju, 130; Yang Tidak Bersetuju, 9; Yang Tidak Mengundi, Tisda

YANG BERSETUJU

1. Datuk Hussein bin Onn
2. Datuk Lee San Choon
3. Tan Sri V. Manickavasagam
4. Datuk Haji Mohd. Asri bin Haji Muda
5. Tan Sri Ong Kee Hui
6. Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie
7. Datuk Haji Abdul Ghani bin Gilong
8. Tan Sri Lee Siok Yew
9. Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof
10. Puan Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani
11. Datuk Amar Haji Abdul Taib bin Mahmud
12. Datuk Ali bin Haji Ahmad
13. Tengku Datuk Ahmad Rithauddeen Al-Haj bin Tengku Ismail
14. Datuk Haji Mohamed bin Yaacob
15. Tuan Michael Chen Wing Sum
16. Datuk Musa Hitam
17. Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah
18. Datuk Abdul Samad bin Idris
19. Tuan Haji Hassan Adli bin Haji Arshad
20. Tan Sri Choong Hon Nyan
21. Datuk Shariff Ahmad
22. Datuk Mohamed bin Rahmat
23. Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar
24. Datuk Sri Haji Kamaruddin bin Haji Mohd. Isa
25. Tuan Chan Siang Sun
26. Datuk Abdullah Ahmad
27. Tuan Mokhtar bin Haji Hashim
28. Datuk Haji Abu Bakar bin Umar
29. Tuan Richard Ho Ung Hun
30. Dr Sulaiman bin Haji Daud
31. Tuan Haji Ramli bin Omar
32. Tuan Abdullah bin Majid
33. Dr Goh Cheng Teik
34. Dr Neo Yee Pan
35. Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff
36. Tuan Rais Yatim
37. Tuan S. Subramaniam
38. Tuan Edmund Langge anak Saga
39. Tuan Mustapha alias Hassan bin Ali
40. Tuan Lew Sip Hon
41. Dr Ling Liong Sik
42. Tuan Mohd. Zahari bin Awang
43. Tuan K. Pathmanaban
44. Tuan Patrick anak Uren
45. Tuan Zakaria bin Haji Abd. Rahman
46. Tuan Luhut Wan
47. Tan Sri Datuk Syed Nasir bin Ismail
48. Tan Sri Syed Jaafar Albar
49. Tuan Abdul Ghafar bin Baba
50. Datuk Seno bin Abdul Rahman
51. Tuan Mohd. Khir Johari
52. Datuk Patinggi Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub
53. Dr Lim Chong Eu
54. Datuk Engku Muhsein bin Abdul Kadir
55. Tengku Zaid Al-Haj bin Tengku Ahmad
56. Tan Sri Haji Mohamed Said bin Keruak
57. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar
58. Datuk Stephen Yong Kuet Tze
59. Tuan Azahari bin Md. Taib
60. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat
61. Tuan Edwin anak Tangkum
62. Tuan Tan Cheng Bee
63. Datuk Peter Lo Su Yin
64. Tuan Jawan anak Empaling
65. Datuk Haji Shafie bin Abdullah
66. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yuans
67. Tuan Jonathan Narwin anak Jenggong
68. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid
69. Tuan Sulaiman bin Haji Taib
70. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah
71. Penghulu Abit anak Angkin
72. Tuan Latip bin Haji Dris
73. Tan Sri Abdul Aziz bin Yeop

74. Datuk Syed Nahar bin Tun Syed Sheh Shahabuddin
75. Datuk Peter Lim Pui Ho
76. Dr Hee Tien Lai
77. Wan Sulaiman bin Haji Ibrahim
78. Datuk Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak
79. Tuan Shaari bin Jusoh
80. Tuan Sanusi bin Junid
81. Tuan Pang Sui Chee *alias* Alex Pang
82. Tuan Lim Kiam Hoon *alias* Lim Ah Ying
83. Tuan Haji Ahmad Shukri bin Abdul Shukor
84. Tuan Haji Ahmad bin Haji Ithnin
85. Tuan Haji Mohammad Taufek bin O. K. K. Haji Asneh
86. Tuan Haji Madina bin Unggut
87. Tuan Oo Gin Sun
88. Tuan Haji Zakaria bin Haji Ismail
89. Tuan Racha Umong
90. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah
91. Datuk James Stephen Tibok
92. Tuan Jaafar bin Hamzah
93. Datuk Albert Mah
94. Tuan Buja bin Gumbilai
95. Tuan Haji Hadadak bin Haji D. Pasauk
96. Raja Nasron bin Raja Ishak
97. Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad
98. Puan Wan Zainab binti M. A. Bakar
99. Toh Puan Oon Zariah binti Abu Bakar
100. Tuan Ariffin bin Haji Daud
101. Tuan Lee Boon Peng
102. Tuan Yang Siew Siang
103. Tuan Liben anak Kato *alias* Wairy Leben anak Kato
104. Tuan Richard Damping anak Laki
105. Tuan S. Samy Vellu
106. Puan Chow Poh Kheng
107. Tuan Hishamuddin bin Haji Yahaya
108. Tuan Mak Hon Kam
109. Tuan Chin Hon Ngian
110. Tuan Au How Cheong
111. Tuan Loh Fook Yen

112. Tuan Wee Ho Soon
113. Tuan Sibat anak Tagong *alias* Sibut Miyut anak Tagong
114. Tuan Haji Abdul Manan bin Haji Othman
115. Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim
116. Tuan Abu Bakar bin Arshad
117. Tuan Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar
118. Tuan Haji Jamil bin Ishak
119. Tuan Syed Hassan bin Syed Mohamed
120. Tuan Chieng Tiong Kai *alias* Chieng Sie Lung
121. Tuan Thomas Salang Siden
122. Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim
123. Datuk Nik Hassan bin Abdul Rahman
124. Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin
125. Tuan Embong bin Yahya
126. Tuan Shamsuri bin Md. Salleh
127. Tuan Shamsuddin bin Din
128. Tuan Mohd. Bakri bin Rais
129. Tuan Hashim bin Ghazali
130. Tuan Lukman bin Abdul Kadir

YANG TIDAK BERSETUJU

1. Tuan Lim Kit Siang
2. Dr Chen Man Hin
3. Dr Tan Chee Khoo
4. Tuan Lim Cho Hock
5. Tuan Farn Seong Than
6. Tuan Lee Lam Thye
7. Tuan Chian Heng Kai
8. Tuan Oh Keng Seng
9. Tuan Ngan Siong Hing

YANG TIDAK MENGUNDI

Tiada

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua.

Dr Tan Chee Khoo: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk mencadangkan Rang Undang-undang ini diserahkan kepada satu Select Committee Dewan ini.

Dr Chen Man Hin: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mengikut Peraturan Mesyuarat, sesiapa Ahli Yang Berhormat pun ada hak membawa cadangan atau usul supaya suatu Rang Undang-undang itu diedarkan kepada satu Jawatankuasa Pilihan samada terdahulu daripada bacaan kali yang kedua, ataupun selepas daripada bacaan kali yang kedua. Usul itu, Yang di-Pertua akan kemukakan kepada Dewan, samada hendak menerimanya atau menolak.

Sekarang, Ahli Yang Berhormat dari Kepong dengan sokongan Ahli Yang Berhormat dari Seremban telah mencadangkan usul bahawa Rang Undang-undang ini diedarkan kepada satu Jawatankuasa Pilihan. Saya hendak kemukakan usul ini: Ahli-ahli Yang Berhormat yang bersetuju pada usul itu hendaklah kata, Bersetuju.

Dua Ahli Yang Berhormat: Bersetuju.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat yang tidak bersetuju pada usul itu hendaklah kata, Tidak.

Ramai Ahli-ahli Yang Berhormat: Tidak.

Tuan Yang di-Pertua: Saya dukacita memaklumkan bahawa usul itu tidak disetujui.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan tidak disetujui.

Tuan Yang di-Pertua: Sekarang kita sampai pada had hendak masuk kepada Jawatankuasa.

Saya berasa oleh sebab pegawai-pegawai dan juga Ahli-ahli Yang Berhormat telah lama sudah hadir dalam Dewan ini, saya fikir ada baiknya jikalau sekiranya saya tempohkan mesyuarat ini selama 15 minit untuk Ahli-ahli Yang Berhormat yang mana hendak menunaikan fardhu sembahyang Maghrib, boleh menunaikan sembahyang Maghrib. Jadi, saya tempohkan Dewan ini selama 15 minit, bila kita masuk balik, Dewan akan beredar kepada Jawatankuasa.

Dewan ditempohkan selama 15 minit.

Persidangan ditempohkan pada pukul 7.47 malam.

Persidangan disambung semula pada pukul 8.05 malam.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memperkerusikan Mesyuarat*)

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memperkerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 4—

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan pindaan kepada Fasal 4, sebagaimana yang telah disampaikan kepada Dewan ini dalam Kartas DR. 16/76 dan saya hendak juga mencadangkan laitu Pindaan ini saya hendak mencadangkan dipinda lagi, kalau mengikut dalam bahasa Inggerisnya dalam Clause 4 Kartas DR 16/76 itu. Pindaan ini, Tuan Pengerusi, saya telah beri notis mengikut Peraturan 57 yang disampaikan kepada Tuan Pengerusi.

Pindaannya ialah demikian—Pada ayat "Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law" di situ kekal. Tetapi perkataan yang berikut lagi selepas itu, "which makes no provision for the production of such persons before a magistrate", saya ulang lagi.

Selepas perkataan "the existing law" di dalam proviso itu, perkataan "which makes no provision for the production of such person before a magistrate", dipotong dan digantikan selepas perkataan "the existing laws" digantikan dengan perkataan "relating to restricted residence". Pindaan yang telah dipinda ini berbunyi demikian:

"Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law relating to restricted residence, and all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day".

Jadi, dalam Bahasa Kebangsaan, Tuan Pengerusi, ayatnya:

"Dengan syaratnya bahawa Fasal ini tidak boleh dipakai bagi apa-apa tangkapan atau tahanan yang dilakukan terhadap mana-mana orang di bawah Undang-undang yang ada".

Selepas perkataan yang ada, perkataan:

“yang tidak membuat apa-apa peruntukan tentang membawa orang itu ke hadapan seseorang Mejiseteret”,

dipotong dan digantikan dengan perkataan,

“yang berkaitan dengan kediaman terhadap”.

Pindaan keseluruhannya berbunyi demikian:

“Dengan syarat bahawa Fasal ini tidak boleh dipakai bagi apa-apa tangkapan atau tahanan yang dilakukan terhadap mana-mana orang di bawah Undang-undang yang ada yang berkaitan dengan kediaman terhadap, dan semua peruntukan Fasal ini hendaklah disifatkan sebagai telah menjadi sebahagian integral perkara ini mulai Hari Merdeka”.

Tuan Pengerusi, tujuan pindaan ini ialah sebagaimana yang saya terangkan tadi supaya mengurangkan lagi pintu keluasan berkenaan dengan kebebasan rakyat kita supaya perkara ini cuma terhad kepada masalah atau kesalahan kediaman terhadap (restricted residence). Ini yang saya sebutkan tadi bukanlah kita membuat pindaan-pindaan ini dengan sewenang-wenangnya dan kita mengahai sampai petang ini juga bagaimana kita hendak menentukan iaitu pindaan-pindaan ini tidaklah luas daripada yang berpatutan. Jadi, ini difikirkan dengan adanya pindaan ini, benda ini adalah terhad kepada perkara ini sahaja, perkara yang berkaitan dengan kediaman terhadap.

Tuan Pengerusi: Fasal 57 perenggan 2 di dalam Peraturan Majlis Mesyuarat berbunyi:

“(2) Apa-apa pindaan yang hendak dicadangkan hendaklah dikeluarkan pemberitahu sekurang-kurangnya satu hari terlebih dahulu. Pindaan demikian yang tidak dikeluarkan pemberitahu hendaklah diserahkan kepada Pengerusi dengan bertulis dan tiada boleh dicadangkan kecuali jika Pengerusi puashati bahawa tiada dapat dikeluarkan pemberitahu.”

Ahli-ahli Yang Berhormat baru sebentar mendengar hujah-hujah daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengapa pindaan ini perlu diadakan iaitu yang baru

ditimbangkan, setelah mendengar hujah-hujah, fikiran dan pendapat yang telah dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dalam masa membincangkan dan membahaskan dalam masa Majlis ini bersidang sebagai Majlis Mesyuarat. Jadi, dengan sebab itu, sudah tentu tidak ada waktu hendak memberitahu satu hari notis.

Dengan sebab itu, saya puas hati bahawa pindaan yang baru ini tidak dapat dijalankan atau tidak dapat diadakan satu hari notis sebagaimana yang dikehendaki di dalam Fasal 57 perenggan 2. Oleh sebab itu, saya kemukakan sekarang untuk dibahaskan sekiranya perlu dibahas, kalau tidak, saya undi, kerana ini pindaan atas pindaan. Jadi, kalau ada sesuatu pindaan di atas pindaan yang memang sudah ada, jadi pindaan terbaharu ini saya hendak undi terlebih dahulu, melainkan kalau ada orang yang hendak bercakap. Kita sudah lama bercakap dalam masa membincangkan bacaan kali yang kedua dan sudah dapat penjelasan yang luas dan boleh katakan memuaskan kepada orang yang sudah puas daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Dengan sebab itu, saya harap kalau hendak dibincangkan biarlah ringkas-ringkas sahaja, hanya mengenai dengan pindaan yang terbaharu iaitu saya bacakan di dalam bahasa Inggerisnya iaitu pindaan di atas pindaan yang sudah ada pada Kertas 16/76 itu hanya memotong perkataan:

“which makes no provision for the production of such person before a magistrate” digantikan dengan:

“relating to restricted residence”

dan dalam naskah Bahasa Malaysianya dipotong perkataan:

“yang tidak membuat apa-apa peruntukan tentang membawa orang itu ke hadapan seseorang mejiseteret”

digantikan dengan:

“yang berkaitan dengan kediaman terhadap”
Jadi, ini sahaja kalau hendak dibahaskan sekarang.

Sila Yang Berhormat dari Kepong.

8.16 mlm.

Dr Tan Chee Khoo: Tuan Pengerusi, saya hendak mengambil kesempatan untuk berucap sepatah dua di atas pindaan yang baru ini yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Tuan Pengerusi, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah menerangkan bahawa Kerajaan telah mengkaji dengan mendalamnya atas pindaan keseluruhannya yang dibawa oleh Kerajaan, tetapi, Tuan Pengerusi, Kerajaan mula-mulanya membawa pindaan yang disebutkan di sini dan baru-baru ini bawa lagi satu pindaan menggantikan pindaan yang dahulu dibawa di Dewan ini. Tuan Pengerusi, ini menunjukkan Kerajaan bukan tidak membuat salah, ini menunjukkan keseimbangan yang dibangkitkan oleh pihak Pembangkang mahupun back-benchers ada menarik perhatian Kerajaan. Saya sendiri berasa sukacita kerana Kerajaan telah membawa pindaan yang baru ini, saya hendak bertanya kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri in what way, Mr Chairman, Sir, can the latest amendment affect the meaning of Clause 4. As far as I can see, Mr Chairman, Sir, Clause 4 if it were left by itself would serve just as well—without this amendment.

Tuan Pengerusi: Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka.

8.18 mlm.

Tuan Lim Kit Siang (Kota Melaka): Tuan Pengerusi, oleh sebab ada perkara teknikal dalam Rang Undang-undang ini, saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Pengerusi, oleh kerana pindaan ini baru dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, kita tidak ada peluang untuk menimbang dengan mendalam implikasi-implikasi pindaan-pindaan baru ini. Kalau ada peluang barulah boleh kita memberi impressions dan minta penjelasan daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengenai effects pindaan yang baru. Saya nampak yang pertama bahawa pindaan ini:

"Provided that this Clause shall apply to the arrest or detention of any person under the existing law relating to restricted residence."

(Dengan izin) I observe that the specific law is not mentioned but a very wide phrase is used—"restricted residence". In other words, my impression—I am not a lawyer and, as I have said, I have not had the opportunity to study the implications of this latest amendment—is that this proviso is not

tied to any one particular law but has a general coverage, a general applicability, to laws relating to restricted residence, which seems to give it, nonetheless, a very wide ambit which, in view of the fact that there had been considerable abuse of Police powers by Police Officers with regard to the use of the Restricted Residence powers, is still objectionable. I would like to ask the Honourable Prime Minister whether this further amendment will now apply only with regard to a detainee or to an arrestee who has violated, say, a Restricted Residence Order, who has already been put under Restricted Residence and who violates the Restricted Residence Order and, therefore, this applies; or does it apply to an arrestee or a detainee who has been arrested but who has not been placed under Restricted Residence but under the Restricted Residence Enactment—whether it affects only with regard to a person who has violated an Order already put on him that he must be under Restricted Residence and that he need to keep to that Order of staying in that restricted area, which will be specific; or is it very wide that any person arrested under the Restricted Residence Enactment to be considered whether to be placed under Restricted Residence or otherwise, that he will not be required to be produced before a magistrate within 24 hours. If this is the case, I think it is too wide to the extent that the fundamental liberty of an individual is not protected and, therefore, cannot be supported.

8.20 mlm.

Tuan Ariffin bin Haji Daud: Tuan Pengerusi, saya mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kerana sanggup menerima pendapat-pendapat, pandangan-pandangan semasa Rang Undang-undang ini dibahaskan dan setakat fahaman saya dengan adanya pindaan yang baru dibuat ini it means that as long as a person is not an enemy alien he has the right to his counsel; he has the right to know the charge against him; and if he is not an enemy alien, it now means that only those persons who commit offences connected with restricted residence can be detained without the order of the Court. Jadi oleh sebab itu, saya sekali lagi mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

8.22 mlm.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: (Dengan izin) Tuan Pengerusi, saya menjawab teguran Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka. Kalau dibacakan dalam bahasa Inggeris perkataan "existing law" ada di situ dia lupa "existing law relating to restricted residence bermakna the meaning of "existing to restricted residence", the only law that exists now is the Restricted Residence Enactment. There is no other existing law relating to restricted residence. So the amendment is very clear, specific and to the point. It cannot apply to any other law other than the existing law, i.e. the Restricted Residence Enactment, which is in existence. So I maintain that this amendment is clear, specific and with the clear intention of clearing any other doubts.

8.25 mlm.

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, benarkan saya menambah sedikit supaya dapat terang makna, tujuan dan pindaan ini dan saya mengetahui iaitu Ahli Yang Berhormat di hadapan saya tentu dengan sekali imbas payah faham tujuan dan maksudnya. Sebagaimana saya terangkan tadi pada dasarnya ini ialah memberi "safeguard" lagi bukan meluaskan dan membukakan pintu supaya kesalahan-kesalahan lain termasuk di dalam pindaan ini. Bagi mendapat keterangan, tujuan dan maksud proviso ini kita hendaklah membaca Clause (4) Article 5 itu. Fasal ini ialah proviso kepada Clause (4) of Article 5. Jadi, kalau saya bacakan dengan kebenaran, Tuan Pengerusi, maksudnya terang—Article 5, Clause 4 of the Constitution yang ada sekarang berbunyi demikian:

"Where a person is arrested and not released he shall without unreasonable delay and in any case within twenty-four hours (excluding the time of any necessary journey) be produced before a magistrate and shall not be further detained in custody without the magistrate's authority."

Itu dia tambahan proviso itu:

"Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law relating to restricted residence, and all the provisions" and so on.

Sebagaimana yang telah diterangkan tadi, saya akan memberi contoh lain supaya dapat lebih terang lagi. Pada masa ini Restricted Residence Enactment tidak ada provision yang mengatakan orang itu mesti dibawa di hadapan mejisteret bila ditangkap dalam masa 24 jam. Memang tak ada.

Contoh yang lain seperti Prevention of Crime Ordinance, 1959 relating to the arrest and detention of gangsters, it is written in that law the arrested person must be brought before a magistrate within 24 hours. So there is no danger of a person not being brought to the court within 24 hours as required by the Prevention of Crime Ordinance, as an example.

I can give you another example with regard to the immigration law. The arrest only occurs when a person is committing an offence under that law and, therefore, the provisions of the Criminal Procedure Code will be applicable, and complied with, as to the production before the magistrate's court.

Now, you get another type of law with regard to arrest under the Internal Security Act. The Police and the Home Affairs Ministry follow strictly the provisions of the Internal Security Act and the validity of this law is safeguarded by Article 149 of our Constitution.

With regard to the Restricted Residence Ordinance, in that law, there is on such provision.

My attention has been drawn, only a few hours ago, to our Traffic Ordinance. In our Traffic Ordinance there is no provision for a person to be brought before a magistrate within 24 hours. So we only confine to the fact that a person need not be brought before a magistrate within 24 hours in respect of offences committed under the Restricted Residence Ordinance. That is what it means. So we only confine this to only one very important Enactment, which is, again, in the context of our security. So any infringement of that fundamental liberty is only restricted to that particular one. That is what it means.

Pindaan kepada pindaan asal dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Pindaan ini menjadi sebahagian dalam Fasal 4.

Tuan Pengerusi: Sekarang kita pergi kepada pindaan asal iaitu Kertas D.R. No. 16/76.

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya mohon memindahkan pindaan dalam Fasal 4, sebagaimana yang ada dalam Kertas D.R. 16/76 yang telah dipinda tadi. Pindaannya adalah seperti di bawah ini:

Clause 4—

Substitute the following—

"Amendment of Article 5.

4. The Constitution is hereby amended by substituting for the full-stop appearing at the end of Clause (4) of Article 5 thereof a colon and inserting immediately thereafter the following proviso:

"Provided that this Clause shall not apply to the arrest or detention of any person under the existing law relating to restricted residence all the provisions of this Clause shall be deemed to have been an integral part of this Article as from Merdeka Day."

Fasal 4—

Gantikan dengan yang berikut—

"Pindaan bagi Perkara 5.

4. Perlembagaan adalah dengan ini dipinda dengan menggantikan noktah yang terdapat di hujung Fasal (4) Perkara 5 dengan noktah bertindih dan masukkan proviso yang berikut selepas sahaja daripadanya:

"Dengan syarat bahawa Fasal ini tidak boleh dipakai bagi apa-apa tangkapan atau tahanan yang dilakukan terhadap mana-mana orang di bawah Undang-undang yang ada yang berkaitan dengan kediaman terhad dan semua peruntukan Fasal ini hendaklah disifatkan sebagai telah menjadi sebahagian integral Perkara ini mulai dari Hari Merdeka."

Tuan Pengerusi: Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri hendak bercakap lagi dalam perkara pindaan Fasal 4 ini sepenuhnya?

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya tidak ada hendak tambah lagi.

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 4 sebagaimana yang dipinda diprintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 5 hingga 29—

Dr Tan Chee Khoo: Mr Chairman, Sir, I wish to comment a little on Clause 6 of the Amendment. If I may, Mr Chairman, read the original Article 12 (2) which says:

"Every religious group has the right to establish and maintain institutions for the education of children and provide therein instruction in its own religion....."

Mr Chairman, in the amendment, unfortunately, the words "and provide therein instruction" have been left out. The Prime Minister in his speech unfortunately did not touch on the omission.....

Tuan Pengerusi: Which speech are you referring to—the speech when Yang Amat Berhormat Perdana Menteri introduced the Bill or when he replied just now?

Dr Tan Chee Khoo: When he introduced the Bill.

Tuan Pengerusi: Were you not here?

Dr Tan Chee Khoo: Yes, I was here, but he did not touch.....

Tuan Pengerusi: Sit down first, please, when the Chair speaks. Were you not here when Yang Amat Berhormat Perdana Menteri explained the reason for the deletion of the phrase that you raised in his reply just now? Were you not here just now when he replied?

Dr Tan Chee Khoo: I was here, Mr Chairman. But what I am referring to is that when he made the speech in introducing the Bill he did not touch on the deletion of these words.

Tuan Pengerusi: Just to give you a chance to speak!

Dr Tan Chee Khoon: No, Mr Chairman, Sir. I have the right to speak when the Bill is in the Committee Stage. I want to stress, Mr Chairman, that in any amendment to the Constitution, one must be very careful. One must not judge it from the good intentions of the Prime Minister or of the Cabinet or of the Government—these are very reasonable men, I can be persuaded to believe—these are very reasonable men. But, Mr Chairman, Sir, we are dealing with the Constitution, we are dealing with a law which must be implemented not by these men of goodwill, but by people lower down. This is where the trouble arises: that the omission of these four words, to me, seems to be vital. Having had no explanation from the Prime Minister when he introduced the Bill, I had to ask the Prime Minister what were the reasons for the omission of these words. Now that I have listened to the Prime Minister, Mr Chairman, Sir, when he wound up the debate on this Bill, I want to ask the Prime Minister what effect would it have if these words were left alone because, as you know, we are a multi-religious country and tampering with religious freedom may cause a great deal of anxiety on the part of lots of people.

I want to ask the Prime Minister if these words were left behind, what ill-results will be accrued. The Prime Minister has, of course, told us that the intention of this whole amendment is to prevent people from starting a religious class and from thereon expand it into a whole class and a whole school. I maintain that the Minister of Education has got wide powers under the Education Act to prevent or to come down on hard on anyone who tries to evade the law by starting a class for religious instruction and memperluaskan kelas itu kepada bukan satu kelas tetapi satu sekolah. It is in this context, Mr Chairman, Sir, that I would hope that the Prime Minister would give us a further explanation in order to assuage the fears of quite a number of people.

Tuan Pengerusi: Sila, kalau ada yang hendak tambah lagi.

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, jikalau Ahli Yang Berhormat itu mencadangkan apa yang tertinggal itu barangkali Ahli-ahli Yang Berhormat lain fahamlah apa yang tertinggal dan kalau Ahli Yang Berhormat itu melihat daripada provision Artikel 12 Clause

(2) Perlembagaan ini, perkataan yang ditinggalkan itu bukannya disengaja terailap atau sengaja ditinggalkan tetapi ada tujuannya.

Tujuannya seperti mana yang saya terangkan tadi dengan adanya perkataan seperti ini ada golongan-golongan mengambil kesempatan membuka sekolah dengan tidak ada kebenaran Kementerian Pelajaran berlindung kepada dia mengatakan dia di sekolah mengajar agama, jadi terkeluar daripada kuasa Education Act. Saya suka menarik perhatian Ahli Yang Berhormat dari Kepong perkataan yang ditinggalkan. Di dalam peruntukan yang ada sekarang yang belum dipinda saya bacakan:

“Every religious group has the right to establish and maintain institutions for the education of children.....”.

Ini yang dikeluarkan daripada Clause (2) yang sekarang ini perkataan “and provide therein instruction”. Perkataan yang dikeluarkan di situ yang tidak ada di sini yang dipinda itu maknanya yang dipinda, yang ditarik keluar ialah perkataan “and provide therein instruction” dan di dalam sini ada “maintain institutions for the education of children in its own religion”. Ada juga di sini “in its own religion”. Tetapi di dalam original yang dikeluarkan perkataan “and provide therein instruction.” Perkataan “and provide therein instruction” itulah yang menjadikan ada keraguan iaitu orang daripada mana-mana golongan boleh mengadakan sekolah-sekolah tidak payah mendapat kebenaran dari Kementerian Pelajaran asalkan dia memberi instruction dalam religion. Jadi dengan sebab loophole seperti itu yang diambil kesempatan seperti itu maka sebab itulah ditarik keluar perkataan itu. Itulah maksudnya.

Fasal 5 hingga 29 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 30—

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan iaitu Fasal 30 dalam Rang Undang-undang ini dipinda. Pindaannya sebagaimana yang telah diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian iaitu dalam bahasa Inggeris yang berbunyi:

Clause 30—

Immediately after the words “to which this Part applies” appearing in

paragraph (a) thereof add a comma and the following thereafter—

“and this proviso shall be deemed to have been an integral part of this Clause as from Merdeka Day”.

The reason for this is given in the Explanatory Notes.

Fasal 30—

Selapas sahaja perkataan-perkataan “yang baginya dipakai Bahagian ini” yang terdapat dalam perenggan (a), tambah satu koma dan kemudian daripada itu tambah yang berikut—

“dan proviso ini hendaklah disifatkan sebagai telah menjadi sebahagian integral Fasal ini mulai dari Hari Merdeka”.

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 30 sebagaimana yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 31 hingga 48 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

(Majlis Mesyuarat bersidang semula)

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

Becas Kali Yang Ketiga

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon memaklumkan bahawa Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan telah ditimbangan dalam Jawatankuasa dan telah dipersetujukan dengan pindaan. Saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan sekarang.

Datuk Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, usul telah dicadang dan disokong bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan sekarang. Sebagaimana yang saya telah maklumkan tadi undi akan dipungut dengan cara belah-bahagian, dan sekarang saya minta pihak

Setiausaha Dewan menjemput Ahli-ahli Yang Berhormat dan membunyikan loceng. (*Loceng dibunyikan*).

Saya jemput Ahli-ahli Yang Berhormat Juru Penghitung mengambil tempat masing-masing sebagaimana yang telah saya beri petua tadi.

Usul dikemuka bagi diputuskan.

Dewan berbelah-bahagi: Yang Bersetuju, 130; Yang Tidak Bersetuju, 4; Yang Tidak Mengundi, Tiada.

YANG BERSETUJU

1. Datuk Hussein bin Onn
2. Datuk Lee San Choon
3. Tan Sri V. Manickavasagam
4. Datuk Haji Mohd. Aari bin Haji Muda
5. Tan Sri Ong Kee Hui
6. Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie
7. Datuk Haji Abdul Ghani Gilong
8. Tan Sri Lee Siok Yew
9. Tan Sri Datuk Haji Abdul Kadir bin Yusof
10. Puan Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani
11. Datuk Amar Haji Abdul Taib bin Mahmud
12. Datuk Ali bin Haji Ahmad
13. Tengku Datuk Ahmad Ridauddeen Al-Haj bin Tengku Ismail
14. Datuk Haji Mohamed bin Yaacob
15. Tuan Michael Chen Wing Sum
16. Datuk Musa Hitam
17. Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah
18. Datuk Abdul Samad bin Idris
19. Tuan Haji Hassan Adli bin Haji Arshad
20. Tan Sri Chong Hon Nyan
21. Datuk Shariff Ahmad
22. Datuk Mohamed bin Rahmat
23. Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar
24. Datuk Sri Haji Kamaruddin bin Haji Mohd. Is
25. Tuan Chan Siang Sun
26. Datuk Abdullah Ahmad

27. Tuan Mokhtar bin Haji Hashim
28. Datuk Haji Abu Bakar bin Umar
29. Tuan Richard Ho Ung Hun
30. Dr Sulaiman bin Haji Daud
31. Tuan Haji Ramli bin Omar
32. Tuan Abdullah bin Majid
33. Dr Goh Cheng Teik
34. Dr Neo Yee Pan
35. Tuan Mohd. Ali bin M. Shariff
36. Tuan Rais Yatim
37. Tuan S. Subramaniam
38. Tuan Edmund Langgu anak Saga
39. Tuan Mustapha *alias* Hassan bin Ali
40. Tuan Lew Sip Hon
41. Dr Ling Liong Sik
42. Tuan Mohd. Zahari bin Awang
43. Tuan K. Pathmanaban
44. Tuan Patrick Anek Uren
45. Tuan Zakaria bin Haji Abd. Rahman
46. Tuan Luhut Wan
47. Tan Sri Datuk Syed Nasir bin Ismail
48. Tan Sri Syed Jaafar Albar
49. Tuan Abdul Ghafar bin Baba
50. Datuk Senu bin Abdul Rahman
51. Tuan Mohd. Khir Johari
52. Datuk Patinggi Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub
53. Dr Lim Chong Eu
54. Datuk Engku Muhsein bin Abdul Kadir
55. Tengku Zaid Al-Haj bin Tengku Ahmad
56. Tan Sri Haji Mohamed Said bin Keruak
57. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar
58. Datuk Stephen Yong Kuet Tze
59. Tuan Azahari bin Md. Taib
60. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat
61. Tuan Edwin anak Tangkun
62. Tuan Tan Cheng Bee
63. Datuk Peter Lo Su Yin
64. Tuan Jawan anak Empaling
65. Datuk Haji Shafie bin Abdullah
66. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus

67. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong
68. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid
69. Tuan Sulaiman bin Haji Taib
70. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah
71. Penghulu Abit anak Angkin
72. Tuan Latip bin Haji Dris
73. Tan Sri Abdul Aziz bin Yeop
74. Datuk Syed Nahar bin Tun Syed Sheh Shahabuddin
75. Datuk Peter Lim Pui Ho
76. Dr Hee Tien Lai
77. Wan Sulaiman bin Haji Ibrahim
78. Datuk Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak
79. Tuan Shaari bin Jusoh
80. Tuan Sanusi bin Junid
81. Tuan Pang Sui Chee *alias* Alex Pang
82. Tuan Lim Kiam Hoon *alias* Lim Ah Ying
83. Tuan Haji Ahmad Shukri bin Abdul Shukor
84. Tuan Haji Ahmad bin Haji Ithnin
85. Tuan Haji Mohammad Taufek bin O. K. K. Haji Asneh
86. Tuan Haji Madina bin Unggut
87. Tuan Oo Gin Sun
88. Tuan Haji Zakaria bin Haji Ismail
89. Tuan Racha Umong
90. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah
91. Datuk James Stephen Tibok
92. Tuan Jaafar bin Hamzah
93. Datuk Albert Mah
94. Tuan Buja bin Gumbilai
95. Tuan Haji Hadadak bin Haji D. Pasauk
96. Raja Nasron bin Raja Ishak
97. Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad
98. Puan Wan Zainab binti M. A. Bakar
99. Toh Puan Oon Zariah binti Abu Bakar
100. Tuan Ariffin bin Haji Daud
101. Tuan Lee Boon Peng
102. Tuan Yang Siew Siang
103. Tuan Liben anak Kato *alias* Wairy Leben anak Kato

104. Tuan Richard Damping anak Laki
105. Tuan S. Samy Vellu
106. Puan Chow Poh Kheng
107. Tuan Hishamuddin bin Haji Yahaya
108. Tuan Mak Hon Kam
109. Tuan Chin Hon Ngian
110. Tuan Au How Cheong
111. Tuan Loh Fook Yen
112. Tuan Wee Ho Soon
113. Tuan Sibat anak Tagong *alias* Sibut Miyut anak Tagong
114. Tuan Haji Abdul Manan bin Haji Othman
115. Tuan Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim
116. Tuan Abu Bakar bin Arshad
117. Tuan Abdul Jalal bin Haji Abu Bakar
118. Tuan Haji Jamil bin Ishak
119. Tuan Syed Hassan bin Syed Mohamed
120. Tuan Chieng Tiong Kai
121. Tuan Thomas Salang Siden
122. Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim
123. Datuk Nik Hassan bin Abdul Rahman

124. Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin
125. Tuan Embong bin Yahya
126. Tuan Shamsuri bin Md. Salleh
127. Tuan Shamsuddin bin Din
128. Tuan Mohd. Bakri bin Rais
129. Tuan Hashim bin Ghazali
130. Tuan Lukman bin Abdul Kadir

YANG TIDAK BERSETUJU

1. Tuan Lim Kit Siang
2. Dr Tan Chee Khoon
3. Tuan Farn Seong Than
4. Tuan Lee Lam Thye

YANG TIDAK MENGUNDI

Tiada

Rang Undang-undang dilaporkan dengan pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua: Majlis ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang esok, Rabu, 14hb Julai, 1976.

Dewan ditangguhkan pada pukul 8.45 malam.